

สารบัญ

หิ้งรับแขก

ใครคือสุวรรณภูมิ?.....๑๙
 แพ้ตัวจากไป.....๕๘

บุคคล

บำรุจัก/เทียบพุทธ พุทธินพศอโคก.....๒๔
 ดินนา โคนบุญอารยะ.....๓๔

ธรรมชาติ-สิ่งแวดล่อม

ความลับฟ้า.....๓๕
 การกลับมาจากวัดนรก.....๘๑
 ทฤษฎีโลกร้อนด้วยชีวิตพอเพียง.....๘๖
 ชยะ-ชวยะ.....๙๒

ธรรมะสำราญ

ดอกไม้ที่ไม่มีใครรัก.....๔๒
 รางด/ซึ้งดยิ่งสูง.....๕๐
 ธรรมะกับการเกษตร.....๗๐

ประจำ-ปกิณฑกะ

บทวิจารณ์/ความรักและความกลัว.....๔
 การเมืองใหม่.....๑๐
 รอบบ้านรอบตัว/นาบุญธา ปราศกฏดำน้า.....๑๕
 ถ้อยคำสิริมงคล.....๔๖
 พ่อแม่ลูก.....๕๖
 News in brief.....๖๑
 You've got mail.....๖๖
 บอกขอออกกล่าว.....๙๖

๑๐๙๖

ปีที่ ๒๕ ฉบับที่ ๑๓๖

ม.ค.-ก.พ. ๒๕๕๒

เจ้าของ : สมาคมพญานกขีตธรรม

๖๓/๓๐ ถ.นวมินทร์

คลองกุ่ม บึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐

โทร. ๐-๒๓๓๗๔-๕๖๓๑

www.asoke.info

E-mail : ppaniya@excite.com

บรรณาธิการ : ธีรธรรม อโศกตระกูล

กองบรรณาธิการ : น้อมคำ สมพงษ์ สุชัย

พักตะวัน สุปรศรี สิริมา

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์นวมขีตธรรมสันติ

๖๓/๑ ถ.นวมินทร์ คลองกุ่ม บึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐

E-mail : thatfah2520@yahoo.com

ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีเชมดิน เลิศบุญชัย

จำนวนพิมพ์ ๒๔,๐๐๐ เล่ม

Cover

‘คงไว้ซึ่งความดี’

พระพุทธรักษาธรรมนิมิต

พุทธสถาน ราชธานีอโศก

จ.อุบลราชธานี

วัตถุประสงค์ในการจัดทำ “ตอกหญ้า”

* เพื่อยังความเป็นมาตราตราภาพ

และสามัคคีธรรมให้เกิดใหม่ห่มสมาชิก

* เพื่อเสริมสร้างสติปัญญาและให้ตระหนัก

ถึงคุณค่าสาระของหลักธรรมในศาสนา

ในส่วนที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตและสังคม

รับผิดชอบ

รับผิดชอบทางการเมือง
ต้องสูงกว่าทางกฎหมาย
การเมืองเรื่องดีร้าย
อาจไม่มีกฎหมายบังคับ
การเมืองเรื่องไร้กฎ
ไม่มีกฎเป็นแบบฉบับ
พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงรับ
ไปตามเกณฑ์ “เล่นการเมือง”
การเมืองจึงต้องมี
จริยธรรมเป็นแบบเบี่ยง
ไม่ยักและไม่เยื้อง
ต่อกฎหมายและกติกา
หากไร้จริยธรรม
ไต่อำนาจบ้าอัตตา
กฎหมายก็ไร้ค่า
ละเมิดได้ด้วยตาใส
ไม่ผิดต่อกฎหมาย
แต่ชั่วร้ายนั้นเหลือใจ
การเมืองจึงต้องใช้
ศีลธรรมมานำทาง
รับผิดชอบและรับชอบ
ทั้งตรวจสอบและสรรคส์สร้าง
ทำตัวเป็นแบบอย่าง
คือ...รับผิดชอบทางศีลธรรม
เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

พ.๒๕๘/๑/๕๒

Dignity เป็นชื่อเรือขนส่งลำกะทัดรัด
ขนอาหารและยาล่องไปตามเส้นทางไซปรัส-
กาซา ปาเลสไตน์ ในเรือลำนั้นมีหมอและ
นักสิทธิมนุษยชน จุดประสงค์เพื่อนำความ
ช่วยเหลือไปยังประชาชนปาเลสไตน์ แต่
ก่อนที่จะถึงเป้าหมาย เรือใหญ่จากกองทัพ
เรืออิสราเอลพุ่งเข้าชนจนได้รับความเสียหาย
อย่างหนัก เกือบจม แต่กัปตันพยายาม
ประคองเรือจนถึงฝั่งประเทศเลบานอน

แน่นอน รัฐบาลอิสราเอลปฏิเสธ จะ
ไม่มีการเสนอข่าวให้โลกรู้อย่างแน่นอน ถ้า
บนเรือลำนั้นไม่มี *คาร์ล เพ็นฮอลล์* (Karl
Penhaul) นักข่าว CNN อยู่ด้วย การเสนอ
ข่าวทาง CNN แทบไม่มีใครสังเกตเห็นหรือ
กล่าวถึงเลย สิ่งที่เกิดขึ้นคืออาชญากรรม
ร้ายแรง เพราะนอกจากจะทำให้ความช่วยเหลือ
เหลือผู้บริสุทธิ์ต้องล้มเหลว หลายชีวิตที่อยู่
บนเรือลำนั้นอาจต้องจบลงไปด้วย คนเหล่านี้น
มาจากหลายชาติหลายภาษา กระทำการ

มอบไปข้างหน้า...

อารยขัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือชาวปาเลสไตน์ผู้เคราะห์ร้าย นี่เป็นความอยู่ดีติธรรมเรื่องหนึ่งจากหลายๆ เรื่องที่กำลังเกิดขึ้นในโลกของเรา

หันกลับมาดูเมืองไทยอันเป็นที่รัก การชุมนุมประท้วงระบอบทักษิณของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยได้จบลง หลังการร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาเกือบ ๒๐๐ วัน ตอนนี้มีรัฐบาลใหม่โดย**คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ** เป็นนายกรัฐมนตรี มีรัฐมนตรีจากหลายฐานอาชีพ รัฐมนตรีบางท่านก็ดูสมกับตำแหน่งและฐานันดร

ล่าสุดคุณอภิสิทธิ์ประกาศเอาตำแหน่งเป็นประกันในการออกกฎหมายเก็บภาษีที่ดิน ถ้าคุณอภิสิทธิ์ทำได้ ความช่วยเหลือก็จะไปถึงผู้มีรายได้น้อยง่ายยิ่งขึ้น กฎหมายประเทศไทยจะได้ชื่อว่าเป็นกฎหมายเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง คนไทยมีสิทธิที่จะตั้งความหวังและมองโลกในแง่ดี (optimistic) แม้อูเหมือนหนทางข้างหน้าจะยังอีกยาวไกล แต่แผ่นดินนี้เป็นของคนไทยทุกคน เราไม่มีปัญหากับประเทศเพื่อนบ้าน เรายังไม่เคยเคราะห์ร้ายเหมือนชาวปาเลสไตน์ เรายังมีพ่อหลวงและเศรษฐกิจพอเพียง และหลายๆ คนยังมีความหวังที่จะได้การเมืองใหม่ !

การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเสมอ แต่บางสิ่งบางอย่างก็ไม่ยอมเปลี่ยน กลุ่มผู้สวมเสื้อแดงยังยืนหยัดยืนยันเจตนาเดิมว่า จะประท้วงรัฐบาลจนถึงที่สุด เหตุผลเพราะเป็นรัฐบาลที่ไม่ชอบธรรม?! อย่างไรก็ตาม ทุกคนมีสิทธิที่จะแสดงออก ทำให้อายากทวงถามคุณอภิสิทธิ์ว่าคดี ๗ ตุลา'๕๑ ไปถึงไหนแล้ว จะมีความยุติธรรมให้กับพวกเขาไหมหรือจะรอให้เลื่อนหายไปเหมือน 'ความช่วยเหลือที่ไม่เคยถึงของชาวปาเลสไตน์'

บทวิจารณ์
ฟ้าเดือน ดาวคืนฟ้า

ความรักและความกลัว

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมซึ่งต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อความอยู่รอดของเผ่าพันธุ์มนุษย์ ในอดีตกาลตั้งแต่มนุษย์ยังเร่ร่อนเปลี่ยนสถานที่อยู่อาศัยไปเรื่อย ๆ และยังชีพด้วยการล่าสัตว์นั้น สำหรับมนุษย์ที่ไม่มีเขี้ยวเล็บอะไร การจะจับสัตว์ใหญ่อย่างเช่นช้างแมมมอสเป็นอาหารได้ มนุษย์จำเป็นต้องรวมกลุ่มกันเป็นสังคมเพื่อร่วมมือกันล่าสัตว์

ต่อมาเมื่อพัฒนาเป็นสังคมเกษตรกรรม โดยมนุษย์เริ่มลงหลักปักฐานสร้างบ้านแปงเมืองอยู่ตามลุ่มน้ำที่อุดมสมบูรณ์เหมาะต่อการทำเกษตรกรรมต่าง ๆ มนุษย์ก็ยังจำเป็นต้องอยู่รวมกันเป็นระบบสังคม เพื่อร่วมมือกันปกป้องดินแดนที่เป็นแหล่งผลิตอาหารสำคัญของพวกตน จากการถูกรุกรานแย่งชิงที่ดินทำกินโดยมนุษย์ชนเผ่าอื่น

เมื่ออารยธรรมมนุษย์พัฒนาสู่สังคมอุตสาหกรรมและยุคสารสนเทศ การแบ่งงานกันทำตามความเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องอันเป็นปัจจัยสำคัญของวิถีการผลิตแบบนี้ ยิ่งทำให้มนุษย์จำเป็นต้องรวมกันเป็นระบบสังคมที่ซับซ้อนขึ้นเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการดำรงชีวิต

(เช่น นักวิทยาศาสตร์ซึ่งวิจัยค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ ที่ดูเหมือนไกลตัวมนุษย์ออกไปมาก จะอดตายแน่ถ้าไม่ได้รับการเกื้อกูลจากเกษตรกรที่ผลิตอาหารให้กิน ขณะเดียวกันสำหรับเกษตรกรก็คงจะไม่มีโอกาสได้พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตของตนให้ดีขึ้น ถ้าหากไม่มีนักวิทยาศาสตร์ช่วยวิจัยค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงพลังการผลิตดังกล่าว เป็นต้น)

การรวมตัวเป็นระบบสังคมจึงเป็นเงื่อนไขจำเป็นแห่งความอยู่รอดของเผ่าพันธุ์มนุษย์ และพลังพื้นฐานสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ระบบสังคมมนุษย์มีความมั่นคงเป็นปึกแผ่นก็คือ “พลังความรัก” ที่ช่วยยึดโยงให้ผู้คนในระบบสังคมหนึ่ง ๆ มีความอาทรเกื้อกูลต่อกันและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

อย่างไรก็ตาม “ความรัก” เป็นสิ่งที่อยู่คู่กับ “ความเกลียดชัง” เหมือนด้าน ๒ ด้านของเหรียญเดียวกัน ซึ่งเมื่อใดที่มีอุปสรรคขัดขวางไม่ให้บรรลุเป้าหมายในสิ่งที่รักและปรารถนา ความเกลียดชัง (ต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรคดังกล่าว) ก็จะอุบัติขึ้นแทนที่

ความรักเป็นพลังสร้างสรรค์ ส่วนความเกลียดชังเป็นพลังทำลายล้าง แต่ทั้งพลังสร้างสรรค์และพลังทำลายล้างก็ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของกลไกวิวัฒนาการในธรรมชาติ ที่ช่วยให้เผ่าพันธุ์มนุษย์ปรับตัวอยู่รอดได้บนดาวเคราะห์ดวงนี้ (ตัวอย่างเช่น เทคโนโลยีหลายอย่างที่มนุษย์พัฒนาสร้างสรรค์ขึ้นมาใช้อำนวยความสะดวกสบายในทุกวันนี้ อาทิ พลังงานนิวเคลียร์ จรวด ยานอวกาศ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ เป็นสิ่งที่ถูกคิดค้นพัฒนาขึ้นจากการต่อสู้ทำลายล้างกันของมนุษย์ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ และ ยุคสงครามเย็น เป็นต้น)

ความเกลียดชังเกิดจาก “ความกลัว” ว่า “ตัวตน” ในมิติใดมิติหนึ่งของมนุษย์ (ไม่ว่าจะเป็นตัวตนในมิติทางด้านกายภาพ ตัวตนในมิติทางด้านสังคม หรือตัวตนในมิติทางด้านอารมณ์ความรู้สึก เป็นต้น) จะถูกบั่นทอนทำลาย ยังมีความรักตัวรักตน หรือรักในอัตตาตัวตนของตนมากเท่าไร ระดับของความกลัวและความเกลียดชัง (ที่

เกิดจากความกลัวดังกล่าว) ก็จะมีเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

มองในแง่นี้จึงอาจจำแนกประเภทของ “ความรัก” ได้เป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ ก.) ความรักประเภทที่ถูกพันนาการด้วยความกลัว

ข.) ความรักประเภทที่เป็นอิสระจากพันนาการของความกลัว

ความรักประเภทแรกมีพื้นฐานมาจาก “ตัวตน” ที่เกิดจากความกลัวต่อภัยต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะ “ฉัน” กลัว “ตัวตนของฉัน” (อันเป็นสิ่งที่กำลังทำหน้าที่รู้สึกนึกคิดถึงความกลัวดังกล่าว) จึงมีอยู่ ยิ่งฉันกลัวมาก ก็แสดงให้เห็นว่าระดับความเข้มข้นแห่งความเป็นตัวตนของฉันมีมาก อันหมายถึงระดับ “ความรัก” ในตัวตนของฉันมีสูงด้วย และถ้าหากมีสิ่งที่จะมาเป็นอุปสรรคขัดขวางต่อความรัก (ในตัวตนของฉัน) ดังกล่าว “ความเกลียดชัง” ของฉันก็จะปรากฏขึ้นแทนที่ด้วยระดับความรุนแรงเข้มข้นในสัดส่วนที่สัมพันธ์กัน

ในพลสูตร อังคุตตรนิกาย นวกนิบาต พระพุทธเจ้าได้จำแนกลักษณะของความกลัวต่อภัยต่าง ๆ ไว้ ๕ ประเภท ได้แก่ อาชีวิตภัย (ภัยอันเนื่องด้วยการดำรงชีวิต) อสิโลภภัย (ภัยอันเนื่องด้วยการถูกโลกตำหนิ) ปรีสารชภัย (ภัยอันเนื่องด้วยความสะทกสะท้านในบริษัท) มรณภัย (ภัยอันเนื่องด้วยความตาย) และทุกตภัย (ภัยอันเนื่องด้วยที่ไปที่มาดีหรือทุกต) ความรักที่แฝงไว้ด้วยความเกลียดชัง (ต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรคขัดขวางในความรักนั้นๆ) จึงอาจจำแนกได้เป็น 5 แบบ ตามพื้นฐานของตัวตนที่เกิดจากความกลัว 5 ลักษณะ คือ

๑.) ความรักในตัวตนทางกายภาพ (ซึ่งรวมถึงรักทรัพย์สินสมบัติที่จะเป็นหลักประกันแห่งการดำรงชีวิตของตัวตนทางกายภาพด้วย)

๒.) ความรักในตัวตนทางด้านสังคม (เช่น รักศักดิ์ศรีหน้าตาในสังคม)

๓.) ความรักในตัวตนทางด้านอารมณ์ความรู้สึก (เช่น รักความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวเอง ความภาคภูมิใจในตัวเอง)

๔.) ความรักในตัวตนทางด้านอัตตา

หรืออัตมันที่จะให้ดำรงสืบทอดเป็นอมตะ (เช่น รักลูกหลานและวงศ์ตระกูลที่เป็นส่วนหนึ่งแห่งตัวตนของเราที่จะดำรงสืบทอดแทนตัวเราต่อไปภายหลังกความตาย ตลอดจนความรักในพระเจ้าต่าง ๆ ตามความเชื่อทางศาสนาแบบเทวนิยมที่จะช่วยปกป้องตัวตนของเราให้อยู่ชั่วนิรันดร์)

๕.) ความรักในตัวตนแห่งความเป็นมนุษย์ที่มีจิตใจสูง (เช่น รักสติปัญญาความรู้ซึ่งจะช่วยให้ประจักษ์ถึงแก่นแท้แห่งความจริงของความเป็นมนุษย์ที่มีชีวิตอุบัติมาในโลกนี้)

วัตถุ (object) ของความรักสิ่งเดียวกัน จึงอาจเกี่ยวเนื่องกับตัวตนของความรักในลักษณะและระดับที่แตกต่างกันได้ เช่น บางคนรักลูกเพราะหวังจะพึ่งพาถูกในการทำมาหากิน บางคนรักลูกเพราะหวังว่าลูกจะช่วยทำให้ตนมีศักดิ์ศรีหน้าตาในสังคมดีขึ้น บางคนรักลูกเพราะหวังว่าลูกจะช่วยเสริมให้ตนมีความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น (อาทิคนที่เรียนหนังสือไม่เก่ง แต่พยายามบีบบังคับลูกต้องเรียนให้เก่ง ๆ เพื่อทดแทน

ความรู้สึกบกพร่องใน “ปมด้อย” ของตัวเอง โดยไม่คำนึงถึงศักยภาพของเด็กกว่าจะทำตามความต้องการของตนได้หรือไม่ ก็คือความรักตัวเองโดยอาศัยลูกเป็นเครื่องมือสนองความรักในตัวตนประเภทนี้ เป็นต้น) ฯลฯ

สำหรับความรักอีกประเภทที่เป็นอิสระจากความกลัวนั้น เกิดขึ้นเมื่ออดีตตัวตนที่เกิดจากความกลัวได้รับการคลี่คลายให้เบาบางลง และมีพลังงานส่วนเกิน (จากที่ใช้ในการแสวงหาสิ่งตอบสนองต่อความรักตัวรักตนดังกล่าว) เหลือสำหรับเพื่อแผ่ช่วยเหลือเกื้อกูลคนอื่นโดยไม่ได้มุ่งผลตอบแทนเพื่อการสนองความรักตัวรักตนแต่อย่างใด ความรักประเภทนี้พุทธศาสนาเรียกว่า “เมตตา” และในพลสูตร พระพุทธเจ้าได้ตรัสถึงกำลัง 4 ประการที่จะช่วยทำให้ความกลัว (๕ ลักษณะ) คลี่คลายเบาบางลงและปลดปล่อยพลังความรักหรือพลังความเมตตาออกมาแทนที่ได้แก่ กำลังที่เกิดจากปัญญา กำลังที่เกิดจากความเพียร กำลังที่เกิดจากการงานอันไม่เป็นโทษ และกำลังที่เกิดจากการสงเคราะห์

ภายใต้ภาวะที่ผู้คน 2 ฝ่ายในสังคมไทยปัจจุบันถูกปลูกเร้าให้เกิด “ความกลัว” และ “ความเกลียดชัง” ต่อกัน ด้วยข้อมูลที่เป็น “ความจริงบางส่วน” (ปะปนความเท็จอีกบางส่วน) ที่ต่างฝ่ายต่างจงใจเพิ่มเติมเข้าไปเพื่อให้สมประโยชน์ของฝ่ายตน) การจะสร้าง “ความรัก” หรือสร้างความ “รู้ รัก สามัคคี” ของผู้คนในชาติ จึงมีแนวทางใหญ่ ๆ ที่อาจทำได้ ๒ แนวทาง คือ

การประสานประโยชน์แห่งความรักในอิตตาตัวตนของผู้คนแต่ละฝ่ายด้วย
โครงสร้างการจัดสรรอำนาจและผลประโยชน์ (ลาก ยศ สรรเสริญ
โลกียสุข) ที่แก่งแย่งกันอยู่ให้ลงตัวในระดับหนึ่ง กับการสร้าง “กำลัง
ของปัญญา” เพื่อช่วยคลี่คลายความกลัวและความเกลียดชังของผู้คนใน
สังคมที่มีต่อกันให้ลดน้อยลงในอีกวิถีทางหนึ่ง

ถึงแม้พลังสร้างสรรค์ที่เกิดจากความรัก (ประเภทแรก) และ
พลังการทำลายล้างที่เกิดจากความเกลียดชัง (อันเนื่องมาจากความรัก
ประเภทแรก) จะเป็นส่วนหนึ่งของกลไกวิวัฒนาการในธรรมชาติ ดัง
ปรัชญาของศาสนาฮินดูที่กล่าวถึงพลัง ๓ ด้านของตรีมูรติ โดยพระพรหม
เป็นพลังสร้างโลก พระนารายณ์เป็นพลังปกป้องรักษาโลก และพระ
อิศวรเป็นพลังทำลายล้างโลก ตลอดจนกล่าวถึงความจำเป็นของพลังการ
ทำลายล้างเพื่อรังสรรค์สิ่งใหม่ให้เกิดขึ้นตามกฎวิวัฒนาการ ดังเรื่องราว
แห่งสงครามในคัมภีร์มหาภารตะของศาสนาฮินดู เป็นต้น แต่สำหรับคำ
สอนทางพุทธปรัชญาที่ช่วยให้เข้าใจและเข้าถึงความรักในอีกระดับ
หนึ่งที่ลึกกว่า อันนำไปสู่การสลายอิตตาตัวตนที่เกิดจากความกลัวของ
มนุษย์นั้น น่าจะสามารถนำเสนอช่องทางแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง
แตกแยกของสังคมไทย เพื่อวิวัฒนาการไปสู่ระดับของพัฒนาการที่สูงขึ้น ด้วย
“ต้นทุนการทำลายและความเสียหาย” ที่ต่ำกว่าที่เป็นอยู่นี้ได้

เปลี่ยนแปลงไม่ได้...

...การเมืองใหม่ไม่เกิด

บทความนี้ ตัดตอนมาจากหนังสือ **เปลี่ยนแปลงไม่ได้ การเมืองใหม่ไม่เกิด**
 โดยบริษัทฟ้ายักษ์ เป็นคำบรรยายของ**สมณะโพธิรักษ์**
 ในรายการโทรทัศน์ **“สงครามสังคม ธรรมชาติการเมือง”** ช่อง FMTV
 (โทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ)

การเมืองใหม่เกิดได้ด้วยเงื่อนไข ๒ ประการ

๑. ต้องขอร้องให้ระงับหรือหยุดนักการเมืองเก่าก่อน จะเก็บไม้เก็บมือนักการเมืองเก่าที่มีความคิดรวบยอด มีวิสัยทัศน์เก่าๆ พวกนี้แหละ หยุดซะก่อนเถอะ โดยเฉพาะตัวสำคัญ เขี้ยวๆ อยู่ขณะนี้ นี่เก็บก่อน ก็พอรู้ๆ กันว่าเขี้ยวๆ เขี้ยวๆ ยังไง วิธีการเมืองพวกนั้นแหละ คนเข้าใจว่าการเมืองคือพฤติกรรมที่นักการเมืองทุกวันนี้ที่คนเขี้ยวๆ เขี้ยวๆ เขาเป็นเขาทำกันอยู่นี่แหละ คนเห็นคนรู้ซึ่มซั่มรับเอา ก็เลยเข้าใจโดยปริยายว่า อ้อ...การเมืองเป็นอย่างนี้นะ เป็นอย่างที่คุณทักษิณทำ เป็นอย่างที่คุณสมัครทำ เป็นอย่างที่คุณเนวินทำ เป็นอย่างที่คุณบรรหารทำ นี่การเมืองคืออย่างนี้ๆ นี่เอง

สรุปง่ายๆ ทำเพื่อผลประโยชน์ตัวเอง อย่างนี้ๆแหละการเมือง มันผิตตั้งแต่ที่อาตมาบอกแล้วว่า **การเมืองไม่ใช่เพื่อคน แต่เพื่อสังคม เพื่อประเทศชาติที่แท้จริง** แต่ที่เขาทำกันมันไม่ใช่การเมืองเลย มันเป็นการทำมาหากิน มันคืองานล่าลาภยศสรรเสริญสุข เห็นชัดๆ เมื่อคนเข้าใจผิดอยู่อย่างนี้ คนก็เลยเข้าใจว่าการเมืองเป็นแบบนี้ แล้วจะให้คนกลุ่มนี้ทำการเมืองนี้ต่อไป มันก็เป็นอย่างเก่าวนอยู่อย่างเก่า ก็ไอ้หน้าเก่าๆ ความคิดรวบยอดเก่าๆ วิสัยทัศน์เก่าๆ อย่างนี้นะเธอจะมาทำการเมืองใหม่ได้ต่อ

และอีกอันหนึ่ง ที่มันนับวันการเมืองยิ่งเลวร้ายขึ้นเรื่อยๆ ก็คือ นักการเมืองอาชีพที่มีนี้ ก็เลสเขาก็ไม่ได้ลด เขาไม่ได้ปฏิบัติธรรม เขาไม่ได้ตั้งใจหรือพยายามปฏิบัติลดกิเลสอาตมาจึงเชื่อว่า เขาไม่ใช่องค์คุณผู้กลับใจแน่นอน ไม่เชื่อ ๑๐๐ % ไม่เชื่อ ๑,๐๐๐ % ไม่เชื่อคนพวกนี้หรอก ลองให้เขาทำคุณดี เขาอาจจะกลับใจเหมือนองค์คุณผู้กลับใจได้นะ อย่าพูดเลย อาตมาไม่เชื่อ อาตมาไม่เชื่อว่า องค์คุณผู้กลับใจมาเกิด ไม่เชื่อจริงๆ เพราะฉะนั้น เสียสละหน่อยได้ไหม ? ไหนๆ ก็รวยเหลือรับประทานกันทั้งนั้น ที่เป็นนักการเมืองที่ขึ้นทำเนียบอยู่ทุกวันนี้ี้ ประการทรัพย์สินเงินทองออกมา เห็นมีแต่คนมีเงินเป็นลิบๆ ล้านขึ้นไป ๑๐๐ ล้าน ๑,๐๐๐ ล้าน ทั้งนั้นนะ ไม่บอกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านก็บุญแล้ว และนอกนั้นก็แบ่งไปหมกไปซุกอะไรก็เรื่องของเขาล่ะ ขนาดบอกมานี้ก็ไม่มีมีใครมีต่ำกว่า ๑๐ ล้านเลย มีทรัพย์สินกันออกขนาดนี้ี้ พักผ่อนเถอะน่า มีกินมีใช้เยอะแล้ว ให้คนอื่นเขาทำงานบ้าง ขอซัก ๕ ปีก็ตีนะ*

เพราะฉะนั้นจะเก็บนักการเมืองเก่านี้เข้ากรูไว้สัก ๕ ปี ได้อย่างไร ตุลาการช่วยหน่อยได้มั๊ย (หัวเราะ) ตุลาการช่วยเก็บใส่กรูหน่อยได้มั๊ย คืออาตมาคิดอย่างนี้ว่า ถ้านักการเมืองเก่าเนี่ยถูกเก็บ มัดไม้มัดมือ ไม่ออกมาอาละวาดแล้ว อาตมาก็เชื่อว่านักการเมืองใหม่ หรือผู้ที่ยังไม่เคยทำการเมืองให้กับ สังคมที่มีความรู้ความสามารถ และมีความตั้งใจอยู่เนี่ย อาตมาว่ายังมีอีกเยอะ แต่เขาไม่ออกไป ต่อแยะ เขาบอกอ้อ...เอามือไปชุกหีบ เอาไม้สั้นไปรันซี่เปล้าๆ ออกไปทำการเมืองมันเน่าๆ เหมือนๆ อย่างเก่า เขาไม่อยากทำ ตลอดชีวิตเขาก็ไม่ทำ ตายกันไปเยอะแล้ว ที่ไม่มีโอกาสได้ทำ เพราะรู้ แล้วว่าการเมืองมันก็เน่าๆ อย่างนี้ การเมืองเก่านี้ถ้าคุณยอมรับว่าเป็นการเมืองน้ำเน่า ก็ให้หยุด ตั้งใจสร้างการเมืองใหม่ เก็บนักการเมืองเก่าพวกนั้นก่อน อาตมาว่านี่จะเป็นประเด็นหลักเลย

เมื่อเก็บพวกเก่านี้ได้หมดแล้ว พวกใหม่ๆ นี้ก็จะพากันบอกว่าเอาๆ เอาน่าๆ ตอนนี้อย่างนี้ พวกเก่าถูกเก็บ เราจะได้ทำกันเต็มที่ คือคนปรารถนาดีต่อประเทศอาตมาว่ามี และเป็นคนที่มีความรู้ เป็นคนมีความจริงใจ คนที่ซื่อสัตย์เราก็คัดเลือกดู คนดีคนซื่อสัตย์ก็ค่อยๆ เลือกกันมา ก็จะได้คนกลุ่มใหม่มาทำดู อย่างน้อยพอมาลงมือปฏิบัติประพฤติดมาทำงานขึ้นมาจริง มันก็จะเห็นได้ว่า อ้อ...อันนี้ดีกว่าเก่าอย่างไร แค่นี้ สมรรถนะอาจจะไม่ดีกว่าเก่าก็ได้ แต่คุณงามความดีมีมากกว่าเก่า คือดีกว่าเก่าๆ คุณชิ ผลจะเป็นอย่างไร คุณก็จะรู้ แม้สมรรถนะความสามารถในการบริหาร ในการเป็นนักเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ยังไม่เก่งเท่าไหนนี่แหละ แต่ทางด้านสังคมศาสตร์ มีความเป็นคน

*วิธีกำจัดขุนนางชั่ว จากนิทานจีน โดย อ.สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ ขึ้นเวทีปราศรัยโดยกล่าวถึงความคืบหน้าเรื่องการเมืองใหม่ เมื่อ ๑ ต.ค.'๕๑ เวลา ๒๓.๑๐ น. ว่า

“มีนิทานเรื่องหนึ่ง ในรัชสมัยฮ่องเต้พระองค์หนึ่งของจีน มีขุนนางที่เป็นญาติกับฮ่องเต้แล้วไปฉ้อราษฎร์บังหลวง กดขี่ข่มเหงประชาชน โดยขุนนางคนดังกล่าว รูปร่างเดียวกับนักการเมืองไทยคนหนึ่ง และเมื่อเรื่องดังกล่าวล่วงรู้ถึงฮ่องเต้ ทำให้ฮ่องเต้รับใช้การสมานฉันท์เพื่อแก้ปัญหากับขุนนางชั่ว ก็เลยสั่งย้ายให้ไปนับดาว ไม่ต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง

แต่ขุนนางชั่วกลับไปครุ่นคิดว่าจะทำอย่างไร “ดาว” ถึงจะมีราคา จึงไปบอกกับประชาชนว่า ห้ามประชาชนก่อไฟพุงหาอาหาร เพราะควันจะไปบังดวงดาว แต่ถ้าใครจะจุดไฟก็ให้เสียค่าแป๊ะเจี๊ยะก็สามารถพุงหาอาหารได้ และความชั่วของขุนนางคนดังกล่าวก็คือ การเมืองเก่า และถ้าเป็นการเมืองใหม่ เราก็จะใช้วิธีตัดสิทธิ์ตลอดชีวิต เหมือนกับเป็นการตออย่างถาวร” อ.สมเกียรติ ระบุ

ดี มีคุณธรรมจริงๆ ยิ่งกว่า แค่นี้เอาตามเชื่อว่า ประเทศจะสงบเรียบร้อย จะอุดมสมบูรณ์ขึ้น จะช่วยคนได้มากขึ้น การกระจายรายได้การแบ่งส่วนแบ่งสัด จะทำงานรับใช้ประชาชนดีขึ้น จริงใจขึ้น มันจะเห็นผลงานเพราะแค่มีความสุจริตกว่านี้...ก็ช่วยสังคมขึ้นมาเทียบเคียงกันเห็นๆได้

ยิ่ง...นอกจากมีความดีแล้ว ถ้ายังมีฝีมือมีความรู้ความสามารถทางรัฐศาสตร์ มีความรู้ทาง เศรษฐศาสตร์-สังคมศาสตร์ที่ดี พอกันหรือเก่งยิ่งกว่าด้วย ก็ยิ่งจะเห็นสังคมสุขสังคมเจริญขึ้นชัดจริงยิ่งขึ้นๆ

เพราะงั้นสรุปในตอนหน้าชัดๆ ก็คือว่า **ถ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้ การเมืองใหม่ไม่เกิดแน่** เพราะ การเมืองที่บริหารด้วยคณะนักการเมืองชุดเดิม **ถ้ายังมีนักการเมืองชุดเดิมนั้น** แน่หนอนเขาจะไม่เปลี่ยนแปลงความรู้เดิมๆ ความมีนิสัยเดิม ถ้าเขาเปลี่ยนได้ เขาเปลี่ยนมานานแล้ว

เพราะฉะนั้นเอาตามกล้ายืนยันได้เลยว่าเขาจะไม่เปลี่ยนแปลงแนวความคิด ไม่เปลี่ยนมโนทัศน์ อันนี้มันบังคับกันไม่ได้นะวิสัยทัศน์-มโนทัศน์หรือทัศนคติซึ่งเป็นเรื่องของจิตวิญญาณที่เป็น ประธานสิ่งทั้งปวงนี้ มันบังคับกันไม่ได้หรอก มันเป็นเรื่องที่จิตวิญญาณของแต่ละบุคคล ความดี ความชั่วมันอยู่ที่จิตวิญญาณ เขามืออย่างไรมันก็เป็นอย่างนั้น เอาตามเคยใช้สำนวนว่า **คนเรามันโง่ก็เท่าที่เราฉลาด หรือว่าเราฉลาดเท่าที่เราโง่** คุณฉลาดเท่าไรคุณโง่เท่าไรก็เป็นของคุณแท้ๆ เท่าที่ภูมิธรรมคุณมี และคนเรานั้นแน่นอนไม่มีใครใช้ความโง่ ที่ใช้จะใช้ความฉลาดกันทั้งนั้น คนนะไม่ใช้ความโง่หรอก ใช้ความฉลาดแต่มันใช้ได้เท่าที่เขาโง่ หรือเขาก็โง่เท่าที่เขาฉลาด เขาก็มีเท่านั้น ดังนั้นถ้าเขาไม่มาเรียนรู้ความไม่ดีของตนแล้วอบรมฝึกฝนตนให้ดี มันก็แก้ไม่ได้

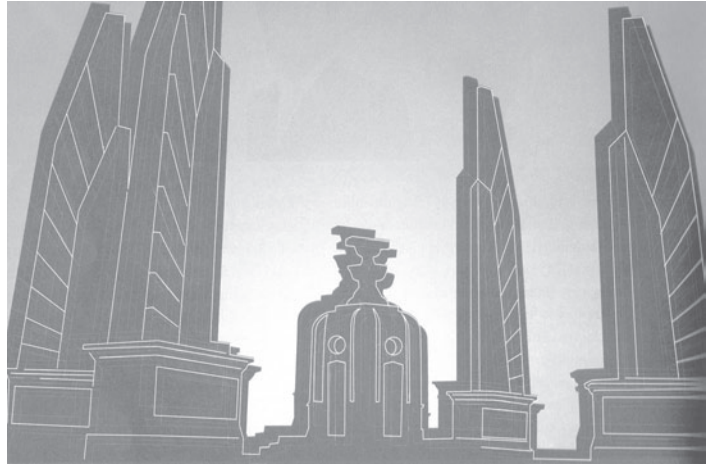
๒. ต้องเปลี่ยนแปลงมโนทัศน์ (concept) จากการเมืองเก่าๆ แบบโลกีย์ๆ นำหน้า ไปเรียนรู้ โลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้า

นัยที่สำคัญแห่ง “การเมือง” ๒ ประการ

ความหมายของคำว่า **การเมือง** เป็นคำกลางๆ ที่พากันเข้าใจยังไม่ตรง ยังเพี้ยนๆ ผิดๆ การเมืองเลยกลายเป็นเรื่องเลวร้าย เป็นเรื่องของการแก่งแย่งชิงดี อำนาจและผลประโยชน์ให้กับตัวเอง เอาตามเห็นว่าการเมืองเป็นคำยิ่งใหญ่มาก เป็นงานใหญ่ของแต่ละละสังคมประเทศทุกประเทศ

อาตมาไม่ใช่นักรัฐศาสตร์
แต่ก็ขออนุญาตนิยาม คำว่า
การเมือง นั้น คือ....

งานเสียสละ งานการเมืองคืองาน **"ให้"** แก่คนอื่น
ให้แก่ประชาชน ให้แก่บ้าน
แก่เมือง ตีกรอบไปถึงการ
เมืองระดับประเทศ ก็คือ
เพื่อประชาชนในประเทศ
ให้ให้ครบ เหลือให้มากที่สุด
นั่นคืองานที่เรียกว่า **การเมือง**

ถ้าขยายเป็นการเมืองต่างประเทศ นอกประเทศ ก็เพื่อไปช่วยประชาชนคนต่างประเทศ คือ ให้
เขา ไม่ใช่ไปเอาของเขา ถ้านิยามอย่างนี้ชัดๆ งานการเมืองนี่จะเป็นคุณค่าประโยชน์แก่มนุษยชาติ
ในโลก

อีกคำหนึ่งก็คือคำว่า การเมืองนั้นไม่ใช่งานที่จำเพาะไว้เฉพาะนักการเมือง เฉพาะบุคคล
ใดบุคคลหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง แต่การเมืองคืองานของประชาชนทุกคน ที่ต้องทำงานการเมือง
เพียงแต่ว่าคุณจะทำงานการเมืองเป็นหลัก งานประจำของชีวิตเรา ก็ชื่อว่า นักการเมือง หรือคุณ
ทำงานการเมืองบ้าง ไม่ทำบ้าง ทำงานส่วนตัวมากบ้างน้อยบ้าง เช่น ประชาชนทั่วไป ทำงาน
การเมืองน้อยหน่อย ทำงานเพื่อส่วนตัวมากหน่อย แต่ทุกคนมีหน้าที่ทำงานการเมืองทุกคน แม้
คนที่ไม่อยากทำงานการเมืองเลยคุณก็ต้องไปทำ เช่น คุณต้องไปลงคะแนนเสียง เลือกบุคคล
เข้าไปทำงานการเมือง ก็คือ ทำงานการเมืองชั่วคราวชั่วคราว

(อ่านต่อฉบับหน้า)

รอบบ้านรอบตัว
อุบลก ชอภักตาม

มาฆบูชา

ปรากฏการณ์แสนที่คนดี ฉบับที่ ๑

วันมาฆบูชา เป็นวันประวัติศาสตร์โลกวันหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อหาต่อความเป็นมนุษย์อย่างยิ่งยวด

ความจริงน่าจะบอกว่า เราจะ “ต่อยอด” มาฆบูชาอย่างไร ? แต่หากดูภาพรวมของพุทธศาสนิกชน คงจะต้องถอยมา ๑ ก้าว พร้อมกับเปลี่ยนเป้าหมายใหม่ นั่นคือ “เติมเต็ม” กันเถอะ

“ละชั่ว - ประพฤติดี - ทำจิตใจให้แจ่มใส” เป็นโอวาทเนื้อหาที่พระพุทธองค์ตรัสสรรบุปสาระคำสอนของพระองค์ ถือเป็นแผนที่คนดีของชาวพุทธฉบับที่ ๑ ก็ได้นะครับ

แผนที่คนดีฉบับที่ ๑ หน้าที่ ๑ ละชั่ว

หน้าความดีหน้านี้ ดูจะเป็นหน้าที่อ่อนแอที่สุดที่ถูกกละเลย

ใครทำดีมาก ๆ ก็พานจะให้ยกเว้นโทษซะอีก

“ละชั่ว” หมายถึงอะไรบ้าง

๑) การเบียดเบียน

๒) สิ่งที่ยังบกพร่อง ควรแก้ไข

หากเข้าใจได้ทั้ง ๒ ความหมาย เราก็คจะเป็นคนที่อ่อนน้อมถ่อมตนอยู่เสมอ
เรื่องของการเบียดเบียน เราเบียดเบียนใครเอ่ย ?

ก. ผู้อื่น พฤติกรรมมีอะไรบ้าง รุกราน - ทำร้าย - ทำลาย - ถู้อิวิสาสะ -
ละลาบละล้วง - นินทา จาบจ้วง

ทั้งหมดนี้ใช้ศีล ๕ เป็นแนวทางง่าย ๆ

และการ “ทำร้าย” นั้นมิใช่แค่กาย แต่รวมไปถึง “จิตใจ” ของเขาด้วย

เช่น รู้ว่าแม่ไม่ชอบให้เรากินเหล้า สูบบุหรี่ แต่เราก็อชอบทำให้เขาเห็น !

ข. ตัวเอง มี ๓ ระดับ คือ จมอยู่ในอบายมุข - ไม่อยู่ในศีล ๕ และทำลาย
อนาคตตัวเองอันเนื่องมาจากไม่รู้จักหน้าที่ (เช่น นักศึกษา, พ่อบ้าน, สามเณร, พนักงาน ฯลฯ)

“ละชั่ว” เป็นภาคกิจกรรมเชิงลบที่ต้องลด - ละ - เลิก และหลีกเลี่ยง
การไม่ทำชั่ว - ไม่ทำบาป ยังมีใช้การทำความดี เพียงแต่ชีวิตไม่ติดลบ !

ชีวิตแค่นี้อยู่ที่เลขศูนย์เท่านั้น !

มีหลายคนที่ไม่มีเรื่องชั่ว - บาปก็จริง แต่ก็ไม่ควรประมาท

ฉันไม่มีอบายมุขนะ ฉันไม่ผิดศีลนะ คราวนี้ก็ต้องต่อยอด คือ “ค้นหา -
แก้ไขข้อบกพร่อง”

เศรษฐกิจก็ยังสะสมความร่ำรวย

คนดีก็ต้องเพิ่มปริมาณความดีเช่นเดียวกัน
พระพุทธองค์ตรัสว่า “แม้กุศลกรรมก็ไม่ให้หยุดทำ” เพราะฉะนั้น ปวศการ
กล่าวถึง “อกุศล” ทั้งหลาย
นี่คือแผนที่คนดีหน้าแรกที่ดึงชีวิตขึ้นจากปลัดถม เป็นชีวิตที่เข้มชีวิตอยู่ที่เลข
“ศูนย์” !

แผนที่คนดี ฉบับที่ ๑ หน้าที่ ๒ “ประพตติดี”

ชีวิตบางคนไม่ยอมเรียนรู้เลขศูนย์ แต่พยายามทำกรรมดีช่วยผู้อื่นเสมอ
นับเป็นเรื่องที่ดี แต่ก็ทำให้บางคนประมาทในชีวิต
สวรรค์มีโอกาศขึ้น แต่นรกก็ต้องลง อย่ามาคิดหักล้างกัน !
ประพตติดี หมายถึง การมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น
“ต่อตัวเอง” เป็นแค่พยายามมายืนอยู่ที่ “ศูนย์” (ตะกายขึ้นจากหลุม)
“ต่อผู้อื่น” เป็นอีกกิจกรรมที่ต่อยอดเมื่อขึ้นจากหลุม ก็เริ่มเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มี
น้ำใจ

เริ่มสะสมตัวเลขความดีจาก ๑ ไป ๒ ไป ๓.....

“เบญจศีล” จึงไม่รอด ต้องมี “เบญจธรรม” ประกอบก็ด้วยเหตุนี้

แผนที่คนดี ฉบับที่ ๑ หน้าที่ ๓ “ทำจิตใจให้ผ่องใส”

หน้านี่คือการเปลี่ยนวิธีคิด จะเรียก Positive thinking ก็ไม่ขัดข้อง
มองวิกฤติให้เป็นโอกาส

มองปัญหาเป็นอุปสรรคฝึกฉลาด

มองชีวิตคือสังสมบารมี

“ปรับจิตใจ” เป็นเรื่องของการ “ทำใจ”

“รู้เวทนา” แล้ว “ปรับเวทนา” ก็เป็น
กิจกรรมของหน้านี้

รู้เท่าทันเวทนา สอนตัวเองด้วยเหตุผล
(ธรรมวิจย)

อารมณ์เศร้าหมองทั้งหลาย ต้องรู้เท่า
ทันและหาทางแก้ไข

เชื่อในหลักกรรม ในวิบาก

เชื่อในกิเลส ล้วนเกิดจาก “ตัวเรา” คน
อื่นเป็นแค่ “ตัวล่อ” แค่ “เด็กแหยมเสื้อ”
เท่านั้น

ความดีหน้าที่ ๓ ถ้าใช้ภาษากำลังภายใน
ก็ต้องเรียกว่า เป็นชั้นเหาะเหินเดินอากาศกัน
เลย

การเริ่มลดละโทษะ ก็ถือเป็นกิจกรรม
ของแผนที่ดีหน้านี้

เมื่อเข้าใจแผนที่คนดีทั้ง ๓ หน้า ต่อไป
นี้ เราจะมีมาฆฤกษ์ทุกวัน วันแล้ววันเล่า

นี่แหละมองอย่างบูรณาการ

คดีก่อนจาก ขอลอกจากสารอโศก
ฉบับที่ ๓๑๐ ก.ย.-ต.ค. ๒๕๕๑ ของพ่อท่าน
โพธิรักษ์

“ฝึกหยุด แต่ไม่หยุดฝึก”

ใครปิด... สนามบินสุวรรณภูมิ ?

ข้อมูลต่อไปนี้จะให้ความกระจ่างว่า “ใครปิดสุวรรณภูมิ”

๑. มุมมองของผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

การบรรยายเรื่อง **“การบริหารธุรกิจไทยในภาวะวิกฤติ”** ณ ห้อง ร.๑๐๓ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๑ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๕.๓๐ น.

ผู้ร่วมบรรยาย

รศ.ดร. นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ คณบดีคณะรัฐศาสตร์

นางรวิฐา พงศ์นุชิต ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง

รศ. สมชัย ศรีสุทธิยากร กรรมการบริหารโครงการ ปริญญาโทสาขาการบริหารจัดการ สาธารณะ (EPA) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ อดีตรัฐมนตรีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นายสุวิทย์ รัตนจินดา นายกสมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ, รองประธาน สมาพันธ์ผู้รับส่งสินค้าระหว่างประเทศของโลก

บันทึกความต่อไปนี้จะนำเสนอเฉพาะกรณีการปิดสนามบินสุวรรณภูมิ (ซึ่งในทางสังคมจะมุ่งกล่าวหาว่า **“พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย”** คือกลุ่มบุคคลที่ปิดสนามบินสุวรรณภูมิ และสร้างความเสียหายอย่างมากมาแก่ชาติ)

นายสุวิทย์ รัตนจินดา กล่าวว่า “การปิดสนามบินสุวรรณภูมิเป็นเวลา ๗ วันนั้น ประเมินค่าเสียหายประมาณหนึ่งแสนสามหมื่นเจ็ดพันล้านบาท ไม่รวมถึงภาพลักษณ์ของประเทศ ซึ่งมีผลต่อความเชื่อมั่นกับต่างประเทศที่จะมาลงทุน

คำถามคือ การประท้วงของกลุ่มพันธมิตรฯครั้งนี้ รุนแรงถึงขั้นต้องปิดสนามบินหรือไม่ มีบออยู่ข้างนอกห่างจาก Emigration และ Run way ไม่น่ามีผลกระทบถึงสิ่งปิด มัน over act เกินไปไหม Model นี้ต้องฝากภาครัฐ ใครรับผิดชอบ ใครตัดสินใจ

แม้สั่งปิดแล้ว วิธีการแก้ปัญหาการจัดการหละหลวม ยังมีอยู่ตะเกา เชียงใหม่ ภูเก็ต ซึ่งน่าจะอำนวยความสะดวกได้”

หมายเหตุผู้บันทึก : การบรรยายครั้งนี้ ไม่มีผู้บรรยายท่านใดกล่าวหาว่า พันมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ปิดสนามบิน (สิริมา ศรสวรรณ ผู้ร่วมฟังบรรยายและจดบันทึก)

๒. ของขวัญแด่พันธมิตร

เช้าวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ พลตรีจำลอง ศรีเมือง กล่าวบนเวทีปราศรัยชั่วคราวว่า นาย เสรีรัตน์ ประสูตานนท์ ผู้บริหารการทำอากาศยาน มีความยินดีที่กลุ่มพันธมิตรฯ ไม่ได้สร้างความเสียหาย ไม่ได้ทำลายข้าวของในสนามบินแต่อย่างใด จึงจะขอมอบของขวัญที่ระลึกแก่ ชาวพันธมิตร ผ่านมายังพลตรีจำลอง ในเวลา ๑๐.๐๐ น. (ผู้เขียนได้ไปรอเพื่อถ่ายภาพการรับมอบของขวัญดังที่พลตรีจำลองประกาศ แต่ไม่เห็นพิธีการนั้น นอกจากภาพกลุ่มพันธมิตรฯ เตรียมเก็บของและทำความสะอาดพื้นที่ จนถึงเวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น. พวกเขาก็ทยอยกันออกจากสนามบิน)

๓. มุมมองของชาวต่างชาติ

France 24

ซีริล พาเยน (Cyril PAYEN) ผู้สื่อข่าวสถานีโทรทัศน์ France 24 ซึ่งเกาะติดข่าวการชุมนุมของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ตั้งแต่เริ่มชุมนุมเข้าปฏิบัติการในทำเนียบรัฐบาลเพื่อ **‘การเมืองใหม่’** เมื่อปลายเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๑ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๙.๐๐ น. ซีริลและคณะได้ไปทำข่าวและรายงานสดการสลายการชุมนุม ของพันธมิตรฯ ที่สนามบินสุวรรณภูมิ ซีริลกล่าวแก่เด็คนั้นและผู้ร่วมงานของเขาหลังจากที่เขาได้สัมภาษณ์ ‘ผู้บริหารระดับสูง’ ของการทำอากาศยานในเช้าวันนั้นว่า

“ซีอีโอ (CEO) มีความเห็นต่อการชุมนุมครั้งนี้อ่อนน้อมน่ายิ่ง เพราะเขาให้สัมภาษณ์ด้วยทัศนคติที่มองในแง่ดี” (optimistic : (ผู้ที่มองเหตุการณ์ไปในทางดี – New Model English – Thai Dictionary by So Sethaputra)

ผู้ที่ต้องการทราบว่า **France 24** รายงานเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่าอย่างไร สามารถดูได้ที่ **www.france24.com** ค้นหารายงานข่าวประเทศไทย วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๑

สื่อจากประเทศฟินแลนด์

อันต์ตี แอสเกแลไอเนน (Antti Jääskeliäinen) นักการศาสนาคริสต์นิกาย ‘เป็นเตคอสตัล’ (Pentecostalism : ชื่อ นิกาย, Pentecostal, Pentecostalism : ผู้นำ นิกายนี้) เดินทางจากฟินแลนด์ มาพำนักยังประเทศไทยเมื่อวันที่ ๖-๑๘ มกราคม ศกนี้ ที่ ฟินแลนด์เขาติดตามข่าวสารการเมืองไทยอย่างสนใจ เพราะมีรายงานว่าองค์กรศาสนาของไทย (สันตติโคก – ผู้เขียน) เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองครั้งนี้อย่างเปิดเผย เขากล่าวว่า สื่อมวลชนในประเทศฟินแลนด์ เสนอข่าวการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรฯ ในแง่ดี สถานีโทรทัศน์และสื่อทางอินเทอร์เน็ต นำเสนอภาพกลุ่มพันธมิตรฯ ทำความสะอาดบริเวณสนามบิน และบรรยากาศการชุมนุมอย่างสันติ

อันต์ตี ไม่รู้สึกว่าการชุมนุมของพันธมิตรฯ

จะสร้างความตระหนกตกใจแก่ชาวต่างชาติ จนถึงกับไม่ยอมมาเที่ยวประเทศไทย การปิดสนามบินของประเทศในแถบยุโรปเป็นเรื่องธรรมดา เมื่อเขาได้สัมผัสกิจกรรมของกลุ่มพันธมิตรฯ ด้วยตนเอง ในงานสังสรรค์ของกลุ่มพันธมิตรฯ ที่มูลนิธิจำลอง ศรีเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ในวันที่ ๑๐-๑๑ มกราคม ศกนี้ เขาได้พบบรรยากาศที่อบอุ่นแม้อากาศจะหนาว เขาได้รับรู้วัฒนธรรมที่ดีงามของคนไทย จากการทำกลุ่มพันธมิตรฯ ปฏิบัติต่อกัน และมิตรไมตรีที่มีต่อเขา เขากล่าวในที่สุดว่า องค์การศาสนามีบทบาทสำคัญในการต่อสู้เรื่องใดๆ ก็ตามที่ยึดหลัก **‘อหิงสธรรม’** (non-violence)

ดังนั้นข้อมูลทั้ง ๓ ประเด็นข้างต้นนั้น เป็นข้อยืนยันว่า ‘พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย’ มิได้ปิดสนามบินสุวรรณภูมิ

ขอบพระคุณ : **มิสเตอร์ซีริล พาเยน** (Mr.Cyril PAYEN), France 24
มิสเตอร์ราโน ไลทาลาเนน (Mr.Rauno Laitalainen)

คนที่น่ารู้จัก
พุทธทศน

เทียนพุทธ พุทธิพงศ์อโศก

สว่างโลกด้วยแสงเทียน

เมื่อชาวโศกประกาศสนับสนุนพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยในการชุมนุมประท้วงรัฐบาลนอมีนี่ของระบอบทักษิณ ซึ่งมีนายสมิคร สุรินทร์เวช เป็นนายกรัฐมนตรีในครั้งนั้น ชาวโศกนามเทียนพุทธ พุทธิพงศ์อโศกหนุ่มใหญ่วัย ๕๗ ปี ฉายาผู้อำนวยการเงินเดือนศูนย์ ร่วมเดินถือธงธรรมนำขบวนด้วย

คงเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่จะมีคนรักชาติ(ด้วยอุดมการณ์) มากจนยอมสละความสุขส่วนตัวเข้าร่วมกันอยู่หลับนอนตลอด ๒๔ ชั่วโมงเพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยไม่มีข้ออ้าง ถ้าคนผู้นั้นไม่ได้เป็นมะเร็งต่อมลูกหมากระยะ ๔ และเป็นนักมั่งสิ่วริติที่เคร่งครัดซึ่งต้องไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลเป็นประจำ เขาอนบนเกาะกลางถนนด้วยเสื้อผืนเดียวบริเวณสะพานมัฆวานฯ อากาศทรงหรือทรุดอย่างไรก็บีบขนาดกันตรงนั้น แต่สมรรถภาพการทำงานเต็มเปี่ยม โดยมี ๘ ตำแหน่งงานบุญเป็นหลักประกัน ทุกงานไม่มีประกันสังคม ไม่มีเงินเดือน ไม่มีเบี้ยประชุมหรือค่าล่วงเวลา

ด้านซ้ายมือคุณเทียนพุทธ
คือคุณแซมดิน เติศุบุศย์
ประธานสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม
ในการประชุมรายเดือน

ไม่เพียงแต่คุณเทียนพุทธเท่านั้นที่เป็นผู้อำนวยการเงินเดือนศูนย์ ทุกคนที่เป็นกรรมการทำงานให้กลุ่มชาวโศกก็ได้รับค่าตอบแทนเงินเดือนศูนย์บาทเช่นกัน อันเป็นปริยัติปฏิบัติที่เกิดขึ้นจากการนำของสมณะโพธิรักษ์ผู้นำชาวโศก หรือที่ชาวโศกขานนามท่านว่า **“พ่อท่าน”**

คุณเทียนพุทธเรียนจบนิติศาสตร์ ม.รามคำแหง และปริญญาโทคณะสังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต ม.เกริก เคยเป็นทนายความที่สำนักงานทนายความจันทโรจวงศ์ เป็นผู้อำนวยการกองกฎหมายขององค์การโทรศัพท์เมื่อปี ๒๕๔๒ เคยเป็นกรรมการสหภาพแรงงาน และต่อมาก็เป็นประธานสหภาพถึงสองสมัยระหว่างปี ๒๕๓๘-๒๕๔๒

คุณเทียนพุทธสนใจในวัตรปฏิบัติของชาวโศกมานานแล้ว ขณะเดียวกันก็ยังสนุกสนานไปกับคลื่นกระแสโลภย์ ท่านบอก...ทำงานหนักก็เที่ยวหนัก! จนกระทั่งวันหนึ่งที่ปฐมโศก จ.นครปฐม มีการอบรมลูกหนี้ ธกส. คุณเทียนพุทธได้ไปร่วมฟังการอภิปราย ที่มีทั้งสมณะและฆราวาสเป็นวิทยากรเรื่อง **‘โทษภัยของอบายมุข’** นี่เองที่เป็นจุดหักเหในชีวิตของหนุ่มเสเพลคนนี้ เมื่อถูกถามว่าทำไมถึงจ่ายตายอย่างนั้น

“มันเป็นของเก่าของผม...”

ปัจจุบันคุณเทียนพุทธปฏิบัติธรรมและอาศัยที่สันติโศก กรุงเทพฯ เนื่องจากเป็นคนทำงานมาก ทำงานเก่งมาก่อน จึงได้รับเกียรติจากที่ประชุมให้รับผิดชอบงานต่างๆ อยู่เสมอ จนขณะนี้ท่านรับผิดชอบอยู่ถึง ๘ ตำแหน่งด้วยกัน

ท่านมีคติเตือนใจว่า

เดินหน้าอย่างมีความสุขและความหวัง ทั้งอดีตไว้เบื้องหลังเป็นบทเรียนที่ล้ำค่า...

มีบทบาทอย่างไรบ้าง ในการเข้าไปช่วยกลุ่มพันธมิตรฯ ต่อต้านรัฐบาลนอมนิของทักษิณ

ตำแหน่งที่ได้รับมอบให้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนกลางของชาวกองทัพธรรมจำนวน ๕ คน มีคุณแซมดิน เป็นประธาน คุณขวัญดิน คุณแก่นฟ้า คุณธำรงค์ เป็นกรรมการ และอีกหลายๆท่าน เราช่วยกันเรื่องอาหาร ชยะ การพยาบาล ไปจนถึงการรักษาความปลอดภัย ทุกเรื่องจะเป็นการทำงานที่ต่อเนื่อง โดยเฉพาะเรื่องความปลอดภัย แม้มีไซหน้าที่ของผมโดยตรงแต่ได้รับมอบหมายจาก พล.ต. จำลองให้ดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของผู้ชุมนุมทั้งหมด จำเป็นต้องช่วยดูแลรักษา คสึคล้ายปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน ทั้งหนักทั้งเบา ผมถือว่าเป็นการปฏิบัติธรรมโดยตรงในสถานการณ์จริงของธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อต้องอยู่ร่วมกับคนหมู่มาก และมีพื้นฐานที่แตกต่างกันด้วย

แต่บางครั้งก็สุดๆเหมือนกัน เช่น ตอนที่มีการเริ่มระดมอาสาแล้วนำมาต่อสู้ เพราะทนไม่ได้ที่พี่น้องพันธมิตรถูกรังแกและทำร้ายจนบาดเจ็บล้มตาย กองทัพธรรมต้องร่วมอยู่ต่อสู้กับเขาเช่นกันไม่เคยถอย จนหนักเกินกว่าเรารับได้ก็มี ในที่สุดต้องขอยุติบทบาทหน้าที่ดังกล่าวเสียเพื่อคลี่คลายปัญหา

โดยส่วนตัว ใจผมสู้นะ แต่ฐานพวกเราต่างจากเขามาก ผมบอกคุณแซมดินเองว่าถอยออกมาเถอะ ให้คนฐานระดับนั้นทำงานไป เพราะพวกเราแม้ยังสักตัวก็ไม่อยากตบ ประสาอะไรจะมาสู้รบปรบมือกับเขา แต่เราก็คอดทน กดขมและใช้ปัญญาแก้ปัญหา มองทุกสิ่งให้ละเอียดมากขึ้น **ทราบว่าคุณเทียนพุทธเป็นมะเร็งด้วย การกินอยู่หลับนอนที่ลำบากและไม่ค่อยถูกสุขลักษณะอย่างนั้น ทำให้การรักษาตัวไม่ได้ผล หรืออาการแยลงไหมคะ**

ไม่ครับ ผมชัดเจนที่ไปที่ไปของแต่ละสิ่งแต่ละอย่าง การรักษามะเร็งผมใช้หลัก ๘ อ.* ของพ่อท่าน รวมทั้งหมอแผนปัจจุบัน แรกๆคิดว่าจะรักษาแต่ธรรมชาติล้วนๆ แต่ภรรยาทำงานที่สถาบันมะเร็งแห่งชาติ ผมจึงได้โอกาสเข้ารับการรักษาที่นั่น ส่วนการรักษาแบบ ๘ อ. ก็มีคนอื่นช่วยเหลือผมอยู่หลายคน มีคุณแรงผาที่ทำงานบริษัทฟ้ายักษ์ คุณหมอเขียวที่เป็นหมอทางเลือก อาจารย์ปรเมศด้านกายภาพบำบัด และอีกหลายๆท่าน นอกจากนี้ก็มีผู้ใจบุญช่วยนำยาอาหารเสริมต่างๆมาให้

ป่วยเป็นมะเร็งนานแล้วยังคะ

๘ ปีครับ ที่รู้เพราะบริษัท TOT ที่ผมทำงานอยู่ให้พนักงานไปตรวจสุขภาพประจำปี ผมถึงได้รู้ว่าเป็น ป่วยมาอีก ๓ ปี หมอบอกว่าขึ้น ๔ อันตรายแล้ว ค่อยหาทางรักษา ไม่มีใครรู้เพราะไม่บอกใครเลย แม้เริ่มต้นรักษา ผมก็ไม่มีอาการอะไร ผมไม่ได้วิ่ง สิวผมก็ไม่เปลี่ยน หน้าตาก็ยังสดใสเหมือนเดิม อ้วนท้วนสมบูรณ์ดี ดูไม่รู้ว่าเป็นคนป่วย ผมไม่ได้บอกให้ภรรยาทราบจน ๓ ปีให้หลัง เพราะไม่อยากให้กังวล จนเขาสงสัยเมื่อผมตัดสินใจเมื่อลูกหมากไปตรวจ แล้วปิดบังผลการตรวจทำให้เขาสงสัยไปตามเรื่องเอง ความแตก ความจริงปรากฏ เขาเลยให้ผมไปรักษาที่สถาบันมะเร็งแห่งชาติ ผมเข้ารักษาเคมีบำบัดและผ่าตัดมาแล้ว และยังเป็นคนใช้ที่สถาบันมะเร็งตลอดมาเป็นมาอย่างไร จึงมาเป็นผู้อำนวยการ FMTV

พ่อท่านโพธิ์รักษากำหนดให้เป็น อาจเป็นเพราะผมเคยทำงานที่องค์การโทรศัพท์ (TOT) เรียนรู้สิ่งเหล่านี้ไว้แล้ว มีคุณสมบัติมาอยู่วัด ให้เวลาได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ท่านให้ทำก็ทำเลย

เมื่อก่อนผมเคยออกพื้นที่ ได้ไปช่วยงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยในรูปแบบต่างๆ สีนามิผมก็ไป การติดต่อสื่อสารหรือการให้ข่าวในสมัยนั้นก็ใช้โทรศัพท์มือถือนี่แหละ คุณประโยชน์เหลือคณานับ เพราะถ่ายรูปก็ได้ อัดเสียงก็ได้ ติดต่อได้ทั่วไปในทุกพื้นที่ที่มีสัญญาณ ผมก็คิดว่า สิ่งนี้ไม่ยากเลย และต้นทุนต่ำด้วย ได้ทำงานร่วมกับสมณะถักบุญด้านสื่อสาร ทำให้เกิดแนวคิด ถ้าเราจะเผยแพร่ในรูปแบบของโทรทัศน์ ก็คงไม่ยากอะไร และจะสามารถทำได้ในต้นทุนที่ต่ำกว่าโทรทัศน์อื่นๆด้วย โดยใช้อินเทอร์เน็ต

ถ้าเรามาดูระบบการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต ก็ ไม่แตกต่างกันเท่าไร ดัดแปลงวิธีการนิดหน่อย ครั้งที่มีการประท้วง ASTV ถูกรบกวนสัญญาณบ่อยๆ แต่เรามี FMTV ช่วยรองรับเป็นสถานีสำรองในการถ่ายทอดสด โดยอยู่ในดาวเทียมดวงเดียวกัน คนละคลื่นความถี่ทำให้ง่าย มีประโยชน์มาก อีกทั้งเราก็ใช้ FMTV ในการเผยแพร่ธรรมเช่น ทฤษฎีบุญนิยม สาธารณโภคี การเมืองใหม่ของพ่อท่านได้ผลเร็ว ชาวอโศกพิมพ์หนังสือธรรมะมาเป็นล้านๆเล่มออกเผยแพร่แล้ว แต่การเผยแพร่ข่าวสารในรูปแบบนี้จับใจกว่า ไปไกลได้ถึงต่างประเทศ ทุกซอกทุกมุมในโลกมีสิทธิรับรู้ด้วยกันทั้งนั้น คุณดูข่าวสงครามอิรักสิ และอีกหลายๆข่าวที่ทำให้หูดาสว่างขึ้น เราเผยแพร่ความจริงและความดีงาม ไม่ได้ไปมอมเมาใคร นี่คือความภูมิใจ

FMTV เลี้ยงตัวเองอย่างไร

เราอาศัยพี่น้องชาวอโศกทุกแห่ง เช่น ปฐมอโศก ศิระอะโศกหรือพุทธสถานอีกหลายแห่งที่ช่วยกัน จากการขายผักหรือผลิตภัณฑ์ไร่สารพิษในรูปของเครื่องบริโภครูปและอุปโภคต่างๆ จากขยะวิทยา ที่สันตอโศกเรามีโรงขยะใหญ่ที่แปลงขยะมาเป็นรายได้เพื่อหล่อเลี้ยง FMTV บางส่วนก็มาจากโฆษณา

ช่วงที่กองทัพธรรมไปร่วมชุมนุมกับกลุ่มพันธมิตร สื่อบางกลุ่มได้เสนอข่าวบิดเบือน ทำให้ปัญหาคนในชาติแตกแยกกันมากยิ่งขึ้น ในฐานะที่คุณเขียนพุทธกิจทำงานสื่อ คุณมีความคิดเห็นอย่างไร

นั่นคือความเลว เป็นสิ่งที่เลวสุดๆ ต่อจิตวิญญาณของผู้ชมที่ได้รับสื่อเหล่านี้ ถือว่าเขาทรยศต่ออาชีพของพวกเขาเองแล้วยังทรยศคนไทยทั้งประเทศด้วย อีกทั้งมีส่วนส่งเสริมให้คนชั่วทำเลวมากขึ้นเพราะไม่ถูกประณาม แต่กลับได้รับความยกย่อง

...นั่นคือความเลว

เป็นสิ่งที่เลวสุดๆ

ต่อจิตวิญญาณของปู่ผม

ที่ได้รับสื่อเหล่านี้....

...อีกทีมีส่วนส่งเสริม

ให้คนชั่วทำเลวมากขึ้น

เพราะไม่ถูกประณาม

แต่กลับได้รับความยกย่อง

คุณวีระ สมความคิด จัดงานวันต่อต้านคอร์รัปชันโลก แต่ไม่ค่อยเป็นข่าวเลย

สื่อเขาไม่สนใจที่จะลงเรื่องนี้ให้ด้วยซ้ำ นี่ไง คือมะเร็งร้ายของสังคมตัวจริง ที่หยั่งรากลงไปทุกภาคส่วนของสังคมไทย ไม่ใช่มะเร็งแบบที่ผมกำลังเป็นนะ

คุณคิดว่าสักวันหนึ่ง FMTV จะเป็นแบบนี้ไหม

เป็นไปได้แน่นอน เพราะการเสนอของเราโ่งงมากในสายตาเขา คือ ชัดเจน จริงจังและมั่นคง เขารู้ว่าสื่อเราไม่ได้ห rokok เพราะฉะนั้นไม่ต้องกลัวว่าใครจะมาแอบซื้อ

คนทำงาน FMTV ไม่มีเงินเดือนเลยไม่ต้องกลัวว่าจะมีใครเอาเงินมาล่อ

ใช่...ทุกวันนี้เรามีโฆษณาไม่มาก แคมตั้งอัตราถูกอีกต่างหาก บางตัวก็ฟรี เพราะเป็นสิ่งที่เราสมควรสนับสนุน โฆษณาทุกชิ้นต้องไม่ส่งเสริมอบายมุข ไม่มอมเมา เรามีอุดมการณ์ที่ชัดเจน

ถ้าคุณไม่ได้ปฏิบัติธรรมแล้วมาเจอการเสนอข่าวที่บิดเบือน คุณคิดว่าจะมีปัญญาเข้าใจสถานการณ์ด้วยตัวเองไหม

ไม่มีทาง ถ้าผมไม่ได้เข้ามาในแวดวงธรรมะ ก็เป็นไปได้ว่าคงต้องหลงไปกับการสื่อข่าวที่เป็นไปอย่างทุกวันนี้ มันเป็นเรื่องยากมากเลยที่จะมีปัญญาแยกแยะด้วยตัวเอง

คุณเทียนพุทธคิดว่าปัญหาคอร์รัปชันในเมืองไทย รุนแรงไหมคะ

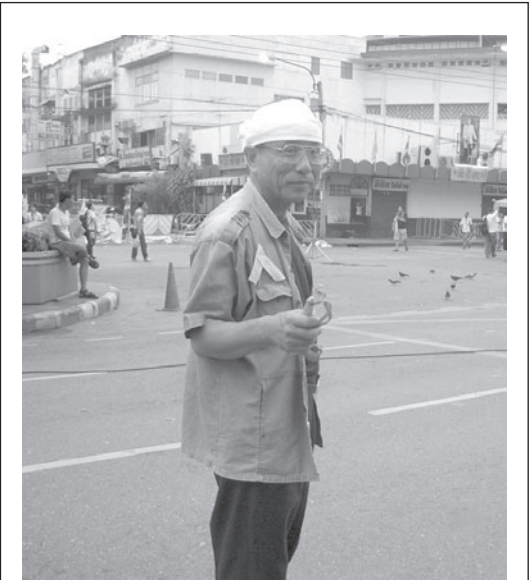
รุนแรง เพราะการคอร์รัปชันทำได้ง่ายมาก และมีอยู่ทั่วไปทุกระดับ ทุกหน่วยงาน แม้แต่ในโรงพยาบาล

สถานที่รักษาคนเจ็บป่วยก็ยังมี อย่างพวก
ขายยาไปนั่งเฝ้าหน้าห้องหมอใหญ่กันเลย
ขายยาได้ตัวหนึ่ง หมอก็รับคอมมิชชั่นอ้อ ผม
เองก็เคยเป็นหนูทดลองของบริษัทยาจาก
อเมริกามาก่อน โรคมผมเปลี่ยนยาถึง ๔ ตัว
หน่วยงานทุกแห่งทำได้หมด ตั้งแต่เด็กหน้า
ห้องหรือฝ่ายธุรการเดินหนังสือ หรือพนักงาน
งานทุกระดับถ้ามีโอกาส

สมัยที่คุณทำงานเป็นทนายความ ช่องทางเหล่านี้คงมองเห็นง่าย

ครับ มันมีทุกช่องทางที่จะทำได้ เช่น
เรื่องการขายทอดตลาด การรับซื้อ-ขายที่ดิน
การประมูลงาน ฯลฯ ผมก็ยังเคยเอาไปขายด้วย
**คุณเคยเป็นประธานสหภาพฯ ถึงสองสมัย เคย
เข้าร่วมงานกับรัฐบาลชุดก่อนๆ ไหมคะ**

เคยร่วมกับรัฐบาลคุณชวน คำนึงเคยกับ
พรรคประชาธิปัตย์ดี แต่ตอนนี้ผมเป็นนัก
ปฏิบัติธรรมแล้ว ก็เลยฉีกตัวห่างมา แต่ตอน
นั้นผมก็ไม่ได้ทำงานออกหน้าอะไร ชอบทำ
อยู่ข้างหลัง แต่ทำนะครับ เคยร่วมงานกับคุณ
สมศักดิ์ โกศัยสุขมาก่อน ระหว่างชุมนุมมีคน
คบคุ้นเก่าแวะเวียนไปหากันหลายคนทั้งจาก
สหภาพ พนักงาน TOT และนักการเมือง
**ช่วงที่คุณเป็นประธานสหภาพ มีปัญหากับ
มวลชนหรือสมาชิกเรื่องการคอร์รัปชันหรือไม่**

คุณเทียนพุทธ พุทธิพงษ์ศรีโสภ

- กรรมการบริหารและผู้อำนวยการ FMTV
- กรรมการผู้จัดการบริษัท
เดินน้ำฝ้ามหาสมุทรจำกัด
- ผู้จัดการบริษัท พลังบุญจำกัด
- กรรมการบริหารบริษัท ขอบคุณจำกัด
- กรรมการวิเทศชุมชนสันติอโศก
- ประธานที่ปรึกษากฎหมายพรรคเพื่อฟ้าดิน
- กรรมการชุมชนสวนบุญผักรัฟ
- กรรมการชุมชนบุญนิยมสันติอโศก

โอ...ไม่มี ทุกคนที่มาพร้อมต้องมีอุดมการณ์ที่คล้ายหรือเหมือนกัน การเป็นสมาชิกก็ไม่ได้เป็นฟรีๆนะ ต้องเสียค่าสมาชิกด้วย เราต้องรู้ว่าเรามาร่วมทำงานเพื่อช่วยเหลือคนอื่น ทำงานด้านนี้มีพื้นฐานมาก่อนเข้ามาร่วมชุมนุมหรือปฏิบัติธรรม

การลาออกจากงานก่อนเกษียณ ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างตอนที่มั่งงาน มีอำนาจ มีตำแหน่ง กับตอนที่ไม่มีอะไรเลย ชัดเจนใหม่สำหรับความเป็นอนิจจัง

แน่นอน ตอนเรามีคนก็มารุมล้อมพร้อมလာภ ยศ สรรเสริญเพียบเลย พอเราคืนไปหมด ทุกอย่างก็หายไปหมดด้วย (หัวเราะ) ชัดเจนอนิจจังของรอบนั้นๆ

เข้ามาอยู่ในสถานปฏิบัติธรรมนานเท่าไรแล้วคะ

๒ ปีครับ ยังไม่ได้กลับไปนอนบ้านเลยแม้แต่คืนเดียว ก็ตั้งใจจะทำให้ได้ ๕ ปีเพื่อทดสอบ **ครอบครัวมีปฏิกิริยาในเรื่องนี้อย่างไร**

แรกๆ ภรรยาก็รับไม่ค่อยได้ แต่ตอนนี้ก็เข้าใจดี ลูกชายโตแล้วและเคยเข้ามาช่วยงาน ค้างคืนที่ FMTV บ้าง

ได้เรียนรู้อะไรบ้างคะกับชีวิตที่นี่

ผมชัดเจนเลยในเรื่องคนทำงานต้องมีธรรมะเป็นพื้นฐาน ถึงจะล้มมาทิวลิป เพราะงานส่วนใหญ่ มีผลประโยชน์มาเกี่ยวพันแทบทั้งนั้น เมื่อคราวที่ภรรยาผมพาผมไปรักษาที่สถาบันมะเร็ง เพราะ เธอทำงานที่นั่น ผมมีโอกาสมากกว่าคนอื่นพบหมอเร็วกว่า หรือได้ยาที่ดีที่สุด ถึงแม้ไม่ใช่การคอร์รัปชัน แต่ก็เป็นกรณีขวยโอกาสหรือเอาเปรียบสังคม เพราะในขณะที่เราเข้ารับบริการ คนอีกหลายร้อย คนต้องถือบัตรรอคิว หรือไม่มีโอกาสได้เลือกตัวยาที่เขาต้องการอย่างเรา

ช่วงผมป่วยหนักจนหมอแทบจะตัดใจตัวน้อยของผมออก ผมระลึกได้เลยว่าผมกำลังซดใช้ วิชาที่ผมทำมาหาชาตินี้ เป็นสิ่งที่ผมเห็นเลยว่า สิ่งที่ผมเคยทำในชาตินี้เองกำลังไล่ผมมาติดๆ ไม่ต้องรอถึงชาติหน้า เพราะชีวิตทางโลกย์ผมมันครบทุกอย่างในเรื่อง กิน สูด ดื่ม เสพย์ ผมเคยพูด ตัดพ้อว่าเป็นมะเร็งเพราะรับมาจากพ่อแม่ แต่จริงๆ แล้วมันเกิดขึ้นจากการกระทำผมเอง การใช้ ชีวิตเสเพลมามาก และตอนนี้ผมกำลังซดใช้กรรมอันนั้น

คุณมีงานหลายตำแหน่งที่ต้องรับผิดชอบ คิดว่าการใส่หมวกหลายใบทำให้ประสิทธิภาพการทำงาน ลดลงไหมคะ

ไม่ครับ ผมยินดีทำงาน ผมอยู่ปฏิบัติธรรมที่นี่ก็เพื่อได้ทำงาน นอกจากบางครั้งถ้าร่างกาย ไม่ไหว ก็อาจขาดการประชุมบ้าง แต่ใจผมสู้เสมอ พร้อมทั้งจะทำอะไรอย่างอื่นทดแทนกัน แต่ก็ ประมาณตามแต่องค์ประกอบต่างๆจะเอื้ออำนวยเป็นสำคัญ

มีอะไรจะบอกฝากไปถึงสมาชิกดอกหญ้าบ้างไหมคะ

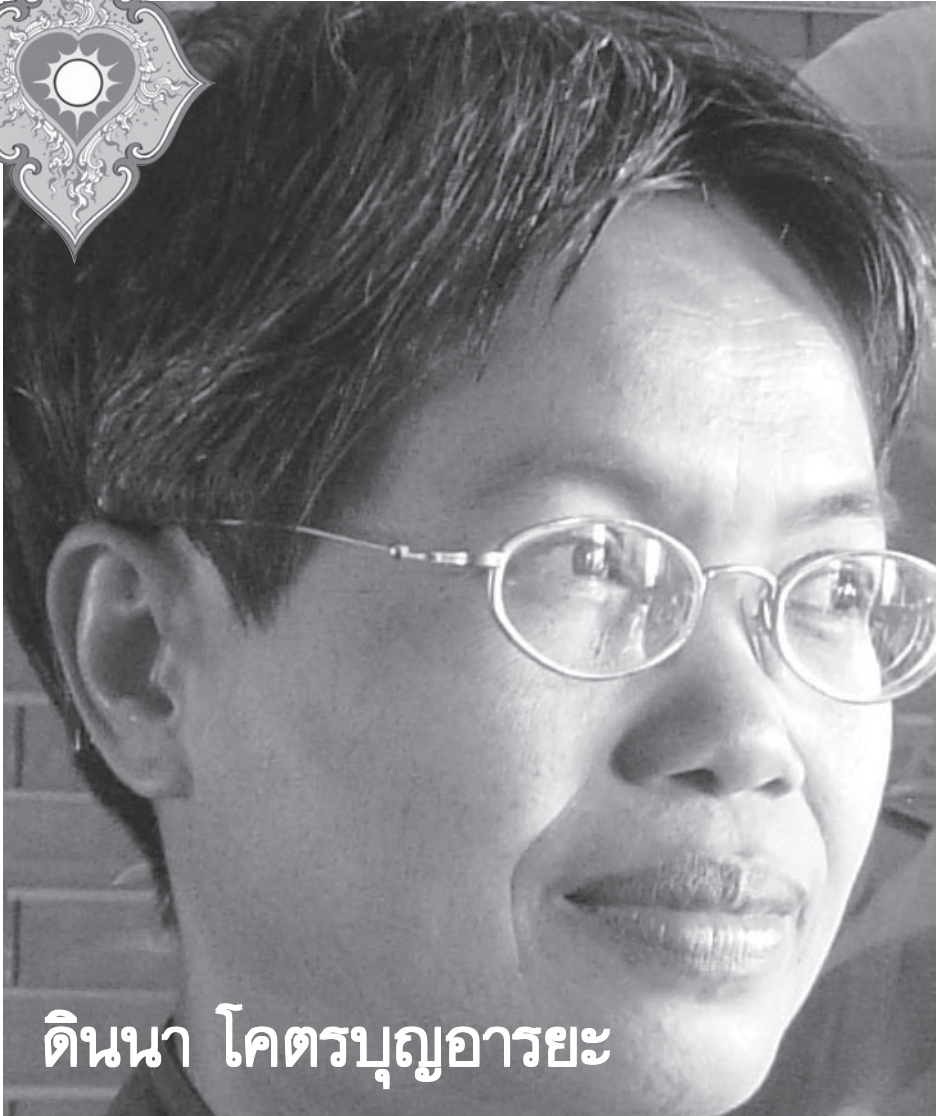
ดอกหญ้าถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงแค่ดอกไม้ที่ขึ้นเองตามริมทาง แต่ก็ให้ออกซิเจนกับโลกได้ ถ้า ทุกคนทำตัวเหมือนดอกหญ้า คือ ย่อหน้าย่อมถ่มตน แต่เป็นประโยชน์กับผู้อื่น นั่นคือการเกิดมาอย่าง คุ่มค่าแล้ว คนเราจะทำอะไรต้องเริ่มต้นจากศูนย์ลู่หนึ่ง แล้วขยายต่อไปไม่ใช่หรือ จะถือเอาดอก หญ้าเป็นบันไดไปสู่ความหลุดพ้นก็ได้

***๘ อ. คือ**

๑. อิทธิบาท ๒. อารมณ ๓. อาหาร ๔. อากาศ ๕. ออกกำลังกาย ๖. เอนกาย ๗. เอาพิษออก ๘. อาชีพ (สุจริต - มีประโยชน์ต่อสังคมและตัวเอง)

อุดมการณ์อย่างเดี่ยวไม่พอ...!

ตินหา โคตรบุญอารยะ

โทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ หรือ **FMTV** (For Mankind Television) ดำเนินงานโดยบริษัท *เดินหน้าฝ่ามหาสมุทร* (บุญนิยม) จำกัด เป็นหน่วยงานหนึ่งของกลุ่มนักปฏิบัติธรรมชาวอโศก ซึ่งก่อตั้งได้สองปีแล้ว ได้รับความช่วยเหลือจากหมู่กลุ่มชาวอโศก เช่น *สถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ* (ส.ช.จ.) ซึ่งเป็นโครงการชยะแปรรูป และจำหน่ายสินค้ามือสอง, ชุมชนอโศกที่อยู่ตามจังหวัดต่างๆ, หน่วยงาน, ร้านค้าและสำนักพิมพ์ ต่างก็ให้ความสนับสนุนต่อกิจกรรมสื่อสารทางอากาศนี้

ดินนา โคตรบุญอารยะ (ชื่อเดิม เอมอร ศรีอุตร) เป็นหนึ่งในฟันเฟืองหลายๆตัวที่ช่วยกันขับเคลื่อนสถานีโทรทัศน์บุญนิยมแห่งนี้

ดินนา เกิดที่ จ.ขอนแก่น ยอมรับว่าตัวเองเคยเป็นคนช่างฝัน – ฝันต้องการช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสหรือเสียเปรียบ ฝันที่จะช่วยเหลือสังคม และทำให้ตัวเองมีความสุข ตลอดเวลาที่ดินนาเฝ้าถามตัวเองว่าต้องการอะไร เธอไม่เคยได้รับคำตอบที่พอใจเลย ตอนเรียนที่วิทยาลัยครูมหาสารคาม เธอมักไปร่วมงานกับองค์กรเอกชน, ติดตามศิลปินเพื่อชีวิต และร่วมทำกิจกรรมเข้าค่าย

จนกระทั่งวันหนึ่ง ดินนาเริ่มมองเห็นความแตกต่างระหว่างโลกแห่งความจริงและโลกแห่งความฝัน วันนั้นเธอไปร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานที่เธอรู้จักตามปกติ ซึ่งมีการสัมมนาเกี่ยวกับเรื่อง **‘ปลูกสำนักทางการเมือง’** เมื่อเสร็จงาน ผู้สัมมนาก็ชวนกันไปกินเหล้าสนุกสนานเฮฮา ลืมไปหมดแล้วว่าพูดอะไรไว้บ้าง บางคนก็มีปัญหาในครอบครัว ติดการพนัน ปัญหาชู้สาว ฯลฯ ดินนาเริ่มคิด... แล้วจะไปช่วยชาวบ้านที่เขามีปัญหาได้อย่างไร ?

“ตอนเรียนปีสุดท้ายที่มหาสารคาม อาจารย์ให้ทำรายงานเกี่ยวกับกองทัพธรรม ซึ่งเดินทางไปเผยแพร่ธรรมะที่นั่น พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์เทศน์เรื่องความรัก ๑๐ มิติ โดนใจตัวเองมาก อย่างเช่น ไม่มีรัก...อย่างมี ถ้ามี...อย่าแต่ง ถ้าแต่ง...อย่ามีลูก แล้วก็ชอบคำขวัญที่ว่า **‘อโศกเพื่อมวลมนุษยชาติ’** คิดได้เลยว่า ต้องเป็นคนใจอย่างนี้ ไม่มีเรื่องส่วนตัว ถึงจะทำงานให้สังคมได้”

ตั้งแต่นั้น ดินนาติดตามการทำงานของกองทัพธรรมอย่างต่อเนื่อง จนปี พ.ศ.๒๕๒๗ ไปร่วมงานพุทธาภิเษกกับชาวอโศกที่ อ.โพศาลี จ.นครสวรรค์ เห็นญาติธรรม(เรียกกันในหมู่ผู้

ปฏิบัติธรรม)เดินไม่สวมรองเท้า พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ก็ไม่ใส่รองเท้า รู้สึกประทับใจมาก ตั้งแต่นั้นก็พยายามถอดรองเท้าเดินเมื่อมีโอกาส

เมื่อดินนาเรียนจบ แม่ให้ทำงานสอนหนังสือที่บ้านเกิด แต่ก็ยังไปร่วมเสวนากับเพื่อนๆ ศิลปินเสมอ อย่างเช่น ไพโรจน์ ชาญงาม, เสรี ทศนศิลป์, ฟอน ฟ้าฟาง, เยี่ยม ทองน้อย ฯลฯ และอีกหลายๆคน สนุกสนานเฮฮาไปวันๆ

ดินนาเป็นที่รู้จักของคนทั้งอำเภอเพราะนุ่งผ้าถุง แต่ไม่สวมรองเท้าเดินไปสอนหนังสือเพื่อฝึกตัวเอง

“ดิฉันได้คำตอบให้ตัวเองว่า คนไม่ลดกิเลสไม่สามารถปฏิบัติธรรมได้”

ปี พ.ศ.๒๕๓๔ เธอลาออกจากอาชีพครู ร่วมกับกลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม จ.ขอนแก่น ๑๑ คน ลงสมัคร สส. ในนามพรรคพลังธรรม ปรากฏว่าสอบตกหมดทุกคน ดินนาและพวกเลยร่วมกันทำกิจกรรมโรงสีที่ จ.ขอนแก่น เป็นงานใหญ่ที่เธอทุ่มเททั้งกายใจจนเกิดอาการเครียด

“เมื่อมาอยู่ร่วมกับคนหมู่มาก อึดตามานะก็ออก ฝ่าแต่คิดว่าพยายามทำงานขนาดนี้ยังถูกว่าอีก คือดิฉันทำงานมากถึงกับติดสปรอตไลท์เพื่อทำงานช่วงกลางคืน ดิฉันรับผิดชอบงานหลายอย่าง ทำให้ปรงตลอด ปวดหัว นอนไม่หลับ ฟุ้งซ่าน สมณะกุสโลถึงกับเรียกดิฉันว่า ยายบ้า...ท่านบอก ‘งานเป็นแค่เครื่องมือปฏิบัติธรรม เวลาอาตมาอยากคิด อาตมาก็คิด เวลาไม่อยากคิด อาตมาก็ไม่คิด’ ดิฉันจึงเริ่มคิดได้”

ดินนาพูดถึงเรื่องความรักว่า

“เมื่อกิเลสออกมาอาละวาด กามก็ออกมาด้วย แอบไปชอบเขาโดยที่เราไม่รู้ตัว มีคนทักท้วงก็บอกไม่ใช่ รู้แต่ว่าชอบเขามากเลย เพราะเขาช่วยเราในแทบทุกเรื่อง แต่พอรู้ตัวก็ตกใจ รู้สึกเหมือนตัวเองตกลงที่ต่ำ สุดๆ เลยอายมากนะ”

เธอตัดสินใจกลับมาใช้ชีวิตที่พุทธสถานสันตือโคก กรุงเทพฯ ช่วยแผนกทำเทป โดยการนำเทปที่สมณะโพธิรักษ์เทศน์มาตัดต่อรวบรวมให้เป็นหมวดหมู่สำหรับผู้ปฏิบัติธรรมขออิมไปฟังต่อ ได้ชื่อว่าเป็นผู้ริเริ่มการทำเทป ๕ ดาว ในยุคนั้น

เมื่อชาวโคกมีความเห็นร่วมกันว่าจะมีสถานีโทรทัศน์เป็นของตัวเอง ดินนาได้รับความไว้วางใจจากหมู่กลุ่มให้เป็นผู้จัดการทั่วไป และเป็นฝ่ายบุคคลด้วย แต่ดูเหมือนดินนาจะทำงานมากกว่าที่มีตำแหน่ง คือลักษณะของชาวโคกที่เชื่อมั่นในทฤษฎีบุญนิยม

“จริงๆ แล้วดิฉันทำแทบทุกอย่าง จัดโปรแกรม คิดเรื่อง หาคนทำงาน บางทีก็ทำเองเพราะหาคนไม่ได้” (หัวเราะ)

ดูเหมือนดินนาจะทำแทบทุกอย่างจริงๆ วันที่ได้มีโอกาสคุยกับเธอ ขณะนั่งรอในห้องส่ง ดินนาเดินมาเปิดประตู หน้าต่าง ปิดแอร์ เธอบอกบางครั้งก็เป็นแม่บ้านของบริษัทด้วย ดูแลความเป็นอยู่ของเหล่าญาติธรรมที่มาช่วยงาน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ชายอายุตั้งแต่ ๑๓ ไปจนถึง ๕๐ กว่าๆ เด็ก(วัยรุ่น)ทุกคนยังเรียนหนังสือ การทำ

งานจึงต้องเต็มไปด้วยความยืดหยุ่นและเข้าใจ

“ลูกน้องผู้ชายส่วนมากมีปัญหาด้านจิตใจ นี่ไม่ใช่งานจ้าง บังคับไม่ได้ ต้องรอจนเขาพร้อม อย่างรับงานนอกสถานที่ เราก็คุยกับเขาก่อน บางที่เขาอาจมีงานอื่นต้องทำ เด็กผู้ชายก็จนเป็นเหมือนกัน”

เมื่อถามถึงความรับผิดชอบ ต่องานที่ทำ เพราะสมัครใจเข้ามาทำเอง มาช่วยงานฟรีไม่มีเงินเดือน ดังนั้นงานจะเดินเมื่อทุกคนพร้อม ทำให้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้รายการไม่ค่อยตรงเวลา

“ใช่ค่ะ เป็นเรื่องของความรับ

ผิดชอบ แต่เด็กๆ เขายังไม่มีวุฒิภาวะเต็มที่ อย่างเช่นนัดให้มาเช่า ถึงเวลาก็ยังไม่ตื่น อาจเป็นเพราะเมื่อคืนทำงานดึก หรือไม่ก็เล่นอินเทอร์เน็ต อีกทั้งเขายังไม่มีจุดยืนในเรื่องการปฏิบัติธรรม แต่มีความคิดเรื่องการทำดี เขาฟังธรรมพ่อท่านรู้เรื่อง บางครั้งมีคนให้เงินเขาก็จะไม่รับ มีความหยิ่งที่จะยืนหยัดทำงานเพื่อสังคม ดิฉันอยากให้เขาฟังธรรมะและคุุยธรรมะกันมากขึ้น แต่ก็ยังไปไม่ถึงจุดนั้น ก็ได้แต่หวัง ที่ทำงานอื่นรับพนักงานอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี แต่ที่นี้มีหลากหลายค่ะ แต่เราก็อยู่ร่วมกันได้

ปัญหานี้ไม่เกิดกับผู้ใหญ่เพราะมีวุฒิภาวะสูงกว่า เรามีสมณะมาช่วยงานด้วย ท่านเคยตื่นตีสามครึ่ง ท่านก็ทำเหมือนเดิม เพราะผ่านการฝึกมาก่อน คนทำงานที่ส่วนใหญ่เป็นศิลปินไม่ชอบอยู่ในกรอบ แต่ก็มีความรับผิดชอบ”

“

เงินทำให้เกิดความลึกลับทางจิตวิญญาณ...

ทำให้เสียคน...

”

การทำงานโดยไม่รับเงินเดือนนั้น ชาวโคกถือว่าเป็นบุญนิยมเต็มรูปแบบ แต่ขณะเดียวกันอาจเป็นจุดให้ผู้ที่ยังไม่หยั่งลึกถึงในทฤษฎีนี้เอามาเป็นข้ออ้างได้ว่า...ทำให้ก็บุญแล้ว ! ดิฉันถามดินนาว่าในอนาคต คิดจะตั้งเงินเดือนหรือเปล่า โดยไม่จำเป็นต้องมากเหมือนบริษัททั่วไป

“เงินทำให้เกิดความลึกลับทางจิตวิญญาณ ทำให้เสียคน...”

การทำงานโดยไม่มีรายได้ตอบแทน อาจไม่ง่ายที่จะหาคนมาร่วมงาน แต่การตอบรับผู้ที่ต้องการทำงานยิ่งยากกว่า

“คุณสมบัติคือ ต้องมีศีล ๕ ละอบายมุข กินมังสวิรัต และควรมีความรู้ด้าน IT บ้าง”

ดินนาจะพูดคุยกับพนักงานตอนกินข้าว มีความเป็นอยู่แบบครอบครัว เธอยกตัวอย่างเด็กหนุ่มที่ทำงานในห้องควบคุมเสียงชื่อ **ทองโท เจนชัย** หรือ **ปุ๊ก** ซึ่งเป็นช่างเทคนิค มีหน้าที่

ทองไท เจนชัย

หรือเครียดก็จะนอนกลับบ้าน แต่ปู่ไม่กลับบ้านมา ๒ ปีแล้ว ตั้งแต่มาทำงาน FMTV ทั้งๆ ที่เมื่อก่อนจะกลับบ้านที่ชัยภูมิบ่อย ส่วนคนอื่น ๆ ก็ยังกลับบ้านบ้าง ก็แล้วแต่การเติบโต อย่างเช่น **เบ็ด** ตอนนี้อายุ ๑๖-๑๗ ปี จะไปปฐมอโศกแทนการกลับบ้าน

ปลา อายุ ๑๙ ขอลกลับบ้านเฉพาะช่วงสอบ เพื่ออ่านหนังสือ

อิว เด็กผู้หญิงกำลังเรียนม.รามคำแหง จะกลับบ้านก็เมื่อครบคร้วเรียก ร้อง

“...ทำให้เห็นว่าเราต้องใจเย็นในการรอ ให้เด็กทุกคนเติบโตด้วยตัวของเขาเอง ให้เขาพัฒนาตามภูมิธรรม แล้ววุฒิภาวะก็จะตามมา ดีกว่าให้เขาไปขายของอยู่ข้างวัด มันเป็นความยึดหยุ่นที่เราก็ต้องอดทนด้วย”

มากมาย เช่น ตัดต่อเทป upgrade internet ควบคุมการถ่ายทอดสด ฯลฯ เห็นความก้าวหน้าและความแตกต่างในปัจจุบันกับเมื่อหลายปีมาแล้ว ปู่มีความรับผิดชอบงานและเอาภาระมากขึ้น ช่วยดูแลน้องๆ มีการวางแผนงานล่วงหน้า และเห็นการพัฒนาการของเขาอีกอย่างหนึ่งคือ ปกติเวลาเด็กจิตตก

FMTV มีความภูมิใจว่าเป็นสื่อที่เสนอแต่ความจริง เพื่อ
สนองเจตนารมณ์และอุดมการณ์ของหมู่กลุ่ม โดยยึดธรรม
นำหน้า ต่อสู้กับคนไม่มีคุณธรรมที่เอาแต่ผลประโยชน์ของ
ตัวเองเป็นใหญ่ จุดยืนนี้สอดคล้องกับสถานี ASTV ซึ่งเป็น
ศูนย์รวมของกลุ่มพันธมิตรเพื่อประชาธิปไตย ดังนั้นจึงมี
การเกี่ยวสัญญาจาก ASTV ในบางครั้ง โดยเฉพาะช่วง
รายการข่าว เพราะ FMTV กำลังอยู่ในช่วงปรับปรุงติดตั้ง
ห้องส่งใหม่ (อุปกรณ์มือสอง)

“ในอนาคตเราจะทำรายการของตัวเอง โดยเชิญแขกมา
พูดหรือจัดรายการเพิ่มขึ้น”

ทุกวันนี้ FMTV ทำแผ่น DVD ขายเองด้วย โดยส่ง
ขายที่ธรรมศาสตร์สมาคมซึ่งเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งของชาวโศก

“ดิฉันมีความยินดีที่จะรับใช้ผู้อื่น ประสบการณ์จาก
การประชุมของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ทำให้
ดิฉันมองเห็นพลังบริสุทธิ์ที่ไหลมารวมกัน ได้พบผู้คนซึ่งมี
ธรรมะอยู่ในตัวแล้วมาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เสร็จงานก็แยก
ย้ายกันไป นึกถึงคำที่พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์กล่าวเอาไว้ว่า
“ยิ่งให้ไป ยิ่งได้มา” ซึ่งตรงกับความหมายที่ว่าประโยชน์ตน
ประโยชน์ท่านจริงๆ มองเห็นเลยว่าสิ่งที่พ่อท่านพูดมา
ทั้งหมดเป็นเอโก อัมโม”

ดินน่ายังสนุกกับการทำงาน เธอถือเอางานทุกชนิด
เป็นการปฏิบัติธรรม ซึ่งก็คือการลดกิเลส

“ถ้าไม่ได้ปฏิบัติธรรมก็แทบจะช่วยเหลืออะไรไม่ได้เลย เพราะ
อุดมการณ์อย่างเดียวไม่พอค่ะ...”

Words from the past. Written for today?

คำจากอดีต เขียนไว้สำหรับวันนี้

Four obstacles

separate us from a form of civilization

likely to be worth something

: our false conception of greatness

: the degradation of the sentiment of justice

: our idolization of money

: and our lack of religious inspiration

อุปสรรค ๔ ประการ

ที่แยกเราจากความเป็นผู้เจริญ

: ความไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดในความดี ความยิ่งใหญ่ในตัวบุคคล

: ความยุติธรรมถูกทำลายและลบศักดิ์ศรี โดยทัศนคติที่ไม่เป็นธรรม

: ความรักหลงใหลในเงินตรา นับถือเป็นพระเจ้า

: การขาดแคลนแรงบันดาลใจในศาสนาที่ถูกกรม

Simone Weil

1909-1943

ดอกไม้ที่ไม่มีใครรัก 'Unloved flower'

ทักใจ

บันทึกเรื่องราวเหล่านี้ลงพิมพ์หนังสือ *'ดอกหญ้า'* ตามคำขอจากบรรณาธิการ หลังจากที่เคยเขียนลงพิมพ์ในคอลัมน์ *'ดาวสันติภาพ'* เมื่อประมาณสี่สิบปีล่วงแล้ว โดยได้ห่างหายจากการเขียนประจำไปนานด้วยเหตุปัจจัยทางอากาศ นั่นคือ ไปใช้ชีวิตสร้างงานทางวิทยุและโทรทัศน์เป็นหลักตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๓๐ โดยประมาณจนถึงทุกวันนี้

การทำงานผ่านสื่อวิทยุและโทรทัศน์นั้นเป็นงานที่ต้องอาศัยความจดจ่อต่อเนื่อง ด้วยมีเวลาที่ต้องทำตามกำหนดตายตัว ยังมีรายการวิทยุและโทรทัศน์หลายช่วงเวลาตั้งที่เป็นอยู่ก็ยิ่งต้อง 'หมด' ไปกับงานแบบนี้เพียงเท่านั้น จึงกล่าวได้ว่าแทบไม่ได้เขียนหนังสือเป็นชิ้นเป็นอัน นอกจากงานเขียนบทกีวีประกอบรายการ ซึ่งก็ได้รวบรวมพิมพ์เป็นเล่มมาแล้วหลายวาระ แต่งานเขียนแบบที่เคยเขียนกับ *'ดอกหญ้า'* เมื่อสองทศวรรษล่วงแล้วนั้นต้องห่างหายไปด้วยเงื่อนไขของเวลาและอารมณ์

เพิ่งเลี้ยวกลับมาได้ประมาณสามปีที่แล้ว จนถึงวันนี้ ได้มี *'งานเขียนภาคบังคับ'* ที่ต้องลงในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เป็นคอลัมน์บทกีวี *"ประกายสำนึก"* ทุกวันจันทร์จนถึงเสาร์ โดย **เปลว สัจเงิน** ให้ความไว้วางใจลงพิมพ์ติดกรอบคอลัมน์ของเขาในหน้าห้า ซึ่งเป็นทำเลทองของไทยโพสต์เลยทีเดียว

ก็ได้อาศัยเหตุปัจจัยตรงนี้แหละในการขับเคลื่อนงานเขียนออกมาเป็นอาจและมีความรู้สึกเป็นสุขอย่างวิเศษที่ได้ทำงานเขียนตามเจตนารมณ์เดิมเมื่อครั้งยังเป็นเด็ก โดยไม่เคยมีความรู้สึกว่าถูกบีบคั้นให้ต้องเขียนเลยสักคราวครั้ง ทั้งยังมีความรู้สึกชอบกับเงื่อนไขที่ต้องเขียนแทบจะทุกวันให้ทันหนังสือพิมพ์รายวัน เพราะช่วยทำให้มีความตื่นตัวอยู่เสมอ..เอื้อ **“อิทธิบาท”**

ก่อนมาเขียนประจำลงไทยโพสต์ มีงานเขียนประจำลงในนิตยสาร **“ชีวิตต้องสู้”** ตามคำเชิญของคุณ**ลันตี เศรษฐวิมล** ผู้ควบคุมหนังสือเล่มนี้อยู่ในสมัยนั้น เป็นงานเขียนทุกสิบห้าวัน ตรงนี้ทำอย่างต่อเนื่องได้ชั่วระยะเวลาหนึ่งเพียงเท่านั้น และด้วยเหตุผลบางประการที่จำเป็นต้องเลิกเขียน

งานเขียนคอลัมน์ **‘ธรรมะจากข่าว’** ในหนังสือพิมพ์**คม ชัด ลึก** และงานเขียน **‘ธรรมะในข่าว’** ของหนังสือพิมพ์**อิสระโพสต์** ช่วยทำให้มีข้อเขียนออกมาอย่างต่อเนื่อง เสียงโทรศัพท์ทางต้นฉบับจาก **คุณไตรเทพ** ของ **คม ชัด ลึก** และ **คุณเดี่ยว** ของ**อิสระโพสต์** ถือว่าเป็นเสียงสวรรค์ เพราะถ้าไม่มีเสียงทวงก็จะเพลินไปกับงานอื่นจนไม่ได้เขียน ยิ่งคุณไตรเทพด้วยแล้ว มิใช่แค่ทวงเท่านั้น ยังกำหนดหัวข้อให้เขียนตามกาลสมัยอีกด้วย ก็ยิ่งเป็นความสะดวกสบายดี และช่วยให้มีเรื่องเขียนอยู่อย่างเสมอต้นเสมอปลาย นับเป็นพระคุณอย่างที่สุด สมควรบันทึกไว้ในที่นี้

ดอกหญ้า เป็นหนังสือในแวดวงใกล้วัด เรามีความสนิทสนมคุ้นเคยกันมากจนถึงมากที่สุดก็ว่าได้ และอาจเป็นเพราะความคุ้นเคยดังกล่าว น่าจะทำให้เรามองข้ามความสำคัญและความสวยงามของดอกหญ้าไม่ค่อยได้มีความมุ่งมั่นตั้งใจเขียนลงเป็นประจำเหมือนสื่อสิ่งพิมพ์ฉบับอื่น

ไม่ต่างจากความรู้สึกของคนในบ้านเดียวกัน ที่อาจจะมีความชื่นชมยินดีและมองข้ามความสำคัญของกันและกัน แต่มักไปมองเห็นคุณค่าและความสำคัญของคนนอกบ้านเป็นงานหลัก เมื่อทบทวนเช่นนี้จึงมีความสำนึกใหม่ขึ้นมาว่า เห็นจะต้องเขียนให้ดอกหญ้าและหนังสือในแวดวงวัดบ้างแล้ว ด้วยว่าเราเองก็เจริญเติบโตขึ้นมาได้ด้วยหนังสือในแวดวงวัดสมควรต้องแสดงความกตัญญูกตเวทิต์โดยแท้

หนังสือสุภาษิตภาษาอังกฤษแปลไทยเล่มหนึ่ง เรียกดอกหญ้าและวัชพืชอื่นๆว่าเป็น “Unloved flower” แปลว่าดอกไม้ที่ไม่มีใครรัก แต่เป็นดอกไม้ที่เกิดขึ้นได้ในที่ทั่วไปไม่เรื่องมาก ไม่อยากใหญ่ ไม่ต้องประคบประหม่วัดมดอมโดยดูตึงคะเนิงหา แต่เมื่อเฟื่องพินิจด้วยจิตสำนึกจึงจะเห็นความงดงามในความง่ายของดอกหญ้าและดอกไม้ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติเหล่านี้ เราอาจจะได้รับความสุขอันวิเศษกับการได้เข้าชม “สิ่งดีที่มีอยู่แต่ถูกมองข้าม” ในฐานะดอกไม้ที่ไม่มีใครรัก

เมื่อได้กลับคืนสู่การเห็นคุณค่าของสิ่งธรรมดาสามัญ เราท่านทั้งหลายก็จะมองเห็นความงดงามในความเรียบง่าย และมองเห็นคุณค่าของคน สัตว์ และสิ่งใกล้ตัวมากขึ้น เมื่อยืนอยู่กลางทุ่งนา โปรดให้เวลาเชยชมดอกหญ้าบนคันนาบ้างเถิด มากไปกว่านั้น โปรดให้เวลาชื่นชมกับความอดทน

และทนต์ของ “ดอกไม้นอกสายตา” ที่มีความอ่อนนุ่มถ่อมตน เราท่านทั้งหลายจะเห็นว่า ดอกไม้ที่โลกเมินเหล่านั้ ล้วนมีความแข็งแรงในทุกฤดูกาลแห่งชีวิต สมดังพุทธดำรัสว่า “เราจะพึงอดทนต่อความหนาวและความร้อนให้ยิ่งไปกว่าหญ้า”

เริ่มต้นนับแต่วันนี้เถิดนะ เริ่มให้ความใส่ใจในคุณค่าของสิ่งธรรมดาสามัญ เช่น การเพ่งมองความสวยงามของประกายแสงพระอาทิตย์สีทองในยามแรกอรุณ และประกายแสงพระอาทิตย์ยามใกล้อัสดง เพ่งมองสีดำนทของค่าคินที่มีแต่แสงดาวพรพฟ้าและค่าคินที่แสงจันทร์าสาดส่องเพ่งมองทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมาและผ่านไปในชีวิตด้วยจิตไม่มีศครงเป็นของตน ย่อมจะเห็นได้ถึงคุณค่าความสำคัญของธรรมชาติ จิตใจจะเป็นอิสระ และสงบเยือกเย็น สุขุม คัมภีรภาพ นำซาบซึ้งใจ

แม้จะยังคงทำรายการวิทุและรายการโทรทัศน์อยู่เป็นปกติ แต่ก็เพิ่มความตั้งใจไว้ว่าจะเขียนหนังสือลงดอกหญ้าและสื่ออื่น ๆ ในแวดวงวัดให้มากขึ้น เพราะได้พบความจริงจากการทำงานว่า “ทางจะไกลต่อเมื่อยังไม่ได้เดิน ภูเขาจะสูงต่อเมื่อยังไม่ได้ปีน งานจะยากต่อเมื่อยังไม่ได้ทำ” ถ้าทำงานจนเป็นปกติแล้ว เราแทบจะไม่มีความรู้สึกว่าต้องทำงานแต่ประการใดเลย และงานมากนั้นจะช่วยให้มีความสามารถฉลาดเฉลียวเพิ่มมากขึ้น ใครที่หางานมาให้เราทำ คนนั้นเป็นผู้มีพระคุณสำหรับเรา เพราะเขาเป็นผู้ช่วยให้เราชุดคู้ย-หรือคั้นคุณค่าของชีวิตที่ซุกซ่อนอยู่ภายในออกมาให้ปรากฏ โดยที่การทำงานกับการสร้างความสะดวกภายในนั้นเป็นเรื่องเดียวกัน ดังมีถ้อยคำจากพระไตรปิฎก แปลโดย พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) ความว่า “คนขยัน วุ่นอยู่กับงาน ย่อมได้รับความสงบใจ”

เป็นวิบาก เป็นบารมี

สรรพสิ่งมี ๒ ด้าน จึงอยู่ที่เจ้าของชีวิตจะเป็นผู้จัดการ

สุข ทุกข์ ก็เรา

นรก สวรรค์ ก็เรา

จะอ่อนแอหรือเข้มแข็งก็อยู่ที่เรา

“ตัวเรา” “ตัวฉัน” คือคำตอบของชีวิต

โลก จักรวาล จะมีความหมายอย่างไร ถ้าไม่มีเรา

ฉากชีวิตผ่านมาและผ่านไป

ถ้าร้ายก็กรรมเก่าชั่วมาตามทัน

ถ้าดีก็ผลบุญปางก่อนมาถึง

วนเวียน เวียนวน ไม่จบไม่สิ้น

สติมา ความเคร่งก็ผ่อนคลาย

สติเกิด ความโศกก็หายได้

ดูจตุตถเพณียามหาคาพย์ เมื่อศีลตราวุธพุ่งมา พลันกลายเป็นพวงมาลาบูชาที่ฝ่าเท้า !

“เป็นวิบาก เป็นบารมี” เป็นทางเลือก เพื่อเกิดแง่คิด

คำไม่กี่พยางค์ก็มีพลาณภาพ พลิกฟ้าพลิกสวรรค์ได้อย่างมหัศจรรย์

มียันต์ มีเกราะเพชร มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ป้องกันตัวหรือยัง ?

“เป็นวิบาก เป็นบารมี”

นี่แหละยอดอาวุธพิชิตปัจเจกามิตร อสุรกาย ผีเปรต เดรัจฉาน ๑๐๘ ทิศ

อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด

มีหนี่ก็ต้องชดใช้ แต่การชดใช้ต้องทำกำไรกลับคืน !

“เป็นวิบาก เป็นบารมี” อย่ามัวคร่ำครวญชะตาชีวิต

ไม่เสียใจ ไม่แค้นร้อง ไม่สะอึกสะอื้น

แต่จะเรียนรู้ ศึกษา ยอมรับความเป็นไป

ล้มทุกครั้ง ต้องมีอะไรติดมือขึ้นมา

วิกฤตทุกแห่งคือโอกาสของเรา

ในความทุกข์มีอรหันต์อยู่ปลายทาง !

“เป็นวิบาก เป็นบารมี” จะเป็นผีหรือเป็นพระอยู่ที่พระพรหมผู้ลิขิต นั่นคือ “ตัวเรา” เอง

นวัตกรรมสุดยอดของโลกธุรกิจ คือ ระบบ “Two in One”

ขออนุญาตมาเป็นนวัตกรรมกฎแห่งกรรมก็ไปได้สวย

ปรากฏการณ์สิ่งเดียวกันก่อเกิดผลหลายทาง แต่เราต้องเป็น “ผู้สร้างสถานการณ์ !”

ทำ “ลบ” ให้เป็น “บวก”

เคี้ยว “ทุกข์” เป็น “เข้มแข็ง”

จับ “ทุกข์” มาสร้าง “ปัญญาญาณ”

มนุษย์ผู้ถึงสุดยอดในหลากหลายอาชีพ ท่านต่างอดทนและนำ “พลังเจ็บปวด”

มาเป็น “พลังใจ” ทั้งสิ้น

“เป็นวิบาก เป็นบารมี” พอกันทีชีวิตเส็งเคร็ง

เกิดมาใช้จะใช้หนี่ นั่นความคิดกระจะจอก แต่เกิดมาเพื่อสั่งสมบารมี นี้นี้นี่เท่าเท่า !

แม่ตัวจากไป 'ร่างกาย' ให้ชีวิตใหม่แก่คนข้างหลัง

เช้า มีวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ระหว่างที่น้องโบ หรือ **น.ส.กมลวรรณ ทมิ้นหนู** กำลังร่วมการประชุมโดยสงบกับกลุ่มพันธมิตรที่ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งเป็นกิจกรรมที่แสดงออกถึงความคิดด้านการเมืองที่เธอเข้าร่วมอยู่เป็นประจำในวันหยุด ระเบิด M79 ลูกหนึ่งถูกยิงใส่เข้ามาใส่กลุ่มผู้ชุมนุมตรงจุดที่เธออยู่พอดี

น้องโบถูกนำตัวส่งโรงพยาบาลด้วยอาการสาหัส เมื่อครอบครัวไปถึง แพทย์ได้วินิจฉัยว่าก้านสมองของเธอโดนทำลายเกือบหมดแล้ว ที่ยังเหลือคือลมหายใจซึ่งอยู่ได้ด้วยเครื่องมือทางการแพทย์เท่านั้น ในที่สุดครอบครัวจึงตัดสินใจมอบอวัยวะของน้องโบ ให้เป็นประโยชน์ต่อคนที่ยังมีชีวิตอยู่ เพื่อให้ลมเจตนาของน้องโบที่เคยตั้งใจไว้เมื่อมีชีวิตอยู่

“ตอนแรกที่หมอเกริ่นเรื่องการบริจาคอวัยวะไปช่วยคนอื่น ใจเราก็อลังกึ่งปฏิเสธ เพราะยังหวังว่าหลานเราจะฟื้นขึ้นมาเหมือนคนปกติ” นางนิพร เทพชัย นางสาวน้องโบทบทวนเหตุการณ์ให้ฟัง

“พ่อแม่ของน้องโบมาจากใต้ ถึงโรงพยาบาลตอนเกือบสามทุ่ม หมอก็อธิบายอีกครั้งว่า สมองส่วนใหญ่ของน้องโบเสียหายหมดแล้ว และน้องโบก็ไม่มีการรับรู้แล้ว คงหมดโอกาส ทางครอบครัวจึงได้ปรึกษากัน โดยเฉพาะบริจาคอวัยวะ ถ้าให้ตัดตัวเขาไปก็ไม่มีประโยชน์ เผลอไปก็กลายเป็นเพียงเก้าอี้ การบริจาคให้เป็นประโยชน์แก่คนที่ยังมีชีวิตอยู่ น่าจะเป็นบุญให้น้องโบเป็นครั้งสุดท้าย”

ในที่สุดทีมแพทย์ได้ผ่าตัดดวงตา หัวใจ ตับ และไตทั้ง ๒ ซ้าง มอบผ่านสภากาชาดไทย ไปช่วยเหลือผู้อื่นอีกหลายชีวิต ถือเป็น การสร้างกุศลและทำบุญครั้งยิ่งใหญ่ตราบนานกาล ในวาระสุดท้ายของชีวิตน้องโบ

“เขามาในภพภูมินี้ เมื่อจะจากไป ส่วนที่ใช้ไม่ได้เอาคืนไป ส่วนที่มีประโยชน์ก็ให้ผู้อื่น”

ครอบครัวได้มารู้ภายหลังจากเพื่อนสนิทของน้องโบว่า ตอนมีชีวิตอยู่ น้องโบก็เคยเอ่ยชวนเพื่อนไปบริจาคอวัยวะครอบครัวจึงซึ่งใจที่ได้รู้ว่าได้ทำให้สมความตั้งใจของตัวน้องโบเองแล้ว

น้องโบจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีแฟนเป็นชาว ต.ทะเลน้อย อ.ควนขนุน จ.พัทลุง เป็นบุตรสาวของ **นายวิชาญ-นางกัญญา หมื่นหนู** โบเป็นพี่สาวคนโต มีน้องชายและน้องสาวอีก ๒ คน ก่อนเสียชีวิตเธอทำงานในตำแหน่งพนักงานบัญชีของบริษัทซูชิที่กรุงเทพฯ และได้ส่งเงินช่วยเหลือเจือจุนพ่อแม่พี่น้องเดือนละ ๕,๐๐๐ บาทเป็นอย่างน้อย ด้วยความสนใจด้านการเมือง ทำให้โบเข้าร่วมชุมนุมกับกลุ่มพันธมิตรฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ทุกครั้งที่ไปไม่เคยค้างคืน กระทั่งคืนเกิดเหตุ

นางกัญญา หมื่นหนู แม่ของโบ กล่าวว่า โบสนใจในเรื่องการเมืองและไปร่วมชุมนุมตั้งแต่เริ่มแรกที่พันธมิตรฯ ลูกขึ้นสูั้กับระบอบทักษิณ ซึ่งทางบ้านก็ห้ามว่าไม่ให้ไปเพราะเกรงอันตราย โบเป็นเด็กดี ทำงานช่วยเหลือครอบครัวตั้งแต่ยังเรียนไม่จบ ส่งเสียให้น้องๆ ได้เรียน โบเป็นคนร่าเริง นิสัยดี กตัญญู รักครอบครัว

“เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นถือเป็นการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ ถ้าแลกได้ก็ไม่อยากให้เกิด เพราะชีวิตเขามีค่ามากกว่านี้ แต่เมื่อมันเกิดขึ้นแล้ว เราก็ภูมิใจที่เขาไปโดยอุดมการณ์ของเขา และยังได้ **‘ให้’** กับคนอื่นเป็นครั้งสุดท้ายด้วย” นางนิพร กล่าว

จาก สว่างสุข
จดหมายข่าวชุมชนคนรักสุขภาพ
ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๘๘ มกราคม ๒๕๕๒

ค่าของคน สูงต่ำวัย เสียดสละ
 กล้าตละ ให้มาก ได้เอาน้อย
 แม่วัลลังก์ ยังปล่อย ให้หลุดลอย
 เลิกรอยคอย เขยิบฐาน สู่ทางธรรม

ยังลดยังสูง

(สุสันชาตก)

มี อยู่วันหนึ่ง ภิกษุทั้งหลายนั่งสนทนากันที่ธรรมสภา กล่าวถึงการเสด็จออกอภิเษกกรรมณ์ (การออกบวช) ของพระศาสดา พอดีพระศาสดาเสด็จมา เมื่อทรงทราบเรื่องนั้นแล้ว จึงตรัสถึงการออกบวชของพระองค์ว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย การที่เราตถาคตผู้บำเพ็ญบารมีเต็มแล้วมากมายหลายแสนโกฏิก็บิออกกลุ่มหาภิเษกกรรมณ์ในบัดนี้ ไม่น่าอัศจรรย์ แม่กาลก่อนเราตถาคตก็ได้ละทิ้งราชสมบัติในกาลสิริรัฐ ซึ่งกว้างใหญ่ถึง ๓๐๐ โยชน์ (๑ โยชน์ = ๑๐ ก.ม.) ออกบวชมาแล้วเหมือนกัน”

ทรงนำเรื่องราวนี้มาตรัสเล่า

ในอดีตกาล ณ นครพาราณสี

พระราชโอรสของ**พระเจ้าพาราณสี** ได้ประสูติในวันเดียวกันกับบุตรของปุโรหิต พระราชโอรสได้พระนามว่า **พรหมทัต** ส่วนบุตรของปุโรหิตได้นามว่า **สุลิมะ**

พระเจ้าพาราณสีทรงปิติยินดียิ่งนัก ที่พรหมทัตกุมารกับสุลิมกุมารเกิดวันเดียวกัน จึงทรงมีพระบรมราชโองการ พระราชทานพี่เลี้ยงคอยดูแลแก่สุลิมกุมาร ทรงเอาใจใส่ให้เจริญเติบโตพร้อมกับพระราชโอรสของพระองค์

ครั้นกุมารทั้งสองถึงวัยอันควรแล้ว ทรงส่งไปศึกษาศิลปะทุกอย่างที่เมืองตักกสิลา กระทั่งสำเร็จจนสำเร็จแล้ว จึงกลับคืนสู่นครพาราณสี

บัดนี้ทั้งสองกลายเป็นหนุ่มรูปงามสง่า มีผิวพรรณผุดผ่องราวเทพบุตรจุติมาเกิด พระเจ้าพาราณสีทรงแต่งตั้งให้พระราชบุตรเป็นอุปราช ส่วนสุลิมะก็ให้เป็นพระสหายคนสนิทช่วยงานไม่ว่าอุปราชจะอยู่ที่ใด พระสหายก็อยู่ที่นั่น ได้ร่วมเสวย ร่วมงาน และร่วมประทับบรรทมด้วยกัน มีความรักใคร่ปรองดองกันดียิ่ง

เมื่อสิ้นรัชกาลของพระเจ้าพาราณสี พระราชบุตรก็เสวยราชย์แทน แล้วแต่งตั้งสุลิมะไว้ในตำแหน่งปุโรหิต

วันหนึ่ง พระเจ้าพรหมทัตทรงเสียบเมือง ประทับนั่งบนคอช้างต้น แล้วทรงให้สุลิมะนั่งอยู่บนหลังช้าง เสด็จพระราชดำเนินประทัภษิณ (ทำความเคารพโดยการเวียนขวา) รอบพระนคร ฝ่ายศมเด็จพระราชชนนีประทับยืนทอดพระเนตรที่ช่องพระแกล (หน้าต่าง) ด้วยหมายพระทัยว่า

“เราจะชื่นชมดูลูกอันเป็นที่รักของเรา”

แต่พอได้ทอดพระเนตรเห็นสุลิมะ ปุโรหิตที่งามสง่าจับใจ นั่งอยู่เบื้องพระประมุข (เบื้องหลัง) ของพระเจ้าพรหมทัตแล้ว ถึงกับพระทัยปั่นป่วน เกิดปฏิพัทธ์อย่างแรงกล้า จนต้องรีบเสด็จกลับเข้าห้องบรรทมทันที ทรงยกเว้นพระกายาหารทุกอย่าง แล้วเสด็จบรรทมด้วยตั้งพระทัยว่า

“เราจะล้มเสีย มิฉะนั้นแล้วหากเราไม่ได้ไปโรหิตมาครองคู่ เราก็คงตาย ณ ที่นี้แหละ”

พระราชชนนีทรงทราบพระองค์ แต่ก็มิอาจตัดพระทัยเสนาหาไปได้ ครั้นเวลาล่วงเลยไป พระราชาไม่ทรงได้พบพระราชชนนีเลย จึงตรัสถามขึ้นว่า

“แม่ของฉันทไปไหนกันแล้ว มิได้พบเห็นเลย”

“ประจวบ พระเจ้าข้า”

พระราชาก็เสด็จไปถึงที่ประทับ แล้วตรัสถามพระราชชนนีถึงสาเหตุ

“เสด็จแม่ประจวบเป็นโรคอะไร พระเจ้าข้า”

แต่ด้วยความละอาย พระราชชนนีไม่กล้าตรัสบอกออกไป ทรงนั่งเงิบเสีย พระราชาจึงจำต้องเสด็จกลับ แล้วรับสั่งกับพระมเหสีของพระองค์ว่า

“เธอจงไปเยี่ยมดูอาการเสด็จแม่ พยายามสอบถามการประจวบมาให้ได้ด้วยเถิด”

พระนางจึงเสด็จไปเยี่ยมไข้ ทรงปรนนิบัติพิทักษ์ นวดเนื่อ นวดตัวให้ด้วยรักและห่วงใย ความลับระหว่างหญิงต่อหญิงด้วยกันจึงไม่มี เมื่อพระนางทราบความในพระทัยของพระราชชนนีแล้ว จึงนำไปทูลพระราชบิดา เมื่อพระราชบิดาทรงทราบเรื่องทั้งหมดแล้ว ได้รับสั่งกับพระมเหสีว่า

“เธอจงไปทูลเสด็จแม่ ว่าเรื่องนี้จะเป็นที่เรียบร้อยตามพระประสงค์ ขอให้เสด็จแม่เบาพระทัยเถิด”

แล้วพระราชบิดาทรงเรียกให้ไปโรหิตมาเข้าเฝ้า เล่าเหตุที่พระราชชนนีประจวบให้ฟัง ตรัสขอร้องพระสหายสนิทว่า

“สหายเอ๋ย ขอจงช่วยให้ชีวิตแก่เสด็จแม่เถิด สหายจงเป็นพระราชบิดา แล้วให้เสด็จแม่เป็นพระมเหสี ส่วนเราจะเป็นอุปราชเอง”

ไปโรหิตทูลคัดค้านเต็มที่ว่า

“ข้าพระองค์ไม่อาจทำอย่างนั้นได้เด็ดขาด”

แต่พระราชบิดาทรงอ้อนวอน รบเร้าตลอดเวลาทุกเมื่อเช้าวัน ในที่สุดสุสีมะก็ยอมรับ พระเจ้าพรหมทัตจึงทรงอภิเษกไปโรหิตให้เป็นพระราชบิดา พระราชชนนีเป็นอัครมเหสี แล้วพระองค์ลดฐานะเป็นอุปราช

พระเจ้าสุสีมะทรงครองราชย์ด้วยดี บ้านเมืองสงบสุขร่มเย็น รุ่งเรืองอุดมสมบูรณ์กันทั่วหน้า

จนกระทั่งวันหนึ่ง...ดวงตาเห็นธรรมปรากฏแก่พระองค์ ทำให้ทรงระอาพระทัยในชีวิตการครองเรือน ทรงปรารถนาละเว้นออกจากกามทั้งหลาย มีพระทัยน้อมไปในการบรรพชา ไม่ทรงอาลัยไยดีถึงความยินดีในลาภ-ยศ-สรรเสริญ-สุขทางโลก

บัดนี้ไม่ว่าพระองค์จะประทับยืน ประทับนั่ง เสด็จบรรทมก็ตาม ทรงรู้สึกเสมือนถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำ เสมือนไถ่ถูกจับขังไว้ในกรง ฉะนั้น พระองค์จึงบรรทมเพียงลำพังผู้เดียว เป็นเหตุให้พระอัคกรมเหสีทรงเข้าใจผิดไปว่า

“พระราชาบรรทมแต่เพียงลำพัง ไม่ทรงอภิรมย์กับเรา คงเพราะพระองค์ยังเป็นหนุ่มแน่น แต่เราสิเริ่มแก่มีผมหงอกบนศีรษะแล้วกระมัง ถ้าอย่างนั้น เราต้องใช้อุบายทำให้พระราชาทรงคิดว่า พระองค์ก็แก่แล้วเช่นกัน จะได้ทรงร่วมอภิรมย์กับเรา”

วันหนึ่ง เมื่อโอกาสมาถึง พระอัคกรมเหสีทรงช่วยสางพระเกศาให้พระราชา แล้วตรัสขึ้นว่า “พระองค์อันเป็นที่รักของหม่อมฉัน บัดนี้พระองค์ทรงทราบหรือไม่ว่า พระองค์ทรงชราแล้ว มีพระเกศาหงอกเส้นหนึ่งปรากฏขึ้นแล้ว เพคะ”

“ถ้าอย่างนั้น เธอจงถอนผมหงอกเส้นนั้นออกมา วางไว้บนมือของฉันทเถิด”

พระนางจึงทรงถอนพระเกศาดำเส้นหนึ่งของพระราชา เอาทิ้งไปเสีย แล้วทรงถอนพระเกศาหงอกเส้นหนึ่งของตน วางลงบนพระหัตถ์ของพระราชา

พระเจ้าสุลีสี่มหาดพระเนตรพระเกษางงอกนั้นแล้ว ทรงสะดุ้งหวาดกลัว พระเสโท (เหงื่อ) ไหลออกจากพระนลาฏ (หน้าผาก) ทรงอุทานกับพระองค์เองว่า

“สุลีสี่ม่าย เมื่อก่อนเจ้ายังเป็นหนุ่มผมดำ มาวันนี้เจ้ากลายเป็นคนแก่ผมหงอกเสียแล้ว เจ้ามัวจมอยู่ในเปลือกตมคือกาม ถอนตนไม่ขึ้น เสมือนหมูจมน้ำอยู่ในเปลือกตมคือคู ฉะนั้น บัดนี้เวลาของเจ้ามาถึงแล้ว จงละกามทั้งหลายออกบวช เป็นเวลาแห่งการประพฤติพรหมจรรย์แล้ว”

พระอัคกรมเหสีทรงได้ยินดังนั้น ก็ทรงตกพระทัยใหญ่ ทรงดำริว่า

“เราตั้งใจจะผูกมัดพระทัยของพระราชาไว้ ใจนกลับกลายเป็นจะต้องสละพระองค์ไปเสียเล่า”

พระนางจึงทรงรีบสารภาพความจริงในทันที

“ข้าแต่พระองค์ผู้ประเสริฐ ผมหงอกเส้นนั้นเป็นของหม่อมฉันเองไม่ใช่ของพระองค์ หม่อม

ฉันถอนออกมาจากศีระะของหม่อมฉันเอง หม่อมฉันทูลคำเท็จด้วยเห็นแก่ผลประโยชน์ของตน ขอพระองค์ทรงลงโทษหม่อมฉันเถิด”

พระองค์ยังทรงห่มแน่นอยู่ในปฐมวัย มีพระโสมชวนชมงามตา พระฉวีวรรณ (ผิวกาย) งามตั้งใบกล้วยแรกผลิ ทรงดูแลหม่อมฉันด้วย ออย่าทรงทำให้หม่อมฉันเป็นหม้ายไร้ที่พึ่งเลย เพคะ” พระเจ้าสุริยเมษตรังปลงตกแล้วในพระทัย จึงตรัสออกไปว่า

“เราได้เห็นสาวสวยวัยรุ่น มีผิวกายผุดผ่องเกลี้ยงเกลา รูปร่างงดงาม ทรวดทรงเฉิดฉาย ท่วงท่าอ่อนหวานละมุนละมัย ยามเข้าใกล้ชายใด ก็เป็นเหมือนยัยวนใจชายอยู่ฉะนั้น แต่ต่อมา...เราได้เห็นสาวงามนั้นเข้าสู่ความชรา มีอายุ ๘๐-๙๐ ปี ถือไม้เท้าสั่งก กายคดงอค้อมลง เดินก้มหน้าอยู่ราวกับหาเศษเงินที่หายไป รูปร่างหน้าตาที่สวยงามทั้งหลายหายไปหมดสิ้นแล้ว”

ทรงแสดงโทษของกายแล้ว ทรงบอกถึงความเปื้อนหนายในชีวิตของคนคู่แก่พระมเหสีว่า “การที่เราหลีกออกไปนอนแต่เพียงผู้เดียว ก็เพราะครุ่นคิดไตร่ตรองถึงคุณและโทษของรูป กายทั้งหลายอยู่ เราพิจารณาเห็นว่า แม้ตัวเราก็ต้องเป็นอย่างนั้น จึงไม่ยินดีในการอยู่ครองเรือน ถึงเวลาที่เราจะประพาศพิพรหมจรรย์แล้ว

เพราะความยินดีของผู้ครองเรือนนี้แหละ เป็นเชื้อผูกมัดเหนี่ยวรั้งไว้ คนผู้มีปัญญาย่อมตัด เชือกนี้ได้ ไม่อาลัยไยดี ละทิ้งกามสุข แล้วออก บวชเป็นที่รื่นรมย์ใจ”

พระเจ้าสุทโธมหารัตนสัมมาสัมพุทธเจ้ารับสั่งให้ อุปราชามหา ทรงแม้วราชสมบัติให้ แม้อัญมิตร สหายทั้งหลายจะคร่ำครวญอยู่ที่ทรงละทิ้งราชบัลลังก์ แล้วออกบวชเป็นฤๅษี กระทำฌาน (สภาวะสงบ อันประณีตยิ่ง) และอภิญญา (ความรู้อยิ่ง) ให้เกิดขึ้น เป็นผู้เข้าถึงพรหมโลกแล้ว

พระศาสดาตรัสชาดกนี้จบแล้ว ทรงประกาศว่า **“พระอัศรมเทสิในครั้งนั้น มาเป็นนางพิมพา ในบัดนี้ พระเจ้าพรหมทัตมาเป็นพระอานนทในบัดนี้ ส่วนพระเจ้าสุทโธมหารัตนสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นเรือดภาคตนเอง”**

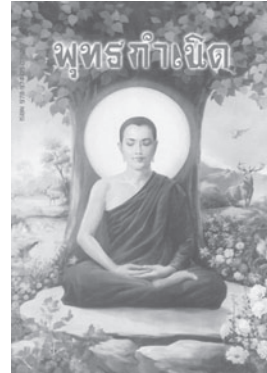
แล้วทรงประกาศสังขธรรมทั้งหลาย ทำให้ภิกษุ เหล่านี้ได้ตีมดำรัสแห่งอมฤตธรรมแล้ว

● ฌวมพุทฺธ

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๗ ข้อ ๑๐๗๕
อรรถกถาแปลเล่ม ๕๕ หน้า ๓๘๑

หนังสือดีจากกลุ่มสุดฝั่งฝัน

หนังสือ “พุทธกำเนิด”

เป็นภาพธรรมชาตธรรมเขียนเขียนประวัติ ของพระพุทธรูปเจ้าของศีลสมาธิธรรม โดยนำหลักฐานมาขยาย

“พุทธประวัติ”

เป็นเรื่องราวใหญ่แถมทั้งหมด

อ่านง่าย ได้สาระ

เขียนโดย นวมพุทฺธ

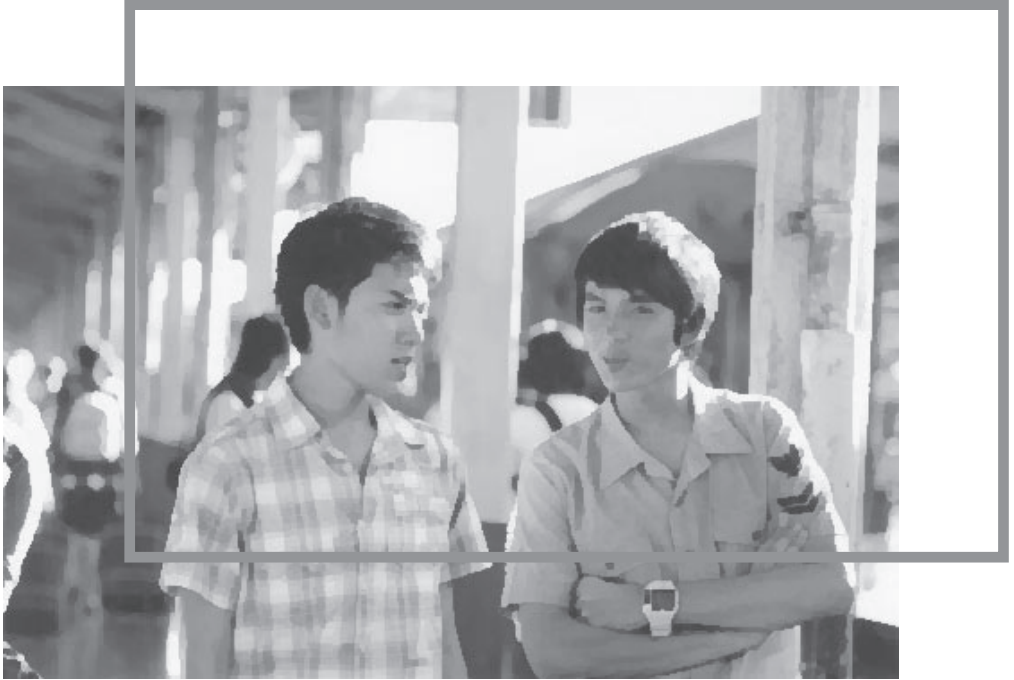
จัดทำโดย นวมพุทฺธ

สำนักพิมพ์ซีเอส

๒๕๖๐ ปี (เจ้าพระยา)

เรื่องของพ่อแม่ลูก

สุปรีย์ รักนวัค

ก่อนปีใหม่ แม่โทรหาปู่ที่หอพัก บอกโปรแกรมให้รู้ว่า ครอบครัวเราจะไปฉลองปีใหม่กับบรรดาญาติๆที่ต่างจังหวัดเหมือนที่เคยทำมาทุกปี ปีนี้มีวันหยุดหลายวัน อาจจะเลยไปเที่ยวชมสถานที่ต่างๆในจังหวัดใกล้เคียงด้วย

คำปฏิเสธของปู่ทำให้แม่ไม่พอใจมาก ยิ่งข้ออ้างที่ปู่บอกจะใช้เวลาในวันหยุดอ่านหนังสือเตรียมสอบหลังปีใหม่ก็ฟังไม่ขึ้นเอาซะเลย แต่ก็จนปัญญาที่จะบังคับปู่ได้ ส่วนพ่อไม่มีปัญหา มักเชื่อและตามใจลูกชายคนนี้อยู่แล้วและนี่ก็เป็นเหตุหนึ่งของความขัดแย้งระหว่างพ่อกับแม่เสมอ

พอใกล้วันเดินทาง แม่อดไม่ได้ที่จะชวนปู่อีกครั้ง ไม่ไปกับแม่จริงๆหรือ อยู่กรุงเทพฯคนเดียว เกิดอะไรขึ้นใครจะช่วย และแม่ก็อยากรู้ว่าปู่จะไปเที่ยวเตร่ที่ไหนกับใคร จะไปทำอะไรที่ไม่เหมาะสมไม่ควรหรือไม่ เพราะหลายครั้งปู่ก็เคยทำให้ตกอกตกใจและเป็นห่วงมาแล้ว แม้วันนี้ปู่จะอายุ ๑๘ เรียนอยู่มหาวิทยาลัยปี ๒ แล้วก็ตาม

ปู่ยังคงปฏิเสธ คราวนี้แม่ต้องทำใจอย่างแรง นำธรรมชาติเดือนสติยอมรับความจริง เมื่อลูกเลือกทางเดินของตัวเอง ความรับผิดชอบทั้งหมดจึงตกอยู่ที่เขา และแม่ก็มีความเชื่อที่ต้องย้ำกับตัวเองเสมอ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ทุกบทเรียนย่อมมีคุณค่าต่อลูกทั้งสิ้น แม่เองตั้งแต่มีลูกก็โถมใจรักใคร่เกาะเกี่ยวเป็นความผูกพัน ห่วงกังวล กลัวโน่นนี่สารพัด จะเกิดกับลูก ได้รู้ทุกข์จากความรัก และพยายามฝึกปล่อยวางความยึดถือกับทำปัญญาให้ชัดเจนขึ้นในเรื่องของกรรม กรรมใครกรรมมัน ลัทธิโลกย่อมเป็นไปตามกรรม เป็นธรรมชาติที่คนเป็นแม่ต้องฝึกหัดอย่างหนัก

ปู่วางโทรศัพท์แม่แล้วก็รู้สึกไม่สบายใจ เพราะรับรู้ถึงความห่วงใยของแม่ แต่ปู่ก็อยากมีอิสระที่จะไปไหนๆ ฉลองปีใหม่กับเพื่อนๆ และปีสาวเพื่อนสนิท ซึ่งเรียนอยู่คนละคณะ จริงๆ แล้ว แม้การอ่านหนังสือจะเป็นเหตุใหญ่ที่ปู่นำมาอ้าง แต่ก็ยังเป็นจริงอยู่ด้วยส่วนหนึ่ง เพราะปู่ยังมีบางวิชาที่ร้อช่อม กับวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งปู่จะต้องให้เวลามากเป็นพิเศษ

วันหยุดในช่วงปีใหม่จะช่วยให้ปู่มีเวลาอ่านหนังสือมากขึ้น เขาเป็นว่าปู่จะทำตัวเป็นเด็กดีให้สมกับความห่วงใยของแม่ แบ่งเวลาดูหนังสือบ้างและเที่ยวเตร่ให้พอสมควร ไม่ทำตัวเหลวไหล เพื่อสร้างความมั่นใจให้แม่ การคิดเช่นนี้ทำให้ปู่รู้สึกสบายขึ้น

วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๕๑ ประมาณ ๓ หุ่ม ชัยเพื่อนในกลุ่มโทรมาชวนไปฉลองปีใหม่ เขาไปกับรุ่นพี่ ๒-๓ คนที่ผับแห่งหนึ่งย่านเอกมัย พร้อมคำโฆษณา “ที่นี่สนุกสุดเหวี่ยงเลยนะไว้ย พลาดแล้วจะเสียใจ” ปู่

เพิ่งกลับจากฉลองปีใหม่กับปี ดูหนัง ๑ รอบ และกินข้าวเย็นกัน คินนี่ก็จะอ่านหนังสือตึกหน้อย ถึงเที่ยงคินนี่ก็จะ count down กับตัวเอง แต่ข้อเสนอของชัย “เที่ยวผับหรือ” ปูหูผึ่ง รับรู้ได้ถึงอารมณ์ความสนุก มันส์ อร่อยที่วิ่งผ่านเข้ามาในใจ “เฮ้ย! ไปเปล่านั้นได้วะรับ” “OK!” ปากไวกว่าความคิด มันคว้าหมับไว้ก่อนเลย เดินไปที่ตู้เสื้อผ้าวันนี้ต้องจับ

บังเอิญตาเหลือบเห็นรูปแม่ตั้งอยู่ แม่! ปรู๊สึกเหมือนสติกลับคืนมา เรากำลังจะไปไหน ก็นี่แหละที่แม่เป็นห่วง แห่ล่องบายมุขเข้าไปแล้วก็ต้องกินเหล้าสูบบุหรี่ แม่สอนเสมออย่าเข้าไปยุ่งเกี่ยว แต่นี่แม่ไม่รู้หรือหน้าไปเหอะอย่าคิดมาก...ถ้าแม่รู้แม่คงเสียใจและจะอึ้งหมดความไว้วางใจในตัวปูมากขึ้น และถ้าเกิดอะไรขึ้น เหมือนที่มันเคยเกิดมาแล้วในครั้งนั้น พระเจ้าท่านคงให้โอกาสแก่เราบ่อยครั้งหรือหอนะ

ปูตัดสินใจ “ขอโทษนะเพื่อน เราเปลี่ยนใจไม่ไปดีกว่า” ได้ยินเสียงชัยป่นดาที่ทำให้เขาเสียเวลา วางหูจากชัย ปูมองรูปแม่อีกครั้ง รัสึกเองว่าแม่ยิ้มให้ปู ปูรู้ว่าแม่พอใจ

เกือบตีหนึ่ง ปูเตรียมตัวนอน กำลังจะปิดทีวี มีข่าวด่วนแจ้งเข้ามา ขณะนี้กำลังเกิดเพลิงไหม้ผับที่ชัยไปเที่ยวอยู่ ปูตกใจสุดขีด และข่าวก็เข้ามาอย่างต่อเนื่อง ข่าวสุดท้าย มีคนตายถึง ๕๙ ศพ บาดเจ็บอีก ๒๐๐ กว่าคน เป็นข่าวที่หน้าเศร้าสลดรวมทั้งภาพผู้คนกระเสือกกระสนหนีตาย

...ถ้าเกิดอะไรขึ้น

เหมือนที่มันเคยเกิดมา

แล้วในครั้งนั้น

พระเจ้าท่านคงให้โอกาสแก่เรา

บ่อยครั้งหรือหอนะ...

กับไฟที่ลูกโหมทำลายทุกสิ่งทุกอย่างในวันขึ้นปีใหม่
เที่ยงคืนเศษของวันที่ ๑ ม.ค. ๕๒

ภาพเขียนนอนอยู่เบื้องหน้า ท่อผ้าขาวรวมกองอยู่
กับศพอื่นๆ เรียงราย มีเสียงร้องไห้ระงม พร้อมกับแม่ชาย
และน้อง ๒ คนกอดกันร้องไห้ เสียงพี่สาวช้ำพูดกับนัก
ข่าว “นี่เป็นครั้งแรกที่น้องขอเที่ยว” ปูน้ำตาซึม “โธ่ซัย
เพื่อนรัก เมื่อคืนเสียงนายตื่นตื่นตอนโทรมาชวน ฉันก็
รู้สึกอย่างนาย เพียงแต่ฉันโชคดีกว่านาย ฉันมีความรัก
ความหวังใยของแม่ที่ยับยั้งฉันเอาไว้ ไม่นั่นป่านี่ฉันคง
นอนอยู่ข้างนาย และพ่อแม่กับน้องฉันก็คงกอดกัน

ร้องไห้เหมือนพ่อแม่หาย”

ดูทีวีนักข่าวสัมภาษณ์เด็กหนุ่ม
คนหนึ่งอายุ ๑๗ ปี มีผ้าพันแผล
ทั้งตัว เขาดูเจ็บปวดมาก เสียงพูด
นั้นแผ่วเบา น้ำตาไหลพราก “แม่
ห้ามผมแล้วแต่ผมไม่เชื่อ ผมดื้อกับ
แม่เสมอ ถ้าย้อนเวลากลับไปได้
ผมจะเชื่อฟังแม่ ผมจะไม่ดื้อและ
ผมสัญญาว่าจะไม่ไปที่ยวสสถานที
อย่างนี้อีกตลอดชาตินี้”

ปู่อยากจะโทรไปสวัสดีปีใหม่
พ่อและแม่ แต่ความเศร้าสลดใน
เหตุการณ์เข้านี้ ปู่ยอมรับว่า มัน
สะเทือนใจมาก เสียงโทรฯ ดังขึ้น
น้องปลาโทรมาสวัสดีปีใหม่ เสียง
ใสอย่างมีความสุข “เดี๋ยวนะพี่/แม่
จะพูดด้วย” ปู่สวัสดีปีใหม่พ่อและแม่
ตามมาด้วยประโยคที่แม่จะพูดบ่อย

แต่วันนี้มันมาจากใจจริงๆ “พ่อครับ
แม่ครับ บู๊รักพอกับแม่มาก และบู๊
จะไม่ดี้อีกแล้ว” แม่หัวเราะกลับมา
อย่างมีความสุข ชาวไร่ยังคงยังเดิน
ทางไปไม่ถึง ก็ดีเหมือนกันทุกคน
จะได้ต้อนรับปีใหม่กับสิ่งที่ดีๆ กับ
ลูกหลานที่เป็นเด็กดี และยังมีชีวิต
อยู่

ปู่ตระหนักเดี๋ยวนี้เองว่า **ความ
สุขปีใหม่ที่ใครต่อใครส่งให้กันนั้น
ยังไม่ใช่ความสุขที่แท้จริงเท่ากับ
ความสุขที่บู๊ได้รับจากตัวเอง เป็น
ความสุขที่เกิดจากการเชื่อฟังพ่อแม่
บู๊จึงมีความสุขที่ยังมีชีวิตอยู่ มีร่าง
กายที่ไม่บอบสลาย ไม่ต้องเจ็บปวด
ทุกข์ทรมาน และไม่ทำให้ใครต้อง
ร้องไห้ มีความสุขที่รู้ว่าพ่อแม่รัก
และห่วงใย และการตระหนักว่าคุณ
ค่าของความรักก็เป็นความสุขยิ่ง**

Restraint never ruins one's health

การอดกลั้นไม่ปฏิบัติตนตามอำเภอใจ
ไม่เคยทำลายสุขภาพ

มหาตมา คานธี

ภรณา-เรืองอุไร ฤศจิกายน แผล

When will there be 'change' in Middle East ?

พาทะวัน

ข่าวใหญ่และสำคัญที่ทุกคนในโลกจะต้องรับรู้ในช่วง ๓-๔ อาทิตย์ที่ผ่านมา ไม่ใช่ข่าวการสาบานตนเป็นประธานาธิบดีของ**บารัค โอบามา** แต่เป็นข่าวการ**สังหารหมู่**ที่เมืองกาซาโดยรัฐบาลอิสราเอล ขออย่าว่า '**สังหารหมู่**' ไม่ใช่ '**สงคราม**' หรือ '**ความขัดแย้ง**' เพราะเป็นการดำเนินการโดยกองทัพฝ่ายเดียว อันประกอบด้วยกองทัพเรือและกองทัพอากาศ (อิสราเอล) ซึ่งเป็นกองกำลังทหารที่ใหญ่เป็นอันดับสี่ของโลก

ชาวปาเลสไตน์มากกว่า ๑,๓๐๐ คน เสียชีวิตจากน้ำมือทหารอิสราเอล ๑ ใน ๓ ของผู้เสียชีวิตเป็นเด็ก ส่วนชาวอิสราเอลเสียชีวิต ๑๓ คน ๓ คนในจำนวนนี้เสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุโดยน้ำมือชาวอิสราเอลด้วยกัน

โลกเฝ้ามองดูแต่ไม่มี
ปฏิกิริยาอะไร รัฐบาลประเทศ
ตะวันตกหลายประเทศยอมรับ
นิยายที่อิสราเอลบอกว่า การโจมตี
ตีสมควรแก่เหตุผล เพื่อตอบโต้
ที่กลุ่มฮามาสยิงจรวดเข้ามาทาง
ใต้ของอิสราเอล ซึ่งเป็นเรื่องจริง
แต่ไม่ถูกต้องในทางกลับกันไม่มีชาว
อธิบายว่ากลุ่มฮามาสกระทำเพื่อ
ตอบโต้เช่นกัน เพราะสถานการณ์ที่อิสราเอลใช้
ทหารปิดล้อมเกือบจะทั้งประเทศ ทำให้ขาด
อาหารและยารักษาโรค การที่ทหารอิสราเอล
เคลื่อนตัวเข้าเมืองกาซา มีการลอบฆ่าและ
การลักพาตัว เกิดขึ้นอยู่เสมอๆ การกระทำ
เช่นนี้ในแผ่นดินที่มีการครอบครองแล้วคือสิ่ง
ที่ผิดกฎหมาย

รายงานจากผู้ที่เข้าไปสังเกตการณ์ใน
ปาเลสไตน์กล่าวว่า สภาพความเป็นอยู่เลว
ร้ายมาก ประชาชนเหมือนถูกบังคับให้มีชีวิต
อยู่ไปวันๆ **อาร์คบิชอป เดสมอน ดูด** กล่าว
ว่า “...มันเลวร้ายยิ่งกว่าการปกครองที่มีการ
เหยียดผิวในแอฟริกาใต้มาก (ก่อนเนลสัน เมน
ดาลา เป็นประธานาธิบดี)” – **จอห์น พิลเจอร์**
เขียนไว้ในเว็บ Z Space – January, 23 2009

สำหรับผู้ที่ประนามอิสราเอลในการ

กระทำครั้งนี้ มักถูกกล่าวหาว่าเป็นพวก
เหยียดผิว (racism) ต่อต้านยิว ซึ่งจริงๆ แล้ว
ไม่เกี่ยวกันเลยเพราะใครก็ตามที่เชื่อว่าการฆ่า
ชาวปาเลสไตน์ ๑๐๐ คน เป็นการตอบโต้ที่
ชาวอิสราเอล ๑ คนเสียชีวิต โดยยอมรับว่า
เป็นการกระทำที่ถูกต้อง นี่คือการการเหยียด
ผิวอย่างแท้จริง รวมถึงการสื่อข่าวของโลก
ตะวันตกที่ส่วนใหญ่ยอมรับในเหตุผลที่เหลว
ไหลของ ‘ไซเบอร์รัฐบาล’ และเจ้าหน้าที่
อิสราเอล ซึ่งดูดีและพูดภาษาอังกฤษชัดเจน
ผิดกับตัวแทนจากปาเลสไตน์ซึ่งพูดด้วย
สำเนียงที่กระด้าง และเต็มไปด้วยความอึด
อัดขัดเคืองในความไม่ยุติธรรมที่เกิดขึ้น เรา
ต้องมองย้อนกลับไปในอดีต ช่วงที่เรียกว่า ‘ยุค
มืดของประวัติศาสตร์ความเป็นมนุษย์’ เพื่อ
เปรียบเทียบ

อิสราเอลอ้างว่าการยิงอาวุธร้ายแรงเข้าไปในเมืองกาซา ไม่ได้ตั้งใจที่ประชาชนผู้บริสุทธิ์ แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้แสดงตัวมันเองด้วยความแตกต่างอย่างสิ้นเชิง ถึงที่เราเห็นเป็นซากของโรงเรียน มหาวิทยาลัย โรง

พยาบาล รถพยาบาล บ้านเรือน หมู่บ้าน สุเหร่า ท่อประปา ระบบสาธารณสุขประเภทต่างๆ ทั้งหมดถูกทำลายด้วยความแม่นยำในการตั้งเป้ายิงด้วยซีปนาวุธ อาวุธหนักของกองทัพอิสราเอล ถ้าอ้างว่าไม่ได้ตั้งใจที่ผู้บริสุทธิ์แล้วเป้าที่แท้จริงอยู่ตรงไหนล่ะ ? เพราะแม้กระทั่งสำนักงานยูเอ็นซึ่งเป็นที่ยกอุปกรณ์เครื่องมือให้ความช่วยเหลือ อาหารและยาลำหรับประชาชน ๗๕๐,๐๐๐ คน ก็ยังถูกทำลาย

ไม่ว่าประเทศไหนก็ตามในโลกนี้ ถ้ามี

การกระทำอย่างเดียวกับที่อิสราเอลกระทำต่อชาวปาเลสไตน์ ประเทศอื่นที่เรียกตัวเองว่า ‘คิวิไลซ์’ ก็จะไม่กระโดดออกมาประท้วงและพยายามปกป้องประชาชนทันที แต่เมื่อคุณเป็นประเทศที่ได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐ

อเมริกา คุณสามารถทำอะไรก็ได้ที่คุณต้องการและสามารถหลบเลี่ยงข้อหา ‘ฆาตกร’ ได้ด้วย

อเมริกายอมรับในการกระทำที่ไม่มีเหตุผลนี้ จากการโหวต 390 : 5 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเสียงจากพรรคเดโมแครต อีกทั้งยังส่งอาวุธเพื่อ ‘ช่วยเหลือ’ อิสราเอล ในขณะที่เดียวกันกับที่ฮามาสซึ่งเป็นพรรครัฐบาลที่มา

จากการเลือกตั้งได้รับอาวุธสนับสนุนจากพวกเดียวกันกลับถูกเรียกว่าเป็นการ ‘ลักลอบ’ ขนอาวุธ จนต้อง ‘หยุด’ การกระทำโดยเร็ว

มาดูกันที่ขนาดของอาชญากรรมที่ต่อสู้กับความไม่เป็นมนุษยชาติครั้งนี้ย่อมมีเหตุผลและตามเป็นจริงว่า เมื่อเกิดโศกนาฏกรรม 9/11 Twin towers นิวยอร์ก อเมริกา มีผู้เสียชีวิตรวม ๓,๐๐๐ คน จากประชากรที่อเมริกามี ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ คน ในขณะที่กาซาตอนนี้มีผู้เสียชีวิต ๑,๓๐๐ คน ไม่รวมกับที่เสียชีวิตมาแล้วก่อนหน้านี้อีกหลายพันคน ปาเลสไตน์

มีประชากรประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ คน ตามลัดส่วน อเมริกาใหญ่กว่าปาเลสไตน์ถึง ๒๐๐ เท่า สิ่งที่เกิดขึ้นที่เวสต์เทรคฯ ถ้าเกิดขึ้นที่ปาเลสไตน์จะมีการสูญเสียมากกว่า ๒๖๐,๐๐๐ ชีวิตหมายถึง ๘๖ ครั้งของที่เกิดขึ้นในอเมริกา นึกถึงความเศร้าโศกที่ชาวปาเลสไตน์มี ในประเทศเล็กๆ กับการสูญเสีย ๑,๓๐๐ ชีวิต และมีที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ฟังดูไม่น่าสะพรึงกลัวเท่ากับหนึ่งในสามของผู้เสียชีวิตที่กาซาเป็นเด็กเล็กๆ

หลังจาก 9/11 จอร์จ บุช ประกาศกับคนทั้งโลกว่า ความหายนะที่เกิดขึ้นทำให้อเมริกาไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป “เราต้องล้างแค้น !” อเมริกามีสิทธิประกาศและทำตามที่ต้องการ ดังนั้นอเมริกาจึงสนับสนุนการโจมตีที่ไร้เหตุผลและไม่สามารเข้าใจได้ในครั้งนี้ แล้วสิทธิของชาวปาเลสไตน์อยู่ที่ไหน อีกทั้งเราก็ไม่น่าจะหวังในการเปลี่ยนแปลง ‘change’ จากประธานาธิบดีคนล่าสุดได้ เพราะเมื่อ บารัค โอบามา ถูกถามความคิดเห็นในการโจมตีเมืองกาซา ก่อนที่เขาจะสาบานตนเป็นประธานาธิบดี ว่ารู้สึกอย่างไร เขาตอบว่า “ถ้าใครยิงจรวดตกมาใส่ลูกสาวสองคนของผม ผมจะทำทุกอย่างเพื่อหยุดสิ่งนั้น” (Noam Chomsky – Exterminate all

the Brutes : Gaza 2009) โดยไม่มองเหตุผลที่แท้จริงว่า อิสราเอลรุกรานกาซาอย่างไรมาเป็นเวลานาน

สันติภาพจะไม่เกิดขึ้นในภูมิภาคแถบนี้จนกว่าอิสราเอลจะถอนทหารออกจากกาซาตามหลักกฎหมายโลก pre.1967 และอนุญาตให้ประชาชนปาเลสไตน์ใช้ชีวิตตามอัตภาพและสิทธิมนุษยชนที่พวกเขาพึงมีระหว่างนี้อิสราเอลต้องยอมรับการเรียกร้องขึ้นพื้นฐานในแง่ศีลธรรมว่า **ผู้แข็งแกร่งยอมช่วยเหลือผู้อ่อนแอกว่า**

ย้อนระลึกถึงเมื่อผู้ก่อการร้ายทางเหนือของไอร์แลนด์ (IRA) ลอบวางระเบิดลอนดอนตั้งแต่ปี 1980 เรื่อยมา รัฐบาลอังกฤษมิได้โต้ตอบด้วยการระเบิดไอร์แลนด์หรือฆ่าผู้บริสุทธิ์ แม้จะมีชาวอังกฤษสูญเสียชีวิตจากการก่อการร้ายครั้งนี้มากมาย และนายท.อังกฤษสมัยนั้นก็รอดตายอย่างหวุดหวิดจากการถูกลอบสังหาร สุดท้ายการลอบวางระเบิดก็ยุติลงเมื่อทั้งสองฝ่ายพยายามหันหน้าเข้าหากัน และค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของความยุ่งยากนั้น

อิสราเอลต้องเข้าใจว่า ไม่มีทางที่จะพบกับความปลอดภัยเลย トラบไตที่ยังมีการสังหารหมู่ลูกเมียของเพื่อนบ้านตัวเอง

พวกเขาจะต้องยอมรับในความเป็นมนุษย์ของชาวปาเลสไตน์ ว่ามีเกียรติและศักดิ์ศรีเหมือนชาวอิสราเอลทุกคน คนทั้งโลกก็จะต้องตื่นและมองเห็นความทุกข์ทรมานของผู้เคราะห์ร้ายจากอำนาจที่ไม่เป็นธรรม และต้องช่วยกันกดดันให้อิสราเอลทำในสิ่งที่ถูกต้องและมีเกียรติ

นี่เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่บาร์ค โอบามา ประธานาธิบดีอเมริกาจะต้องเผชิญ โลกกำลังตื่นเต้นกับผู้นำที่มีอำนาจที่สุดในโลกคนใหม่ และพากันหวัง ‘Change’ ที่บาร์คให้สัญญา การปิดค่ายกักกันกวนตานาโม ดูเหมือนจะเป็นนิมิตหมายที่ไม่เลวเลย แต่จะหวังอะไรมากนักไม่ได้ เพราะความเห็นที่เขาพูดกับนักข่าวเรื่องเมืองกาซาถูกโจมตี เอนเอียงไปข้างอิสราเอลอย่างชัดเจน นี่อาจทำให้หลายๆประเทศมองการ change ของบาร์คชัดเจนขึ้น นั่นก็คือเขาจะ ‘change’ เพื่อให้อเมริกาอยู่รอดเท่านั้น (ไม่ใช่ทั้งโลกอยู่รอด) !

You've got mail

ทวิตไรส์เสอ

No virus found in this incoming message

Checked by Gu-Eng

From : padtgo4@gmail.com

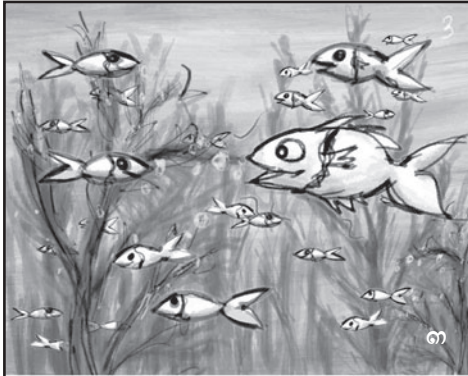
To : tawanraisaeng@live.co.uk

Forward : To those who think we shouldn't resist corruption.

Subject : The consequences of remaining 'neutral'.

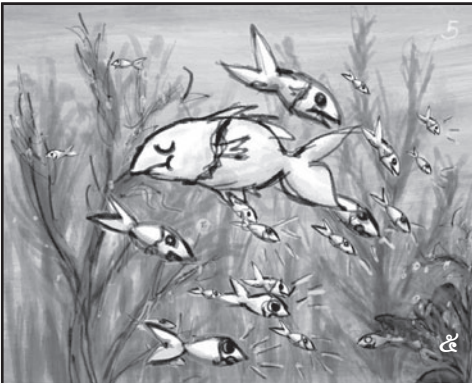
No virus found in this incoming message Checked by Gu-Eng

ปลาที่อาศัยอยู่ส่วนใหญ่ กินสาหร่ายเป็นอาหาร และอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข

วันหนึ่งมี จิ้งจกน้ำ แอบเข้ามางัดในตู้

มันลอบกินปลาไปทีละตัวๆ เมื่อปลาตัว
ไปทั่วจนน้ำขุ่น มีปลา กลุ่มหนึ่ง สะทกใจ
ก็วดถามผิด ปกตินี้ พวกมันคือ "ปลาชน"

แน่ล่ะปลา รวมกลุ่ม ปลา ชน ได้ จำนวน มาก
ร่วมชื่อกัน ชื่อ "จับปลี่" จิ้งจกน้ำ หนี หนี ไป
จากตู้ปลา ... แต่ถึงจะมี ปลา บางส่วน ที่ไม่ใส่ใจ
ว่าติดอะไรจับในตู้ ... มัน มี ชื่อว่า "ปลาชน"

You've got mail

No virus found in this incoming message Checked by Gu-Eng

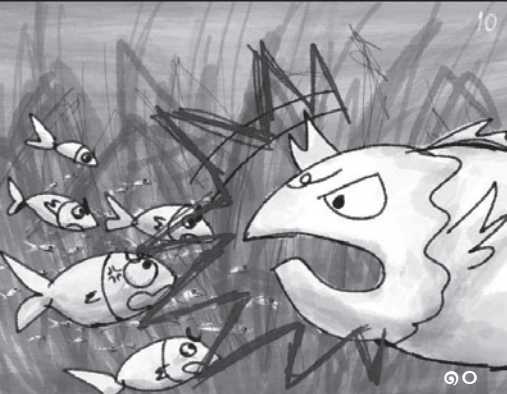
ขณะที่ปลาชน ร่วม กัน สวมลำ จีวรจากน้ำ และ ช่วยในสือ ปลาที่เป็นเหยื่อได้ทัน จนในที่สุด ปลา ชุคลุมเข้าไปหมด ปลา ชาวสปีไม่รับรู้โดย ทั้งสิ้น จักรวนากินอย่าง สบายใจโดยไม่รู้ตัวว่าได้ เป็นเหยื่อของจิวจากน้ำ

เมื่อปลาชนเห็นว่าปลาชาวอยู่ในอันตราย จิวได้ทรกัณ ไปบนจุดความ ชั่วร้ายของจิวจากน้ำ ด้วยทรใจได้เนชั่น ส่วนร้ายไปกับ จิวจากน้ำ ทำให้มัน นอยดไปพักนยิว อธิจจา ปลาชาวผู้ไม่รู้อริก็ไปมีในกลุ่มปลาชนอย่างรวมก

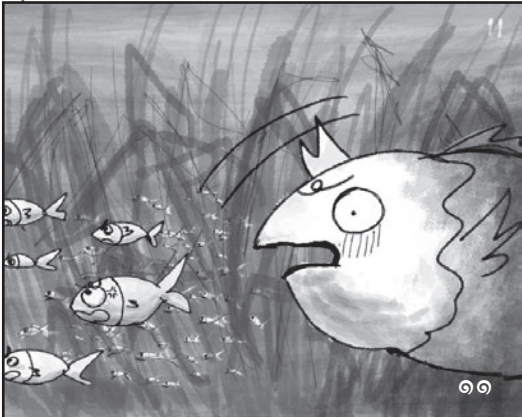

ปลาชาวโหมินที่ ปลาชนได้ทำลาย แลล้องานารนวิง เสี่ยงหายไป แม้ ปลาชนจะชอบกว่า ส่วนร้ายของกินไม่ได้ แต่ทั้ง จิวจากน้ำยังอยู่ แม้แต่ชีวิต ก็ จะรักชาวไม่ได้

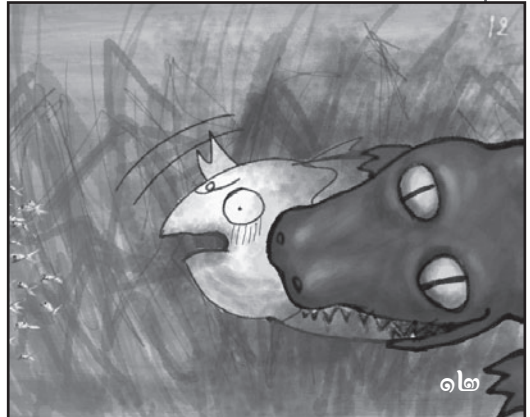
แต่ปลาชาวไม่รับหัว และดำ ทอ ปลาชนที่ทำการรุนแรง สรร ความเสียหายมากไปแล้ว ปลาชาว สู้ไว้ให้ปลาชน นอยดทำตัวขุ่นวาย และนี่เอง เผลอๆ ชะบัง

No virus found in this incoming message Checked by Gu-Eng

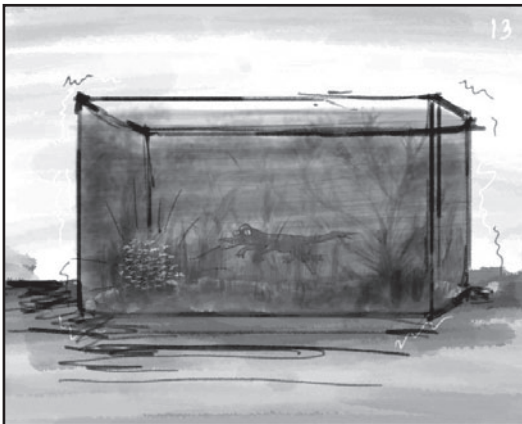
๑๑

ปลาขนาดใหญ่ที่ถูกล่าหนี จึงหยุดการเคลื่อนที่ไป
และอยู่เฉยๆตามที่ปลาขนาดเล็ก...
ทันใดนั้นปลาเล็กก็หายไปและมีเลือดไหลซึมออกมา

๑๒

เจ้าปลาขนาดใหญ่สาหัสสาหัส ถูกฉีกรักหน้าผอมตะกะละมันวอน
แต่ปลาเล็กที่เคยช่วยเนลิอันหนีก็หายไป
กลับไม่กล้าเคลื่อนที่โดยให้ตัวปลาตัวนี้ออกแล้ว

13

หลังจากนั้นตัวปลาจึงกลายเป็นบรอกเกอร์ปลา
และปลาเล็ก ที่ต้องอยู่อย่างหลบๆ ซ่อนๆ และ
ไม่ว่าวันไหน จะถูกฉีกรักหน้าผอมก็หนีไป
ตัวปลาตัวนี้ได้แต่รอวันกลายเป็นตัวปลาตัวเท่านั้น
[จบ]

ธรรมเนียมการเกษตร

สวน-เสียมศีล

อนาคต ปฏิกิริยา กิจง มา ม่ กิจง กิจงกาล พุทธะสิ

เดซียมกิชส่าหซึบอนาคตให้หซึอมไว้ก่อน
อย่างให้กิชนี้่นปีคั้นต้ว เมื่อถึงเวลาต้องทำเหมาะงหน้า

ปัจจุบันปัญหาเรื่องพลังงาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องไฟฟ้า น้ำมัน นับวันจะมีปัญหาราคาแพงและขาดแคลนขึ้นเรื่อยๆ ยิ่งในอนาคตยิ่งไม่ต้องพูดถึง เพราะประชากรของโลกเพิ่มขึ้น วัตถุดิบที่นำมาใช้เป็นพลังงานก็ถูกนำมาใช้จนเหลือน้อยลงทุกที ดังนั้นจึงควรคิดหาวิธีที่จะหาพลังงานอื่นมาทดแทน ไม่ใช่รอให้ขาดแคลนจริงๆ จึงค่อยคิดแก้ ก็จะต้องแยบไปตามๆกัน

เมื่อเร็วๆ นี้ผู้เขียนได้มีโอกาสไปร่วมงานกับทีมวิศวกรที่มีความคิดสร้างสรรค์ นำโดย *คุณนันท ภาคดี* จัดงานพลังงานทดแทนและกิจกรรมธรรมชาติสัญจรครั้งที่ ๒ ขึ้นที่วัดพยุหคจรรย์ จ.สุพรรณบุรี มีผู้สนใจไปชมงานนี้กันมาก มีการจัดอภิปราย ออกร้าน และจัดแสดงเครื่องมือ ที่จะใช้เป็นพลังงานในรูปแบบต่างๆ มีหลายสิบตัวอย่าง จะลำดับจากง่ายไปหายากดังนี้

๑. การหุงต้มด้วยพลังแสงอาทิตย์ที่สามารถทำเองได้โดยใช้กล่องกระดาษ และแผ่นสะท้อนแสงง่ายๆ ต้มไข่มุกในเวลา ๑-๒ ชั่วโมง พิสูจน์มาแล้ว เป็นผลงานของ *คุณคมสัน หุตะแพทย์* บรรณานิการวารสารเกษตรกรรมธรรมชาติ

๒. เตอบ, ปิ้ง, ย่าง ไร้ควัน ใช้ถ่านหุงข้าวธรรมชาติทั่วไปแต่ให้พลังงานความร้อนทางอ้อม ไม่สัมผัสอาหารที่ปิ้งหรือย่างโดยตรง ทำให้อาหารที่ใช้เตาชนิดนี้ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ น้ำมันที่หยดก็ไม่ลงไปถ่าน จึงไม่เกิดควัน เป็นนวัตกรรมใหม่ของ *คุณธนภพ เกียรติฉวีพรรณ*

๓. เครื่องผลิตไฟฟ้าชีวมวลที่ใช้กลบ, กิ่งไม้, ใบไม้ ฯลฯ สามารถให้กำเนิดไฟฟ้าได้อย่างน่าอัศจรรย์

๔. ความรู้เรื่องน้ำมันปาล์ม จะได้ทราบ ว่าน้ำมันปาล์มมีประโยชน์มหาศาล เป็นผลไม้ที่ชุ่มไปด้วยน้ำมันทั้งผล

๕. ความรู้เรื่องไบโอดีเซลที่ได้จากน้ำมันพืชมากมายหลากหลายชนิด แม้แต่น้ำมันจากสัตว์ที่ใช้แล้ว ก็สามารถทำไบโอดีเซลได้ สามารถใช้กับเครื่องสูบน้ำ รถไถนา แทนน้ำมันดีเซล

๖. วิธีทำน้ำส้มควันไม้ที่ไม่มีควันรบกวนชาวบ้าน ได้ทั้งถ่านและน้ำส้มควันไม้โดยใช้เวลาเพียง ๒-๓ ชั่วโมง ปกติถ้าใช้วิธีเผาทั่วๆไปจะใช้เวลาถึง ๘ ชั่วโมง

๗. วิธีใช้น้ำมันทานตะวันแทนน้ำมันดีเซลใช้กับรถปิ๊กอัพได้ทุกยี่ห้อ น้ำมันทานตะวัน ๑ ลิตร มีประสิทธิภาพเท่ากับน้ำมันดีเซล ๓ ลิตร

๘. เครื่องผลิตแก๊สและปุ๋ยหมักจากหญ้าและเศษอาหารที่เรียกว่า cowtex สามารถนำแก๊สมาหุงต้มหรือใช้กับเครื่องยนต์เครื่องสูบน้ำได้ และกากของการหมักก็ทำปุ๋ยหมักได้ ส่วนน้ำก็เป็นน้ำชีวภาพ ใช้กับต้นไม้ได้

๙. กังหันลมใช้ผลิตไฟฟ้าและสูบน้ำได้โดยไม่ต้องเติมเชื้อเพลิงใดๆ ใช้แรงลมเพียงเล็กน้อยก็ใช้งานได้ อยู่ที่เทคนิคการทำใบพัดและความสูงของกังหันลม

๑๐. เครื่องผลิตแก๊สด้วยแอลบ แล้วนำแก๊สไปใช้หุงต้มหรือปั่นไฟได้

๑๑. ความรู้เรื่องสปูดำ บีบเป็นน้ำมันใช้กับเครื่องยนต์ได้โดยไม่ต้องผสมหรือทำไบโอดีเซล และยังมีเรื่องอื่นๆอีกมากมายเช่น เครื่องสีข้าวขนาดเล็ก ใช้มือหมุนหรือใช้ไฟฟ้า เครื่องปั่นกิ่งไม้ใหญ่ขนาดแขนได้อย่างสบาย... ฯลฯ

สนใจรายละเอียดเรามี VCD รวม ๕ แผ่น ราคา ๓๐๐ บาท รวมค่าส่ง ธนาณัติไปที่

คุณกอนดิน นาวาบุญนิยม ตู้ปณ ๖๗ ปณจ. นครปฐม ๗๓๐๐๐ หรือโทรไปที่ (๐๓๔) ๓๐๖๒๒๔-๕

สบุตรกฐิปรนั

ความสันโตษกัเป็นหาซัพยัอันยอตเยียม

ความสันโตษกัคือความพอเพียงนั่นเอง คนที่รู้จักมีชีวิตเพียงพอกัก็จะมีความสุขอย่างพอเพียง ความสุขคือยอตสมบัตัของมนุษย์ ไม่ได้หมายความว่าต้องมีทรัพย์สมบัตัมาก การมีสมบัตัมากจะกลับกลายเป็นทางมาแห่งทุกข์เสียมากกว่า เพราะกว่าจะมีทรัพย์กัก็ต้องดิ้นรนแสวงหา ได้มากกัก็ต้องดูแลรักษา กลัวจะถูกโกงถูกปล้นหรือถูกแย่งชิงเอาไป มีลูกหลานกัจ้องแต่จะทะเลาะเบาะแว้ง ซ้ำแกงกันเพราะแย่งสมบัตั เคยมีตัวอย่างมากมาย

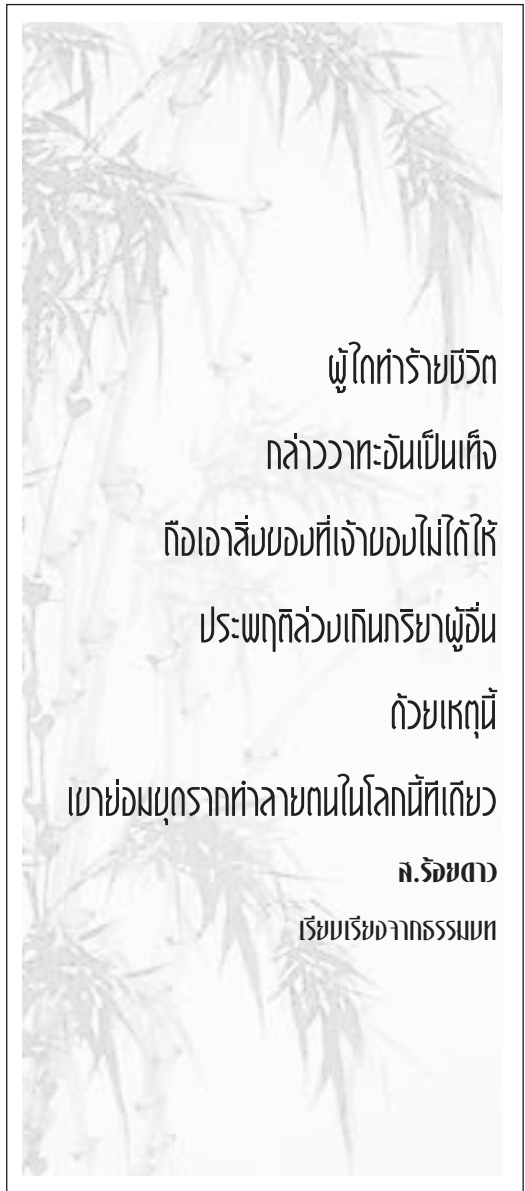
วิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ที่สามารถนำไปใช้ได้ผลจริงอย่างป็นรูปธรรม ได้รวมเล่มจากที่เคยเขียนลงวารสารเกษตรชีวภาพและดอกหญ้าเป็นตอนๆ ผู้เขียนเห็นว่าเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำริไว้ และมีผู้คนกล่าวถึงกันมากมาย ส่วนมากจะเห็นเป็นเพียงแนวคิดหรือปรัชญาชีวิต ที่ไม่ค่อยมีใครนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง

ผู้เขียนได้เห็นถึงความสำคัญในแนววิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตรงกับพระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าป็นอย่างยิ่ง จึงได้พยายามเรียบเรียงให้เป็นเรื่องเดียวกันและนำไปปฏิบัติได้ เรามีตัวอย่างหมู่บ้านชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงกว่า ๑๐ ชุมชน โดยใช้ “คุณธรรม” มาป็นหลักในการดำเนินชีวิต ไม่มีอบายมุข ไม่มีอาชญากร อาชญากรรม เราอยู่กันอย่างเกื้อกูล มีความสงบร่มเย็นป็นสุขเพราะทุกคนรู้จักพอเพียงและมีใจพอ แต่มีความขยันหมั่นเพียรรู้จักแบ่งปันกัน จึงมีอยู่มีกินอย่างอุดมสมบูรณ์ ไม่เอาเปรียบเบียดเบียนซ่มเหงรังแกกัน อยู่รวมป็นชุมชนมานานกว่า ๓๐ ปี อยากทราบแนวทางปฏิบัติว่าป็นไปได้อย่างไร ก็เชิญติดตามได้ในหนังสือเล่มนี้

นอกจากนี้ยังเพิ่มเกร็ดความรู้วิธีพึ่งตนเองด้านการเกษตรอย่างง่ายๆ โดยไม่ต้องลงทุนแต่ได้ผลดีเยี่ยมหลายเรื่อง เช่น วิธีทำน้ำหมักชีวภาพโดยไม่ต้องใช้โมลาส หรือกากน้ำตาล วิธีทำปุ๋ยหมักอย่างง่ายที่สุด ประหยัดที่สุด เทคนิคการเพาะถั่วงอก แบบทำกินก็ได้ ทำขายก็ได้ วิธีทำน้ำปรุงรส ด้วยใบไม้ ผลไม้ แขนงน้ำปลา ซีอิ๊ว วิธีทำ น้ำส้มควันไม้ป้องกันศัตรูพืช ฯลฯ

และสุดท้ายต้องขออนุโมทนาขอบคุณ อาจารย์**วิวัฒน์ ศัลยกำธร** อดีตผู้อำนวยการ กองประเมินผลและข้อมูลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงาน กปร.) ที่เคยติดตามรับใช้ใกล้ชิดเบื้องยุคลบาทพระเจ้าอยู่หัวมานานนับสิบปี จะรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ท่านดี ได้ช่วยตรวจแก้และเขียนคำนิยามหนังสือเล่มนี้ให้ด้วย

หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ ช่วยแก้ปัญหาวิกฤติต่างๆ ในสังคมได้ ถ้าทุกคนช่วยกันนำไปปฏิบัติจริง

ผู้ไททำร้ายชีวิต

กล่าววาทะอันเป็นเท็จ

ถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้

ประพุกล่วงเกินกริยาผู้อื่น

ก้วยเหตุนี้

เขาย่อมบุกรากทำลายตนในโลกนี้ที่เดียว

ล.ร้อย๓๖

เรียบเรียงจากธรรมบท

ร่างกายคล้ายเครื่องยนต์

ถ้าเปรียบเทียบร่างกายเป็นเหมือนเครื่องยนต์ เครื่องยนต์จะทำงานได้ก็ต้องอาศัยพลังงานจากน้ำมันหรือแก๊สหรือไฟฟ้า และเมื่อเครื่องยนต์ทำงานจะเกิดความร้อนขึ้น ก็ต้องมีหม้อน้ำทำหน้าที่ให้ความเย็น (หล่อเย็น) ดูดซับความร้อนและระบายความร้อนออก ป้องกันไม่ให้เครื่องไหม้ ถ้ามีความสมดุลพอดีระหว่างความร้อน (หยาง) และความเย็น (หยิน) ของเครื่องยนต์ เครื่องยนต์ก็จะเกิดการใช้งานได้อย่างคงทนยาวนาน ร่างกายของคนเราก็คล้ายคลึงกับเครื่องยนต์ ร่างกายทำงานก็อาศัยพลังงานความร้อน (หยาง) จากกลุ่มคาร์โบไฮเดรต ได้แก่ ข้าว แป้ง น้ำตาล เผือก มัน กลุ่มไขมัน โปรตีน เกลือแร่ และวิตามินจากผักผลไม้สดสมุนไพรฤทธิ์ร้อน ส่วนที่เป็นหม้อน้ำ (หยิน) ก็คือผักผลไม้และสมุนไพรฤทธิ์เย็น เป็นแหล่งให้ความเย็น ทำหน้าที่ดูดซับความร้อนและระบายความร้อนนั้นออกจากร่างกาย เป็นการคุ้มครองป้องกันไม่ให้ร่างกายถูกเผาไหม้

จุดเสื่อมของสุขภาพในยุคปัจจุบันนี้คือ การเติมพลังงาน - เชื้อเพลิง -

ความร้อน (หยาง) โดยไม่เติมน้ำในหม้อน้ำ (หยิน) แม้การเติมโปรตีนไปสร้างเสริมและซ่อมแซมส่วนสึกหรอของร่างกาย ก็เน้นโปรตีนที่มีฤทธิ์ร้อน เช่น เนื้อ นม ไข่ โดยเฉพาะที่มีไขมันมาก มีสารเร่ง สารเคมีต่างๆ มาก ในขบวนการเลี้ยงและปรุงเป็นอาหาร

สิ่งเหล่านี้เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาให้เกิดการเผาไหม้เซลล์เนื้อเยื่อในร่างกายของคน ทำให้ร่างกายเสื่อมทรุดโทรมเร็วกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นวิทยาศาสตร์ที่เราสามารถพิสูจน์ได้ด้วยตัวของเราเองว่าเมื่อเติมสิ่งใดเข้าไปปริมาณเท่าไร แล้วเกิดผลอย่างไรกับร่างกาย

สรุปโดยรวมพบว่า โรคไม่ติดต่อที่สำคัญต่างๆ เช่น โรคมะเร็ง เบาหวาน ความดันโลหิตสูง ไขมันในเลือดสูง ไตเสื่อม ความเสื่อมของหัวใจ หลอดเลือดสมอง อัมพฤกษ์ อัมพาต ในรอบทศวรรษ (๑๐ ปี) ที่ผ่านมามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า และเป็นสามเหตุการตายอันดับต้นของคนไทย โดยมีปัจจัยเสี่ยงด้านพฤติกรรมจาก

๑. กินอาหารหวาน มัน เค็ม และเนื้อสัตว์ที่ล้นเกิน (มีการวิจัยพบว่าโซเดียมหรือเค็มที่มากเกินไป ทำให้เกิดความดันโลหิตสูง สมอง และหลอดเลือดเสื่อม หัวใจโตผิดปกติ น้ำหนักเพิ่ม ไตเสื่อม ภูมิคุ้มกันต้านทานโรคและรหัสพันธุกรรมผิดปกติ

ปกติร่างกายต้องการเกลือไม่เกิน ๒,๕๐๐ มก./วัน ส่วนน้ำตาล ไม่ควรเกิน ๕ ช้อนชา/วัน) กินอาหารปรุงแต่งหรือปนเปื้อนสารพิษ สารเคมี และกินอาหารประเภทฟัด ทอด เผา บั๊ง ย่าง อบ มากเกินไป

๒. กินผัก ผลไม้ (รสไม่หวานจัด) ในปริมาณที่น้อยกว่าที่จะสามารถป้องกันโรคมะเร็งได้

๓. สูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เครื่องดื่มที่มีคาเฟอีน เช่น ชา กาแฟ เครื่องดื่มชูกำลัง เป็นต้น

๔. ไม่ออกกำลังกาย อดนอน การพูดมากเกินไป

๕. อารมณ์เครียดเกิน (จากไม่ถูกใจ ไม่สมตั้งใจ) ยึดเกิน โกรธ มุ่งร้าย พยาบาท เร่งรีบ

ข้อควรปฏิบัติในการป้องกันควบคุมโรคองค์การอนามัยโลกเสนอให้แก้ปัจจัยทั้งหมดไปพร้อมกัน และสำนักงานโรคไม่ติดต่อกระทรวงสาธารณสุข รวมทั้งกลุ่มงานควบคุมโรค โรงพยาบาลอำนาจเจริญ ก็มีนโยบายส่งเสริมให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. เพิ่มการกินผักและผลไม้รสไม่หวานจัด กินข้าวซ้อมมือหรือข้าวกล้อง

๒. ลดอาหารเค็มหรืออาหารที่มีโซเดียมสูง ได้แก่ ผงชูรส ผงฟู สารกันบูด เกลือแกง กะปิ ปลาร้า น้ำปลา ซิอิ้ว เต้าเจี้ยว เต้าหู้ยี้

อาหารทะเล อาหารกระป๋อง อาหารสำเร็จรูป หรืออาหารแปรรูป (เช่น บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ขนมกรุบกรอบ ขนมปัง ปลาเค็ม เนื้อเค็ม ไช้เค็ม ไส้กรอก หมูยอ กุนเชียง ของหมักดอง เป็นต้น)

๓. ลดอาหารหวาน เช่น น้ำตาล น้ำหวาน ของหวาน ขนมหวาน ไอศกรีม เครื่องดื่มชูกำลัง ผลไม้หรือน้ำผลไม้ที่หวานจัด เป็นต้น

๔. ลดอาหารมัน ได้แก่ กะทิ เนย นมสัตว์ เครื่องในสัตว์ ไข่ อาหารทะเล อาหารผัด ทอด ถั่วลิสง มะม่วงหิมพานต์ เนื้อสัตว์ที่มีไขมันสูง เช่น เนื้อหมู วัว ควาย ไก่ เป็นต้น ควรกินโปรตีนจากถั่วต่างๆ ที่รสไม่มันมากหรือปลา (สำหรับผู้ที่ยังกินเนื้อสัตว์อยู่ เพราะมีไขมันน้อยกว่าเนื้อสัตว์ชนิดอื่นๆ แต่ก็ยังมีไขมันมากกว่าถั่ว)

๕. ควรปรุงอาหารเป็นลักษณะต้มหรือึ่ง หลีกเลี่ยงการผัด ทอด เผา บั๊ง ย่าง อบ หลีกเลี่ยงอาหารปรุงแต่งหรือปนเปื้อนสารเคมี และอาหารที่ปรุงรสจัดเกินไป (ควรเคี้ยวอาหารให้นานจนละเอียดก่อนกลืนในแต่ละคำ) ซึ่งรสอาหารที่พอดี ก็คือ รสไม่จัด ซึ่งทำให้ในขณะที่ย่อยนานๆ และหลังกิน ก็จะมีอาการสบายในช่องปาก สบายตัว เบาอกายและมีกำลัง

๖. ลด ละ เลิกการสูบบุหรี่ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และคาเฟอีน

๗. ทำกิจกรรมทางกาย เช่น ออกกำลังกาย วันละประมาณ ๓๐ นาที อย่างน้อย ๓-๔ วันต่อสัปดาห์ เช่น เดินแอโรบิก เดินเร็ว วิ่ง ว่ายน้ำ ซี่จักรยาน โยคะ ไท้เก๊ก เป็นต้น ประเภทและปริมาณในการทำที่เหมาะสมกับเรา ก็คือ เมื่อทำเสร็จแล้วรู้สึกกระปรี้กระเปร่า สดชื่น โปร่ง โล่งสบาย ใช้เวลาพักเหนื่อยน้อย

หรือสามารถทำงานได้ปกติ ภายในเวลาประมาณ ๑๐-๒๐ นาที

ทำกิจกรรมหรือการทำงานต่างๆ ควรรู้เพียร รู้พักให้พอเหมาะพอดี เพียรมากเกินไปก็เสียสุขภาพ

๘. ผ่อนคลายความเครียดด้วยวิธีการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ เช่น ทำงานอดิเรก สัมผัสธรรมชาติ ฟังเพลงที่มีสาระผ่อนคลาย พูดคุยกับเพื่อนหรือบุคคลที่เหมาะสม ใช้ธรรมะ ผูกสมาธิ ทำให้สบาย ลดละเลิกและหลีกเลี่ยงอารมณ์ที่ทำลายสุขภาพ เช่น เครียดเกิน โกรธเกิน ยึดเกิน โกรธ มุ่งร้าย อาฆาตพยาบาท เร่งรีบ เอา

แต่ใจตัวเอง เป็นต้น

๙. ควบคุมชั่วโมงการดูโทรทัศน์ ลดการอยู่กับเครื่องไฟฟ้า เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับผู้ที่เล่นเกมคอมพิวเตอร์ไม่ควรเกิน ๒ ชั่วโมง/วัน

๑๐. ควบคุมน้ำหนักตัวไม่ให้อ้วนเกินเกณฑ์ปกติ

๑๑. ตรวจสอบสุขภาพและวัดความดันโลหิตอย่างน้อยปีละครั้ง

จะเห็นได้ว่าสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการป้องกันและควบคุมโรคก็คือเพิ่มผัก ลดเนื้อ ลดอาหารหวาน มัน เค็ม จัด ก็คือการเติมหม้อน้ำ (หยิน) ให้กับร่างกายและลดความร้อนของเชื้อเพลิง (หยาง) ที่เผาทำลายเซลล์มากเกินไป ผู้เขียนมีความเห็นว่า ถ้าเรามีความรู้เพิ่มเติม ว่า ผักผลไม้ ชนิดใดมีฤทธิ์เย็น ซึ่งจะเป็นหม้อน้ำของร่างกาย ที่มีประสิทธิภาพสูง และกินให้พอได้อย่างได้สัดส่วนสมดุล ก็จะเป็นประโยชน์กับร่างกายของเรามากยิ่งขึ้น แต่ถ้าผู้บริโภคไม่มีความรู้ว่า ผักผลไม้ ชนิดใดมีฤทธิ์ร้อน ชนิดใดมีฤทธิ์เย็น นโยบายการลดหวาน ลดมัน ลดเค็ม ลดเนื้อ เพิ่มผักผลไม้ไม่หวานจัด เพื่อป้องกันควบคุมโรคก็จะได้ผลไม่มากเท่าที่ควร

วัฒนธรรมที่ต้งาม ได้แก่การกินข้าว น้ำพริก - ผัก แบบบรรพบุรุษไทย (เป็นความสมดุลระหว่างหม้อน้ำ - หยิน กับพลังงาน - หยาง และเป็นความสมดุลของดิน น้ำ ลม ไฟ ในร่างกาย) ซึ่งทำให้คนไทยมีสุขภาพที่แข็งแรง สิ่งต้งามเหล่านี้ได้เลือนหาย กลายเป็นกินข้าวกับเนื้อทอดหรือเนื้อย่าง และกินอาหารแบบฝรั่งตะวันตก (เป็นการเติมพลังงาน - หยางอย่างเดียว โดยไม่เติมหม้อน้ำ - หยิน) ซึ่งทำให้คนไทยเจ็บป่วยด้วยโรคร้ายต่างๆ ภูมิต้านทานลดและมีสุขภาพที่ไม่แข็งแรง

ผลสรุปทางระบบสุขภาพแผนปัจจุบันพบว่า เมื่อประมาณ ๒๐ - ๓๐ ปีย้อนหลังไป ประชากรไทยส่วนใหญ่ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้สูงอายุ จะมีปัญหาการขาดโปรตีนและพลังงาน จึงมีการรณรงค์ในการกินโปรตีน (เนื้อ นม ไข่ ถั่วเมล็ดแห้ง) และอาหารที่ให้พลังงานสูงกันอย่างมาก

ดูเหมือนการแก้ปัญหาจะไม่ใช้เรื่องยากนัก เพราะเป็นการเอามาให้คนบริโภค ซึ่งคนส่วนใหญ่ก็มีกิเลส อยากเสพ อยากบริโภคอยู่แล้ว และบริโภคกันจนล้นเกิน ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ในปัจจุบันก็คือ ปัญหาการบริโภคโปรตีนและพลังงาน (แคลลอรี่) ล้นเกิน ซึ่งตรงกับการสำรวจและเก็บข้อมูลของระบบสุขภาพทางเลือก พบว่าคนส่วนใหญ่ป่วยด้วยภาวะหยางเกิน (ร้อนเกิน) ตรงกับหลักสุขภาพแผนไทย คือ ไฟกำเริบ

ซึ่งสาเหตุดังกล่าว ทำให้ภูมิต้านทานลดลง ก่อให้เกิดปัญหาโรคภัยแรงและเรื้อรัง ทั้งโรคติดเชื้อและไม่ติดเชื้อสารพัดโรค เป็นปัญหาที่น่าหนักอกหนักใจของกระทรวงสาธารณสุขเป็นอย่างยิ่ง จนวิทยากรที่เป็นผู้บริหารและผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ต่างก็ลงความ

เห็นตรงกันว่า ปัญหาโปรตีนและพลังงานเกิน แก้ไขได้ยากกว่าปัญหาการขาดโปรตีนและพลังงาน เพราะการที่จะทำให้คนที่ติดกิเลส ติดนิสัยการเสพ การบริโภค มาลดละการเสพ การบริโภค มาลดละนิสัยที่เคยชินเดิม เป็นสิ่งที่ทำได้ยากมาก

โดยเฉพาะในยุคนี้เป็นยุคที่คนส่วนใหญ่ตกเป็นทาส เป็นเหยื่ออำนาจของระบบทุนนิยมที่ครอบงำ สื่อสาร มอมเมา กระตุ้น ให้คนบริโภคมากๆ อยู่ตลอดเวลา ยิ่งทำให้การแก้ไขปัญหাসภาพยากขึ้นไปอีก ดังนั้นปัญหาความทุกข์ทรมานจากการเจ็บป่วยของประชาชน ก็ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น และขยายวงกว้างยิ่งขึ้นอย่างแน่นอน ถ้าประชาชนไม่ตื่นตัวและไม่มุ่งแก้ไขที่ต้นเหตุพฤติกรรมกรรมการบริโภคของตน

สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดความเจ็บป่วยในยุคปัจจุบัน

ตามหลักแนวธรรมชาติบำบัดหรือสุขภาพทางเลือก จะแบ่งลักษณะความเจ็บป่วยออกเป็น ๒ กลุ่มหลักๆ คือ กลุ่มร้อนเกิน (หยาง / ไฟกำเริบ) และกลุ่มเย็นเกิน (หยิน / ไฟหย่อน) สำหรับยุคปัจจุบันนี้คนส่วนใหญ่จะมีภาวะไม่สมดุลหรือความเจ็บป่วย อยู่ในกลุ่มร้อนเกิน

อันเนื่องมาจากผู้คนส่วนใหญ่มีความเครียดสูง มักถูกบีบคั้น ผลักดันทางสภาพสังคมและ

หมอเชียว เป็นชื่อที่ชาวบ้านเรียกขาน
ชื่อจริงคือ **สำเร็จ มีทรัพย์** ชื่อทางธรรม **ใจเพชร**
เป็นนักวิชาการสาธารณสุข และนักบำบัดสุขภาพทางเลือก
หนังสือความลับฟ้า หนา 336 ราคา 100 บาท
จัดพิมพ์โดยกลุ่มสุขผังฝัน สนใจติดต่อที่ โทร. 0-2374-5230
นิยามของหมอเชียวคือ
“ถ้าสุขภาพพังคนเกิดไม่ได้ หมอและคนไข้จะพากันป่วยตาย”

เศรษฐกิจให้ต้องแก่งแย่งแข่งขันรีบเร่ง เร่งร้อน ประกอบกับสิ่งแวดล้อมก็มีมลพิษมากขึ้น ต้นไม้ที่
ทำหน้าที่ให้ออกซิเจนให้ความร่มเย็น ให้ความชุ่มชื้น ก็ถูกทำลายจนเหลือน้อย โลกเราจึงร้อนขึ้น
อาหารและเครื่องดื่มก็ปนเปื้อนด้วยสารเคมีมากขึ้น ตั้งแต่ขบวนการเริ่มต้นผลิตทางการเกษตรที่
ใช้สารเคมีกันอย่างมากมาย จนถึงขบวนการปรุงเป็นอาหาร อาหารก็ปรุงรสจัดมากขึ้น และผู้คน
ส่วนใหญ่ก็อยู่กับเครื่องใช้ไฟฟ้า - เครื่องอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุปัจจัยหลัก ที่
ทำให้คนเจ็บป่วยด้วยภาวะไม่สมดุลแบบร้อนเกิน

สถานการณ์ดังกล่าวตรงข้ามกับสังคมไทย เมื่อ ๓๐-๕๐ ปีย้อนหลัง ที่ผู้คนส่วนใหญ่ไม่ค่อย
มีความเครียด มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายสงบ เอื้อเพื่อเกื้อกูลกัน ไม่ต้องแก่งแย่งแข่งขัน ไม่ต้องเร่งร้อน
เร่งรีบเหมือนยุคนี้ สิ่งแวดล้อมมีมลพิษน้อย ป่าไม้ก็มีมาก แม่น้ำลำธารใสสะอาด อาหารการกินก็
ไม่มีสารเคมีเจือปน ตั้งแต่ขบวนการผลิตทางการเกษตร จนถึงขบวนการปรุงอาหารก็ไร้สารพิษ มีการ
ปรุงแต่งน้อย รสไม่จัดจ้านมาก เครื่องไฟฟ้า เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ไม่ค่อยมี ผู้คนส่วนใหญ่ในยุคนั้น
จึงมักมีภาวะไม่สมดุลแบบเย็นเกิน หรือใช้เวลาในการสะสมความร้อนยาวนาน จึงจะป่วยด้วย
ภาวะร้อนเกิน ซึ่งการแก้ก็ใช้ความเย็นที่ไม่มากนัก ก็สามารถปรับเข้าสู่สมดุลได้ ถึงกระนั้นก็ตาม
ในทุกยุคทุกสมัยก็จะมีผู้ป่วยบางคนที่มีภาวะร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกัน ในเวลาเดียวกัน
ซึ่งการแก้ไขก็จะแตกต่างจากการเจ็บป่วยด้วยอาการอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว

หวัดนก...วันนี้ยังมีพิษสง!

เมื่อปี ๒๕๕๐ คนไทยมีโอกาสรู้จักกับ ‘ไข้หวัดนก’ เป็นครั้งแรก
ในฐานะโรคร้ายที่มีพิษสงถึงตาย...
หลังจากทยอยหน้าทยอยตาไปนานร่วม ๒ ปี
วันนี้มีข่าวแพร่สะพัดว่า
ไข้หวัดนกอาจกลับมาสร้างความสะพรึงกลัวให้คนไทยอีกครั้ง

เมื่อปี ๒๕๔๐ คนไทยมีโอกาสรู้จักกับ ‘ไข้หวัดนก’ เป็นครั้งแรก ในฐานะโรคภัยที่มีพิษสงถึงตาย

ก่อนหน้านั้น เหล่านักอ่านและนักวิชาการจำนวนไม่น้อยที่เคยได้ยินได้ฟังโคกนาฏกรรมในหน้าประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เมื่อราวร้อยปีก่อน ที่ประชากรนับล้านในซีกโลกตะวันตกถูกคร่าชีวิตเพราะเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ ที่เรียกว่า ‘ไข้หวัดสเปน’ ต่างพากันมองเหตุการณ์นี้เป็นเหมือน ‘เรื่องขำ-ขำ’ ที่เป็นผลจากความด้อยพัฒนาด้านวิทยาการการแพทย์

แต่วันนี้พลโลกต่างหัวเราะไม่ออก เพราะไข้หวัดนก...หนึ่งในโรคภัยที่พร้อมจู่โจมเข้าทำหน้าที่เพชฌฆาต คร่าชีวิตผู้คนในประเทศหนึ่งประเทศใดหรือพร้อมกันหลายๆ ประเทศได้ทุกเมื่อ นี้ ก็เป็นญาติโกโหติกา กับไข้หวัดใหญ่นี้เอง

หลังจากหายหน้าหายตาไปนานร่วม ๒ ปี วันนี้มีข่าวแพร่สะพัดว่า ไข้หวัดนกอาจกลับมาสร้างความสะพรึงกลัวให้คนไทยอีกครั้ง

การติดตามสถานการณ์ไข้หวัดนก เป็นหนึ่งในประเด็นที่แผนงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพให้ความสนใจรวบรวมข้อมูลมาโดยตลอดในระยะ ๕ ปีที่ผ่านมา

และต่อไปนี่คือสาระสำคัญที่น่าสนใจ

ตั้งหลักเขย่าโลกที่แกน ‘ยอดคน่าน้ำมันหอย’

ในปี ๒๕๔๐ โลกตกอยู่ในสภาวะสะเทือนขวัญเมื่อมีการยืนยันอย่างเป็นทางการว่า เชื้อไข้หวัดใหญ่ ชนิดเอ (type A) ในตระกูล Orthomyxoviridae ซึ่งมีประวัติการก่อให้เกิดการติดเชื้อในสัตว์ปีกมานานกว่า ๑๐๐

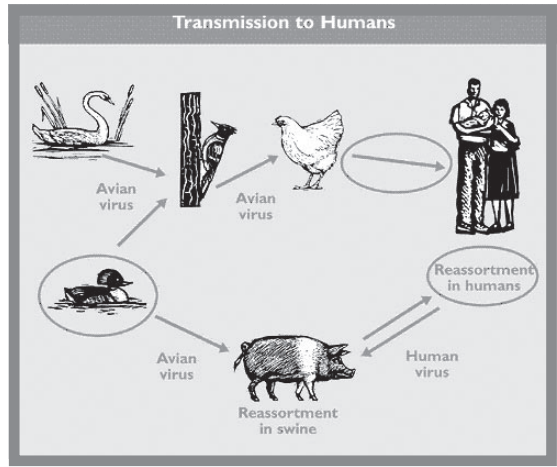
ปี รวมถึงในม้า หมู แมว นก ไก่ ฯลฯ ในทวีปต่างๆ ทั่วโลก เช่น อังกฤษ แคนาดา ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา เม็กซิโก และอิตาลี ได้ติดต่อถึงคนแล้ว ในคราวนั้น เชื้อไข้หวัดใหญ่ ชนิดที่เรียกกันในเวลาต่อมาว่า เชื้อไวรัสไข้หวัดนก (Influenza A H5N1) ทำให้เกิดโรคติดต่อระบบทางเดินหายใจในผู้ป่วยถึง ๑๘ ราย เป็นผู้ป่วยเด็ก ๑๑ ราย มีผู้เสียชีวิต ๖ ราย

ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นเชื้อหวัดนกยังระบาดในกลุ่มสัตว์ปีก จนสามารถเชื่อมโยงการแพร่เชื้อจากสัตว์สู่คน นำไปสู่การสังหารหมู่วัดปีกที่ไม่รู้อิโคโนมิเหน่ ที่เสี่ยงต่อการเป็นพาหะของโรคไปถึง ๑.๕ ล้านตัว

จากกรณีแรกเริ่มที่ฮ่องกง ไข้หวัดนกได้สร้างสมอานุภาพและชุมชนชายจนเติบโตกว้างไกลไปเรื่อยๆ จนปะทุให้เห็นชัดเจนในปี ๒๕๔๕ จากการระบาดทั้งในสหรัฐอเมริกา ชิลี จีน เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน และเบลเยียม

รุกเอเชีย ตายพร้อมร้อย

จนกระทั่งปลายปี ๒๕๔๖-

๒๕๔๗ เชื้อไข้หวัดนกก็ลุกลามเข้าสู่ประเทศไทย พร้อมการระบาดในสัตว์ปีกครั้งใหญ่ในภูมิภาคเอเชียรวม ๙ ประเทศ คือ กัมพูชา จีน อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ลาว เกาหลี ไทย เวียดนาม และมาเลเซีย

ในการระบาดรอบนั้นนับมาจนถึงเดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๔๘ มีรายงานการระบาดของเชื้อไข้หวัดนก H5N1 มาสู่คน จำนวน ๑๓๒ ราย เกินครึ่งในจำนวนนี้ คือ ๖๘ ราย เสียชีวิตโดยตายนมากที่สุดที่ประเทศเวียดนาม สำหรับในประเทศไทยมีผู้เสียชีวิตไปในคราวนั้น ๒๑ คน

วิเคราะห์เจาะลึกการระบาดบริบทไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการระบาดของไข้หวัดนกในประเทศไทยในช่วงที่มีการระบาดอย่างหนักระหว่างปี ๒๕๔๖-๒๕๔๘ พบข้อมูลที่น่าสนใจดังนี้

- ช่วงเดือนที่พบการติดเชื้อมากคือ มกราคม-มีนาคม และ สิงหาคม-พฤศจิกายน

- ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดโรคไข้หวัดนกมากที่สุด ได้แก่ การเก็บเนื้อไก่ที่ป่วยและตายไว้ในบ้าน การสัมผัสไก่ที่ตาย และการสัมผัสไก่ที่ป่วย

- ในการระบาดครั้งนี้ เสียชีวิต ๘๕ เป็นเด็กวัยต่ำกว่า ๑๕ ปี

- ระยะเวลาตั้งแต่วันที่เริ่มป่วยจนถึงวันที่เสียชีวิต หรือออกจากโรงพยาบาล อยู่ระหว่าง ๘-๓๐ วัน

- อาการที่แสดงออกคล้ายคลึงกับการเป็นไข้หวัด คือ เป็นไข้ มีน้ำมูก เจ็บคอ ปวดกล้ามเนื้อ ไอมีเสมหะ ไปจนถึงอาการปอดอักเสบ บางรายมีอาการเยื่อปอดอักเสบและอุจจาระร่วง

- พื้นที่ที่พบการระบาดของในสัตว์ปีกมากคือ ภาคกลาง และภาคเหนือตอนล่าง

- สัตว์ที่ป่วยด้วยไข้หวัดนกซึ่งเป็นกลุ่มสัตว์ปีกพบว่า ระบาดในกลุ่มไก่พื้นเมืองหรือที่เรียกกันว่า ‘ไก่หลังบ้าน’ มากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มไก่ไข่ เป็ด ไก่เนื้อ นกกระทา และนกธรรมชาติ

- การระบาดรอบที่สอง ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗ พบว่า ไก่ที่เลี้ยงในฟาร์มได้แก่ ไก่ไข่ และไก่เนื้อ มีอัตราการติดโรคต่ำลง เนื่องจากมีการปรับปรุงระบบการป้องกันโรคให้ดีขึ้น แต่กลุ่มที่ติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดคือ เป็ดที่ต้องให้เดินหาอาหารกินตามทุ่งหรือที่เรียกว่า ‘เป็ดไล่ทุ่ง’

อภิตเทศสถานการณ์ไทย-เทศล่าสุด

สำหรับข้อมูลล่าสุดของไทยและทั่วโลกที่ประมวลให้เห็นสถานการณ์ในภาพรวมการระบาดของโรคไข้หวัดนก มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

- องค์การอนามัยโลกได้สรุปสถานการณ์จากทั่วโลกในรอบ ๖ ปี นับตั้งแต่เริ่มมีการแพร่กระจายเชื้อสู่คนในภูมิภาคต่างๆ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ที่ผ่านมามีผู้ป่วยด้วยโรคนี้

๓๘๗ ราย เสียชีวิต ๒๔๕ ราย

- ไทยเป็น ๑ ใน ๑๕ ประเทศ ที่พบการระบาดของเชื้อไข้หวัดนกผู้คน ประเทศอื่นๆ ประกอบด้วย อาเซอร์ไบจาน กัมพูชา จีน จิบูตี อียิปต์ อินโดนีเซีย อิรัก ลาว ไนจีเรีย พม่า ปากีสถาน ตุรกี เวียดนาม และบังคลาเทศ โดยประเทศที่มีผู้ป่วยและเสียชีวิตมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ อินโดนีเซีย (ป่วย ๑๓๗ ราย ตาย ๑๑๒ ราย) รองลงมาคือ เวียดนาม (ป่วย ๕๐ ราย ตาย ๒๒ ราย)

- นับตั้งแต่เริ่มมีการระบาดของโรคนี้ในประเทศไทย ในเดือนมกราคม ๒๕๔๗ จนถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๘ มีผู้ป่วยไข้หวัดนกในประเทศไทย ๒๒ ราย เสียชีวิต ๑๔ ราย จัดว่าเป็นโรคที่มีอัตราการตายสูงถึงร้อยละ ๖๒ ของผู้ป่วยทั้งหมด

- ในด้านพื้นที่ที่พบการแพร่ระบาดของเชื้อโรคชนิดนี้ในประเทศไทยปัจจุบัน ข้อมูลจากกรมปศุสัตว์ระบุว่า ในปี ๒๕๕๑ มีพื้นที่ ๘ อำเภอ ใน ๗ จังหวัด ที่มีรายงานสัตว์ปีกป่วยตายผิดปกติ โดยทั้งหมดเป็นไก่พื้นเมือง พื้นที่ดังกล่าวได้แก่ อ.วัดสิงห์ จ.ชัยนาท, อ.กุเรื่อ จ.เลย, กิ่ง อ.กุเพียง จ.น่าน, อ.เมือง จ.กำแพงเพชร, กิ่ง อ.วังเจ้า และ อ.บ้านตาก จ.ตาก, อ.ศรีนคร จ.สุโขทัย และ

อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม

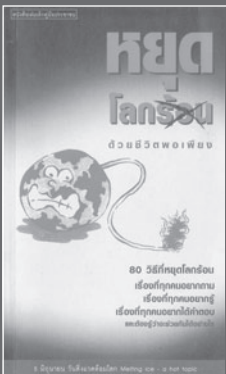
จำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตด้วยไข้หวัดนกในประเทศไทยที่มีแนวโน้มลดลงในช่วงที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นถึงระบบการป้องกันโรคดังกล่าวที่มีความก้าวหน้ามากขึ้นเป็นเงาตามความรู้และประสบการณ์ที่สั่งสมมา ทั้งจากในระดับประเทศไทยและระดับนานาชาติ

อย่างไรก็ตาม การปรากฏร่องรอยที่ยังไม่สิ้นสูญของเชื้อไวรัสรายชนิดนี้ในหลายพื้นที่ของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะนี้...คือสัญญาณเตือนภัยที่เราไม่อาจละเลยได้

จาก **ต้นคิด เรื่องเด่น**
‘หวัดนก’ วันนี้..ยังมีพิษสง
จดหมายข่าวรายเดือน
สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ

หยุดโลกร้อน ด้วยชีวิตพอเพียง

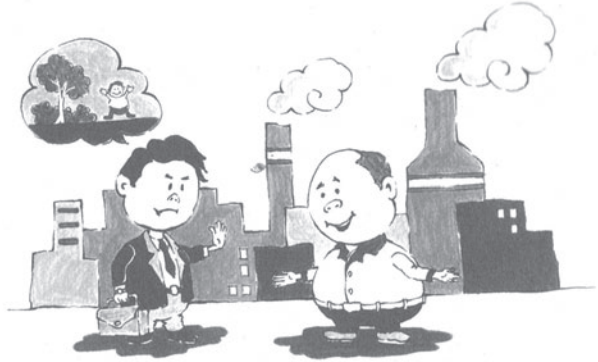

นี่เป็นข้อเขียนจากหนังสือเล่มเล็กคู่มือประชาชน ของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหนังสือที่อ่านเข้าใจง่าย และถ่ายทอดถึงความเป็นไปเกี่ยวกับโลกร้อนได้เป็นอย่างดี ขอนำมาเผยแพร่ให้ท่านผู้อ่านได้รับประโยชน์โดยถ้วนทั่ว โดยจะนำมาลงเป็นตอนๆ ไป รายละเอียดเพิ่มเติมค้นดูได้ที่ www.deqp.go.th , www.envionnet.in.th

๘๐ วิธี หยุดโลกร้อน

ตอนจบ

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

นักธุรกิจ อุตสาหกรรมและบริการ

๖๔. นำก๊าซมีเทนจากกองขยะมาใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ด้วยการลงทุนพัฒนาให้เป็นพลังงานทดแทนในที่มีประสิทธิภาพ แต่มีต้นทุนต่ำ

๖๕. สนับสนุนนักวิจัยในองค์กร

ค้นคว้าผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีประสิทธิภาพ ในการลดการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิล ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ต้องก้าวให้ทันสถานการณ์ที่โลกกำลังเผชิญหน้าอยู่ และค้นคว้าหา เทคโนโลยีใหม่ๆ สร้างผลิตภัณฑ์เพื่ออนาคต ที่ผู้บริโภคจะให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง กับการเลือกสินค้าเพื่อลดปัญหาโลกร้อน

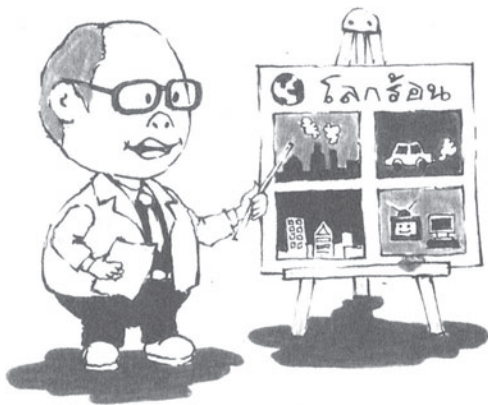
๖๖. เป็นผู้นำของภาคธุรกิจอุตสาหกรรมที่ช่วยรักษาสีสิ่งแวดล้อม

หากยังไม่มีใครเริ่มต้นโครงการที่ช่วยหยุดปัญหาโลกร้อนอย่าง

จริงจัง ก็จึงเป็นผู้นำเสียเอง

๖๗. สร้างบรรณต้องค์กรที่เน้นการดูแลและใส่ใจโลก

ไม่ใช่แค่การสร้างภาพลักษณ์ภายนอก แต่เป็นการสร้างความเชื่อมั่นเรื่องความรับผิดชอบต่อที่มาจากภายในองค์กร

นักการเมือง ผู้ว่า รัฐบาล

๖๘. วางแผนการจัดหาพลังงานในอนาคต

รัฐจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ทางเลือก เพื่อมุ่งจัดการแก้ไขปัญหาพลังงานและสิ่งแวดล้อมที่มองไปข้างหน้าอย่างน้อยที่สุด ๕๐ ปี

๖๙. สนับสนุนให้มีการพัฒนาการใช้พลังงานแสงอาทิตย์

ทั้งด้วยการสนับสนุนงบประมาณการวิจัย

และการพัฒนาระบบ ให้มีต้นทุนต่ำและคุ้มค่าในการใช้งาน

๗๐. สนับสนุนกลไกต่างๆ สำหรับพลังงานหมุนเวียน

เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปรับปรุงเทคโนโลยี และการลดต้นทุน

๗๑. สนับสนุนอุตสาหกรรมพลังงานหมุนเวียน

เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชน รัฐบาลควรหามาตรการที่ชัดเจนในการสนับสนุนอุตสาหกรรมหมุนเวียนซึ่งเป็นพลังงานสะอาด เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม เพื่อให้สามารถแข่งขันกับอุตสาหกรรมพลังงานอื่นๆ ที่ใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิล ที่เป็นสาเหตุหลักของการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์สู่บรรยากาศ

๗๒. มีนโยบายทางการเมืองที่ชัดเจน

ในการสนับสนุนการ “หยุดภาวะโลกร้อน” เสนอต่อประชาชน

๗๓. สนับสนุนโครงสร้างทางกายภาพ

เมื่อประชาชนตระหนักและต้องการเข้ามามีส่วนร่วม ในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เช่น จัดการให้มีโครงข่ายทางจักรยานที่ปลอดภัยให้กับประชาชนในเมือง สามารถขี่จักรยาน ลดการใช้รถยนต์

๗๔. ลดจำนวนรถยนต์ส่วนบุคคลบนถนนใน

กรุงเทพฯอย่างจริงจัง

ด้วยการสนับสนุนระบบขนส่งมวลชนที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีใครอยากจ่ายค่าน้ำมันแพง ขั้บรรดาคิดนานนับชั่วโมง เพื่อเข้ามาทำงานในเมืองทุกเช้าและเย็น หากมีทางเลือกที่ดีกว่า การเชื่อมต่อระบบขนส่งมวลชน เพื่อเข้าเมืองกับพื้นที่จอดรถยนต์ส่วนบุคคลตามชานเมือง เป็นทางเลือกที่คุ้มค่าในระยะยาว

๗๕. ส่งเสริมเครือข่ายการตลาดให้กับกลุ่มเกษตรกรทางเลือก

เกษตรกรจำนวนมากเป็นตัวอย่างที่ดีของการลดปัญหาโลกร้อน เมื่อลดและเลือกการใช้สารเคมี เช่น ปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืชที่ทำให้เกิดการปลดปล่อยไนตรัสออกไซด์สู่บรรยากาศโลก การส่งเสริมการตลาดสีเขียว ด้วยการสร้างเครือข่ายการตลาดที่กระจายศูนย์ไปสู่กลุ่มจังหวัดหรือภูมิภาค จะช่วยลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์จากกระบวนการขนส่งผลผลิตไปยังตลาดไกลๆ อีกด้วย

๗๖. ริเริ่มอย่างกล้าหาญกับระบบพลังงานแบบกระจายศูนย์

เพื่อลงทุนกับทางเลือกและทางรอดในระยะยาว

๗๗. พิจารณาใช้กฎหมายการเก็บภาษี

เป็นเครื่องมือในการควบคุมปริมาณก๊าซ

เรือนกระจก โดยเฉพาะคาร์บอนไดออกไซด์ เช่น การเก็บภาษีคาร์บอน (Carbon Tax) สำหรับภาคอุตสาหกรรม

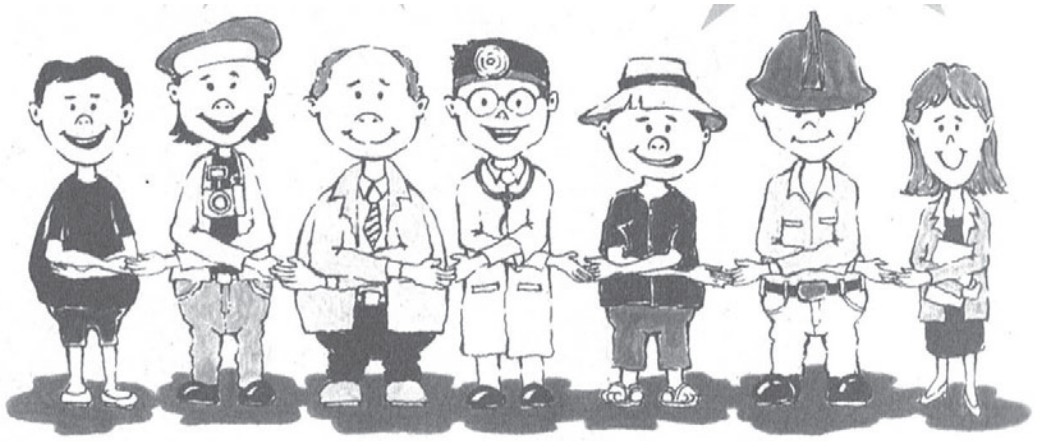
๗๘. เปลี่ยนแปลงระบบการเก็บภาษี

เป็นก้าวแรกของนักการเมืองและรัฐบาลที่จะเริ่มต้นพูด “ความจริงของการตลาด” กับประชาชน นั่นคือการสร้างระบบการเก็บภาษีที่สามารถสะท้อนให้เห็นต้นทุนทางอ้อมจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจตัวใดตัวหนึ่ง ซึ่งทำให้สังคมต้องแบกรับภาระนั้นอย่างชัดเจนเช่น ภาษีที่เรียกเก็บจากถ่านหิน ก็จะต้องรวมถึงต้นทุนในการดูแลรักษาสุขภาพที่จะต้องเพิ่มขึ้นจากปัญหามลพิษ และต้นทุนความเสียหายจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป

๗๙. ปฏิรูปภาษีสิ่งแวดล้อม

เป็นก้าวท้าทายต่อไปของนักการเมืองและรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งอย่างใหญ่หลวงในการปรับเปลี่ยนและสร้างจิตสำนึกใหม่ให้

สังคม แต่นี่ก็เป็นเรื่องจำเป็นที่สุดเรื่องหนึ่ง เพราะการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดเก็บภาษี โดยการเรียกเก็บภาษีรายได้ให้น้อยลง หรือลด ภาษีเงินได้ ในขณะที่เพิ่มการจัดเก็บภาษี สำหรับกิจกรรมที่มีผลทำลายสภาพแวดล้อม ให้สูงขึ้นเป็นการชดเชย ที่จริงแล้วก็คือการเก็บ ภาษีกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น กิจกรรมที่มี การปล่อยคาร์บอน ภาษีจากกองขยะ ไม่ใช่ เรื่องเป็นไปไม่ได้ หลายประเทศโดยเฉพาะใน ยุโรปตะวันตกนำแนวคิดนี้ไปใช้ ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๓๓ ปัจจุบันนี้ ประเทศใหญ่ๆ ใน สหภาพยุโรปก็ร่วมดำเนินการด้วย และพบว่า การปรับเปลี่ยนระบบการจัดเก็บภาษีดังกล่าว ไม่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนระดับการจัดเก็บภาษี

หากแต่มีผลต่อโครงสร้างของระบบภาษีเท่านั้น

๘๐. กำหนดทิศทางประเทศให้มุ่งสู่แนวทางของ การดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง

ที่สามารถยืนหยัดอยู่รอดอย่างเข้มแข็ง ในสังคมโลก เริ่มต้นด้วยการใส่ประโยคที่ว่า ประเทศไทยจะต้องยึดหลักเศรษฐกิจตามแนว ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นแกนหลักของการพัฒนา ประเทศไว้ในรัฐธรรมนูญได้หรือไม่

สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ

สขง.
Institute of Ethical Waste Management

ขอความร่วมมือช่วยโลกให้สดสวย ช่วยชีวิตให้สดใส

ด้วยการร่วมแรงร่วมใจ จดใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
ที่ทำลายโลก (เช่น โฟม ถุงพลาสติก)
และร่วมบุญโดยการบริจาคของเก่าที่เหลือใช้
ของใหม่ที่กินจำเป็น ได้ที่
เครือข่ายชุมชนชาวโศกทุกแห่งทั่วประเทศ
สนใจติดต่อสอบถามได้ที่

โทร. ๐๘๙-๕๓๓-๒๓๓๓, ๐๘๓-๙๐๓-๕๙๙๖

ขยะขยะ

ทศพล เปี่ยมสมบูรณ์

หลายคนอาจไม่เคยได้ยินชื่อสถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ (สขจ.) ผมขอเล่าความเป็นมาอย่างย่อๆ ดังนี้ครับ

สขจ. เป็นหน่วยงานที่พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ดำริให้ตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๐ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยกันลดปัญหาขยะในสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว กลุ่ม หรือชุมชน และนำผลที่ได้จากการลดหรือแปลง (รีไซเคิล) ขยะไปเป็นทุนสนับสนุนโทรทัศน์**เพื่อมนุษยชาติ** (FMTV)

ภาวะโลกร้อนที่กำลังเป็นปัญหาอยู่ในเวลานี้ ยังเป็นเพียงปัญหาเฉพาะในกลุ่มคนที่ สนใจปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ประชาชนทั่วไปยังไม่เห็นผลชัดเจนนัก ดังจะเห็นได้จากประชาชนน้อยมากที่ให้ความสนใจในการแก้ปัญหานี้ แต่หากเราเป็นผู้หนึ่งที่มีความปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตอย่างดีงาม ไม่ลำบากขัดสนและมีความรับผิดชอบต่อสังคมตามสมควร หลักฐานเหล่านั้นก็ได้มีความจำเป็นแต่อย่างใด

เพราะพระบรมศาสดาเคยตรัสสอนว่า “ ตระกูลใดตระกูลหนึ่งถึงความเป็นใหญ่ในโภคทรัพย์ แล้ว ย่อมไม่ต้องอยู่ได้นานเพราะสถาน ๔ หรือสถานใดสถานหนึ่ง บรรดาสถาน ๔ นั้น คือ

๑. ไม่แสวงหาพัสดุที่หายแล้ว
๒. ไม่ข่อมแซมพัสดุที่คร่ำคร่า
๓. ไม่รู้จักประมาณในการบริโภค
๔. ตั้งสตรี หรือบุรุษทุศีลให้เป็นพ่อบ้านแม่เรือน”

ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นการลดปริมาณขยะอย่างสำคัญทั้งสิ้น

นอกจากนี้ ในหนังสือ “พระอานนท์พุทธอนุชา” ของ อ.วศิน อินทสระ ก็ยังแสดงให้เห็น การใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และไม่ทำให้เกิดขยะแม้แต่ชนิดเดียว ดังนี้

พุดถึงเรื่องประหยัด หรือใช้สิ่งของให้คุ้มค่า พระอานนท์ก็เป็นผู้ประหยัดและฉลาดในเรื่องนี้มาก ดังครั้งหนึ่งหลังพุทธปรินิพพาน ท่านเดินทางโดยทางเรือไปสู่นครโกสัมพี เพื่อประกาศลงพรหมทัณฑ์แก่พระฉันทะ พระหัตถ์ถือตามรับสั่งของพระผู้มีพระภาค ขึ้นจากเรือแล้วท่านเข้าอาศัยพัก ณ พระราชาอุทยาน พระมเหสีทรงทราบว่าเป็นพระอานนท์มาก็ทรงโสมนัส ทูลลาพระสวามีไปเยี่ยมพระอานนท์ สนทนาพอเป็นสัสมโหม่นียกถาแล้ว พระอานนท์แสดงธรรมเป็นที่เลื่อมใสจับจิตยิ่งนัก พระนางได้ถวายจีวรจำนวน ๕๐๐ ผืนในเวลาต่อมา แต่พระอานนท์ พระเจ้าอุเทนทรงทราบเรื่องนี้ แทนที่จะทรงพิโรธพระมเหสี กลับทรงดำหนิพระอานนท์ว่ารับจีวรไปทำไมมากมายหลายร้อยผืน จะไปตั้งร้านขายจีวรหรืออย่างไร เมื่อมีโอกาสได้พบพระอานนท์ พระองค์จึงเรียนถาม

“พระคุณเจ้า ทราบว่าพระมเหสีถวายจีวรพระคุณเจ้า ๕๐๐ ผืน พระคุณเจ้ารับไว้ทั้งหมดหรือ ?”

“ขอถวายพระพร อาตมาภาพรับไว้ทั้งหมด” พระอานนท์ทูล

“พระคุณเจ้ารับไว้ทำไมมากมายนัก ?”

“เพื่อแบ่งถวายภิกษุทั้งหลายผู้มีจีวรเก่าคร่ำคร่า”

“จะเอาจีวรเก่าคร่ำคร่าไปทำอะไร ?”

“เอาไปทำเพดาน”

“จะเอาผ้าเพดานเก่าไปทำอะไร ?”

“เอาไปทำผ้าปูที่นอน”

“จะเอาผ้าปูที่นอนเก่าไปทำอะไร”

“เอาไปทำผ้าปูพื้น”

“จะเอาผ้าปูพื้นเก่าไปทำอะไร ?”

“เอาไปทำผ้าเช็ดเท้า”

“จะเอาผ้าเช็ดเท้าเก่าไปทำอะไร ?”

“เอาไปทำผ้าเช็ดถูสี”

“จะเอาผ้าเช็ดถูสีเก่าไปทำอะไร ?”

“เอาไปโหลกขยำกับโคลนแล้วฉาบทาฝา”

จะเห็นได้ว่าไม่มีขยะแม้แต่ชนิดเดียวเกิดขึ้นในโลก

อี.เอฟ.ซูมาเกอร์ กล่าวไว้ในหนังสือของเขาที่ชื่อ ‘เล็กนั้นงาม’ (Small is beautiful) ว่า “ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในบรรดาทรัพยากรทางวัตถุคือที่ดินอย่างไม่ต้องสงสัย ลองศึกษาว่าสังคมหนึ่งใช้ที่ดินอย่างไร แล้วท่านจะได้ข้อสรุปที่เชื่อถือได้ทีเดียวว่า อนาคตของสังคมนั้นจะเป็นอย่างไร” ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ประมาณว่าประเทศของเราใช้พื้นที่ทำหลุมขยะไปแล้วกว่า ๑๕,๐๐๐ ไร่* อนาคตของสังคมเราจะเป็นอย่างไร ?

หากเราตระหนักจริงถึงความเสื่อมต่ำถ้าเรามักง่าย และผลที่ตามมาของสังคม เราสามารถเริ่มปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อการลดขยะได้ทันที โดยไม่จำเป็นต้องคิดถึงเงินหรือผลตอบแทนใดๆ เพราะความกตัญญูเป็นคุณธรรมที่สำคัญของมนุษย์ และการลดขยะเป็นความกตัญญูต่อแผ่นดิน

สนใจแปลงขยะเป็นบุญ

สนับสนุน FMTV

โปรดติดต่อ ๐๒-๓๓๓-๕๔๘๔

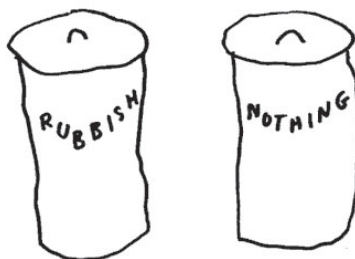
ไม่รับ ไม่ซื้อ**

- ไม่รับถุงพลาสติกจากร้านค้า
- ไม่รับกระดาษสลิปจากเอทีเอ็ม
- ไม่รับแผ่นพับ ใบปลิว โฆษณา ฯลฯ ที่ไม่ได้สนใจข้อมูลจริงๆ
- ไม่ซื้อเครื่องใช้รุ่นใหม่ ถ้าของที่มียังใช้งานได้คืออยู่
- ไม่ซื้อสินค้าที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง หรือนานๆ จะใช้สักครั้ง หาทางหยิบยืม หรือใช้ของที่ใส่ซ้ำได้หลายหนดีกว่า
- ไม่ซื้อสินค้าที่ใช้บรรจุภัณฑ์ฟุ่มเฟือยเกินจำเป็น แม้จะสวยงามแต่เปลืองพลังงานในการผลิตมาก
- ไม่ซื้อสินค้าที่ต้องขนส่งมาจากแดนไกล ถ้ามีของในท้องถิ่นใช้แทนกันได้ เพราะเปลืองพลังงานขนส่งน้อยกว่า

* ข้อมูลช่วยชาติลดขยะพลาสติกและโฟม
กองส่งเสริมและเผยแพร่ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรฯ

** จากหนังสือ ๕๐ เรื่องต้องรู้เกี่ยวกับโลก
ร้อน สนพ.สารคดี

POST-ITS

IT IS BETTER TO PUT
NOTHING IN THE
RUBBISH BIN THAN
TO PUT RUBBISH
IN THE NOTHING BIN

ไม่ใส่อะไรในถังขยะ
ดีกว่าใส่ขยะในถัง!

โจ๊ก(ไม่)ใส่ใจ

โดนัลด์ รัมเฟลด์ (อภิมหาเศรษฐี) ได้ตายลง
และไปสวรรค์ (ไม่รู้เหมือนกันว่าไปได้ยังไง)

ขณะที่เขานั่งต่อหน้าเซนต์ปีเตอร์ เขามองเห็น
กำแพงขนาดมหึมาที่เต็มไปด้วยนาฬิกาอยู่เบื้องหลัง
เขาจึงถามว่า “นาฬิกาพวกนั้น มันคืออะไร”

เซนต์ปีเตอร์ตอบ “มันเป็นนาฬิกาแห่งการโกหก
ทุกๆคนบนโลกจะมีนาฬิกาแบบนี้คนละหนึ่งเครื่อง เมื่อ
ใครก็ตามที่คุณโกหก เข็มนาฬิกาของคุณจะเคลื่อนไป”

รัมเฟลด์ขึ้นไปทีนาฬิกาเรือนหนึ่ง แล้วกล่าวว่า “นั่น
นาฬิกาของใครกัน”

“โอ...นั่นเป็นของแม่ซีเทรซ่า เห็นมั๊ยว่า เข็มนาฬิกา
ไม่เคยเคลื่อนที่เลย แสดงว่าท่านไม่เคยโกหกเลยสักครั้ง”

“เหลือเชื่อจริงๆ” รัมเฟลด์ถามต่อ “แล้วนั่นของ
ใครกันล่ะ”

เซนต์ปีเตอร์ตอบ “นั่นคือนาฬิกาของ อับราฮัม
ลินคอล์น เข็มนาฬิกาเดินไปสองครั้ง บอกให้รู้ว่า อับราฮัม
พูดโกหกแค่ ๒ ครั้งเท่านั้นตลอดชีวิตของเขา”

“เอ๊ะ..! แล้วนาฬิกาของทักษิณอยู่ไหนกันล่ะ”

**“อ้อ...นาฬิกาของทักษิณอยู่ในห้องทำงานของพระ
เยซูนะ ท่านใช้มันแทนพัดลมเพดาน !”**

บอกบอกกล่าว

‘ดอกหญ้า’
ย่างเข้าปีที่ ๒๕
ถือเป็นวัยเบญจเพศ
เจตนาและอุดมการณ์
ของเรายังมั่นคง
ตามจุดประสงค์
ของพระโพธิสัตว์
โดยยึดหลักสัมมาทิฐิ
ปกป้องชาติ ศาสนา
และเกิดคุณพระมหากษัตริย์
เรายังเชื่อมั่นในก้าวข่างนี้
เพื่อตามรอยเท้าพ่อหลวง
ของพวกเราทุกคน.